

PLAYBOY

TOMO KRIŽNAR • KELLY BROOK • ERICK MORILLO

PLAY

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

OKTOBER 2010 5,99 €

[INTERVJU]

TOMO KRIŽNAR

»ZAKAJ BI SE POBIJALI?
DAJMO RAJE FUKAT.«

POMPEJI

CESARSTVO RAZVRATA

[FORUM]

**PRIHODNOST
VESOLJSKIH
POLETOV**

[20V]

**ERICK
MORILLO**

ODVIŠEN OD SEKSA
IN VELIKIH AREN

**PORSCHE 911 TURBO S
SUPER AVTO**

**MICHAEL
DOUGLAS**

PORTRET
SEKS SIMBOLA

**TIJANA
bASS**

STRASTNA
LJUBEČA
ČUTNA

Kraljevi razred družinskih avtomobilov. Nova generacija razreda R.

V prenovljenem razredu R lahko s šestimi člani vašega spremstva izkusite vrhunsko potovalno udobje. Na poti vas bodo varovali zvesti varovalni sistemi. Učinkovita in okolju prijazna mobilnost z imenom BlueEFFICIENCY pa je pri nas tako ali tako kraljeva disciplina.

www.mercedes-benz.si

Mercedes-Benz

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
 Art direktor: **Gojko Zrimšek**
 Urednica fotografije: **Ivana Krešič**
 Likovna in tehnična urednica: **Renata Grabner**
 Izvršni urednik: **Tomaž Kotnik**
 Računalniški prelom: **Marko Vovk**
 Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec**
 Lektor: **Marko Janša**

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci:

Miran Ališič, Mišo Alkalaj, Esad Babačić, Barbara Bizjak, Teja Bivica, Blaž Bolcar, Jure Brecljnik, Rok Bulc, Jasmina Dvoršek, Tadej Golob, Urban Golob, Matej Grošelj, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Jurij Hudolin, Brane Kastelic, Peter Kavčič, Vinko Kernc, Gaber Keržnik, Filip Kocijančič, Alenka Kotnik, Špela Kožar, Goran Kršić, Aljoša Krošlin Grič, Dijana Matković, Max Modic, Tamara Langus, Bojan Levčič, Jaka Lucu, Miroslav Martinuzzi, Dijana Matković, Lara Power, Marko Radmilović, Mitja Reven, Nina Rupel, Nataša Zajc, Vasja Semolič, Saša Vale, Gregor Zalokar, Nina Zidanič

Fotografi:

Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Urban Golob, Matej Grošelj, Saša Kapetanović, Borut Krajnc, Alex Štokelj

Izdajca:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**

Uredniški direktor: **Dušan Lukič**

Marketing in prodaja:
 Direktorica: **Špela Gutnik**

Oglasno trženje:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 791, faks: 3000 715
 Direktorica oglasnega trženja: **Miša Štanko Lukašev**

Oglasno trženje za Playboy: **Barbara Radojlovič**

Naročniška služba:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 789, faks: 3000 714
 Vodja prodaje edicij: **Martina Kuclar**

Naročanje starejših števil:

Barbara Pečjak, tel.: 01 3000 700

Uredništvo:

Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana
 tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713,
 e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

U. S. PLAYBOY

Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief
Rob Wilson – Art Director
Gary Cole – Photography Director

PLAYBOY ENTERPRISES

Alex Vaickus – President
Jimmy Jellinek – Chief Content Officer
Markus Grindel – Managing Director,
 International Print/Digital

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING

David Walker – Publishing & Editorial Director
Mary Nastos – Manager/Publishing Services
Gabriela Cifuentes – International Publishing
 Administrator
William Ansell – Editorial Coordinator
Sarah Erdelyan – Editorial Administrator

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

©2010 AM LJUBLJANA, d. o. o.

©2010 PLAYBOY, as to material published in the September, 2010 & October, 2010; U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 8,5 %.

Naklada: 7.400 izvodov

ISSN: 1590-6294

Fotografija na naslovnici: **Pál Nánási**

Prvinskost

Zadnje nedeljo v avgustu, še preden sem prebral intervju s Tomom Križnarjem, nas je moja čudovita in seveda tudi boljša polovica vse tri spravila na Veliko planino. Ona je nabirala izrecno dovoljene zdravilne arcnije za razne tegobe, zaščiteni encijan, denimo, pa je občudovala in samo pobožala. Tako nismo prinesli domov grenčice, da bi jo po starem izročilu namočil in sebi ter prijateljem blažil tegobe, ki jih prineseta jesen in zima. No, tudi sam nabral za manjši nahrbtnik starodavnega naravnega medikamenta, o katerem pišejo že Vede, da je sila krepčilen in priporočljiv za vse čase in vse ljudi. Se pa iz njega ne kuha čaj, ampak te ob sanjskrtu pogreje. Da to učinkuje, ne pravijo samo na spletu objavljene raziskave, ampak mi to potrjuje osebna izkušnja. Vsega nalašč ne razkrijem, da bi v vas ne zbudil fribca. In za to je v najboljšem pomenu besede kriv Tomo Križnar (zakaj, boste prebrali). Sredi noči, že v pone-deljkovem jutru, sem namreč prebral Tadejev pogovor z Njim o prvinskih, čistih ljudeh, in takrat me je spreletel prizor z Velike planine, ko me je šestletna hčerka edinkrat prosila, naj jo fotografiram. Sredi majhnega travnika je našla grčasti drevesci, ki sta se na vrhu zrasli,

prepletki skupaj in tako kljubovali viharjem. Presrečna ju je držala z rokama ter se s poljubom in objemom prvinsko poslovila od nji: "Adijo, drevesci, pa še naprej se imejta radi."

Lea Novak

Tomo Križnar & Tadej Golob

Michael Görmann

Ellen von Unwerth & Kelly Brook

Jasmina Dvoršek

Aleš Bravničar

Lidija Poljaček-Umpfenour

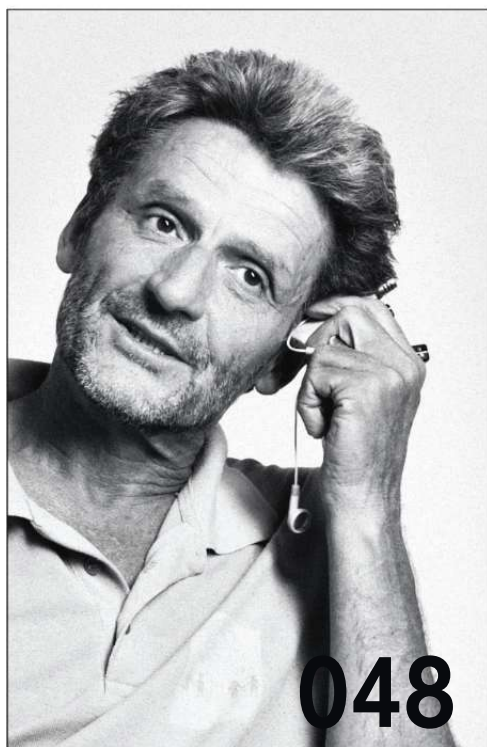

Erick Morillo & Gregor Zalokar

- 006** Tijana BASS
- 010** Svétnik
- 012** Magnet
- 038** Kolumna Maxxxa Modica
- 040** Kelly Brook: Britanska invazija
- 048** Intervju: Tomo Križnar
- 060** Michael Douglas
- 064** Cesarstvo razvrata
- 068** Forum:
Vesolju vladajo zasebniki
- 074** Niki Belucci: Simbol poželenja
- 088** 20V: Erick Morillo
- 094** Krpana vredni bicikli

048

Tomo Križnar

Pogovor s svetovnim popotnikom iz, ne boste verjeli, Turistične ulice v Naklem. S svetovljanom in mirovnikom. O njegovi poti, ki še zdaleč ni končana in ki ga je peljala po vsem svetu, od sudanskih Nub do boja za žrtve genocida v Darfurju. Pravi, da še lahko kaj storimo za ta svet, vendar nam že vsem zveni.

- 100** 200 let Buenos Airesa
- 104** Marcella Matos:
Vabilo v raj
- 114** Jodlarski paradiz
- 120** Porsche 911 turbo S
- 124** 7 pisal za prave gospode
- 130** Kolumna Marka Radmiloviča
- 132** Planet Playboy
- 134** Kaj počnejo naša dekleta

Od Ogrske do Britanije: Niki Belucci in Kelly Brook

Prva je obesila kariero pornoigralke na klin in postala svetovno priznana didžejka, znana tudi našim žurjerjem, saj je letos na začetku avgusta prijetno razgaljena navdušila v Zračah na Pagu. Druga pa polni naslovnice revij in osvaja Hollywood, v prostem času pa uživa na svojem 600-letnem posestvu. Predstavljamo vam ju tako, kakor se za nas najbolj spodobi.

4526 lebdečih trenutkov, prekratkih noči, mavričnih sanj.

Jogi postelja Nirvana vas zaziba v sanje na kar 4526 vzmeteh.

Na vzmeteno posteljo je položeno 40 cm visoko ležišče Nirvana, ki ima na ležalni površini 1000 vzmeti na m². Pritisk ležišča na telo je tako enakomerno razporejen, da imate občutek lebdenja. Visoka ležalna površina omogoča spanje na območju najugodnejšega spalnega ozračja ter enostavno leganje in vstajanje. Spodnji del postelje ima vzmetenje prilagojeno ležišču Nirvana, vgrajen ima tudi zračni kanal, ki skrbi za ustrezno zračenje notranjosti postelje in ležišča. Preobleka ležišča preprečuje razvoj mikroorganizmov in je primerna tudi za alergike. Ne navzema se telesnih vonjav, v zimskih nočeh nas prijetno ogreje, poleti pa osveži.

Potrebujete še kakšen razlog?

JOGI® POSTELJA NIRVANA

MEBLO JOGI D.O.O. NOVA GORICA | INDUSTRIJSKA CESTA 5 | KROMBERK | 5000 NOVA GORICA | T 05 330 56 02

JOGI@MEBLOJOGI.SI | WWW.MEBLOJOGI.SI

mebloJOGI®

 Število vzmeti pri postelji in jogiju dimenzije 180x200.

Sprovocirana bralka

Spoštovani, verjetno nisem edina bralka, ki vam piše. Dovolite, da tudi jaz odgovorim Jasminu iz Ljubljane.

Jasmin, ja, sprovociral si me, mene, ne urednikov revije, oni vedo, kako in kaj. Sem popolnoma iskrena in priznam, da pogledam tudi sredinske fotografije v reviji. So estetske in lepe. Ampak revijo kupim zgolj in zato, ker je tudi drugače dobra in redno prebiram res kakovostne članke in intervjuje.

Suzana, po e-pošti

Nimamo kaj dodati, Suzana, razen da je parfüm vaš.

Playboyovo dekle leta 2011

Če vprašate mene, je mesto za Playboyovo dekle leta 2011 že zagotovo oddano, pa šele na polovici poti ste oziroma smo, saj sem vaš zvesti bralec. Sara je preprosto preveč luščna, prvinska, seksi ter oh in sploh, da bi ji lahko laskavi naslov katerakoli od drugih deklet, ki ste jih že ali pa jih še boste objavili, ogrozilo! Kdaj jo bomo lahko spet videli?

Janez, Domžale

Veseli nas, da ste si svojo favoritko že izbrali, zanjo pa boste lahko prihodnje leto tudi glasovali. Sara je res lepotica, pravi dragulj, na katerega smo zelo ponosni. Še več Sare? Vabimo vas, da si intervju z našo ljubljanko in posnetke iz zakulisja ogledate tudi na naši spletni strani www.playboy.si.

foto: Urška Košir

Priročnik zanjo

Najlepša hvala za Playboyev priročnik lepega vedenja v postelji. Poučno in zabavno. Le pogršel sem kakšen nasvet več zanjo. Konec koncev tudi ženske berejo Playboy in njihovi spodrsrljaji niso nič manj 'umazani' od naših.

Matej, po e-pošti

Ampak, Matej, naša dolžnost je, da ozaveščamo moške. In vi, po lastni želji, volji, strasti in kar je še teh zadev, lahko to upoštevate in njo ter seveda posledično sebe popeljete v ekstazo. Ona pa naj bere, denimo, Elle in tam najde, kako naj se vede, da boste zadovoljni vi.

Hočem še!

Škoda, da vaši intervjuji niso še daljši! Sploh za Zdovca se mi zdi, da bi znal kot eden najboljših evropskih košarkarjev vseh časov še ogromno povedati. Res je, o vsem je sicer spregovoril, tudi o zadnjih pripetljajih in težavah v zakleti Olimpiji, a imam občutek, da bi bralci radi slišali še kakšno več iz preteklosti. Intervju je sicer odličen!

Branko, Ljubljana

Branko, kakor je Tadej Golob zapisal v uvodu k tokratnemu intervjuju, gre v liter samo en liter, pa vendar je v tej številki zadovoljil vašo željo. Pa čeprav bi tudi mi Tomu Križnarju namenili, če bi lahko, še veliko več prostora. Ker si zasluži in ker nam ima kaj povedati.

Kap me bo!

Sara, Ines, Linda, Irene ... saj me bo kap! Čim več takšnih žensk, pa ste si zagotovili naročnika do konca.

Tadej, po e-pošti

Prepričani smo, da vam nobeden od naših avtorjev, pa naj gre za intervjuje, forum, automobile, hude jahte, motoavanture, gastronomske uživancije, kolumne ..., ne zameri. Sami menimo, da bi se spodobila, da bi imel slovenski Playboy najmanj sto tisoč naročnikov. Kakšne lepote bi šele takrat drvele vanj!

POZOR! Pograbbite svinčnike in tipkovnice!

Pisca najbolj zanimivega pisma bo Promands, d. o. o., nagradil z vrhunskim parfümom **KENZO POWER COLOGNE**.

Več na strani 27.

SLOVENSKA URA LETA 2010

KATEGORIJA: ZNAMKA Z NAJBOLJŠIM RAZMERJEM KAKOVOST/CENA

LONGINES

NAJ VAM ČAS MERIJO NAJBOLJŠI!

URA LETA 2010

LIČENJE: Tina Fabjan, vodja umetnikov ličenja Max Factor; FRIZURA: Frizerstvo GK/www.gorankrstic.si; STILIRANJE: Inja Savski. Oblečila in nogavice American Apparel (www.americanapparel.net), čevlji in očala Primark. Hvala Draženu Štaderju za studio.

Tijana

bASS

■ »Če ne bi doživela vojne in begunstva, mogoče Chucka D-ja nikoli ne bi spoznala.« Tijana bASS, kot se umetniško podpisuje mednarodna raperka, uradno zasidrana v Mariboru, se je v Slovenijo sicer preselila leta 1991, pregnant zaradi tragične balkanske vojne, v kateri danes vidi prav ta žarek smisla, vodilo, ki jo je pripeljalo najprej v Slovenijo in nato v svet. Je glasbena aktivistka, ki konceptualizira rap v tradicionalni obliki, kot glasbo, ki sporoča, prebuja, opozarja in spominja. Chuck D, ki ga je spoznala v Beogradu, je ključni igralec v njeni zgodbi o uspehu. Je oče legendarnega ameriškega orkestra Public Enemy, glasnih raperskih gverilcev, ki se jih boji še Cia, in kot ustanovitelj založbe SLAMjamz Records tisti, ki je Tijani ponudil priložnost v Ameriki. »Danes voditelji uspešnih založb hrepenijo po inovativnosti. Drugačnost je dobrodošla.« In Tijana, evropska raperka, je bila prav ta unikatnost, ki so jo potrebovali. Tako se je rodil njen prvenec, album Playground, ki razkriva vse ustvarjalne in miselne plasti mlade Tijane. »Igrišče v naslovu označuje moje domače igrišče, brezskrbno, polno nasmejanih in ljubezni polnih otrok, v katerem so čez noč prevladali sovraštvo, diskriminacija, ksenofobija in trpljenje. Oblaki megalomanskih politikov in naivnega, primitivnega ljudstva so na žalost nekoč srečnim otrokom zakrili sonce.« A njeni grenki spomini na konflikt se praviloma stapljajo tudi s tistimi drugimi, lepšimi slikami. »Pred črnimi oblaki in nevihto je sijalo sonce, zato moj album govori tudi o lepi

strani igre življenja. Tako kot ves moj obstoj je tudi album temu primerno zelo jin-jangovski.« Tijana je namreč izredno čutna, strastna in ljubeča. »Veliko govorim tudi o seksu in erotiki, o zlomljenem ženskem srcu, emancipaciji in egu. Imam izredno ljubezen do erotike in poguma v njeni ekspresiji. Človeško telo ni tabu in ženska, ki dobro izgleda, obenem pa uporablja pamet, je pravo bojno orožje. Jaz živim za dan, ko bomo imeli žensko za predsednico, pravo, emancipirano masajko, žensko, ki je ne bosta ustrahovali lastna erotičnost in pamet!« Iz tvojih ust v parapolitična slovenska ušesa, Tijana!

V tej zagretosti do razumevanja in ustvarjanja Tijana potrdi, da ima Slovenija veliko dobrih raperjev, messengerjev, kot jim pravi sama, ki jim sporoča, naj pridejo na plan in rušijo meje med undergroundom in mainstreamom. Tako kot je sama zrušila mejo med njimi in nami, ko ji je s sodelovanjem v pesmi Face Of Freedom s skupino Public Enemy in zagrebškim producentom Babyjem Dooksom uspelo zmešati Balkan in Ameriko, ameriški bit in srbsko-romske trubače, s sporočilom, da je glasba resnično univerzalni jezik.

Zdaj Tijana načrtuje obširen dobrodelni projekt, pripravlja se na skupno turnejo s skupino Public Enemy in upa, da bo nekoč, nedavno od tega, »preživela vojne ego manjake in pristala na neki mavrici, kjer ne bo pomembno, kakšno barvo kože imaš, v katerega boga verjameš in koliko stanejo tvoji čevlji«. 🙌

VSE, ČESAR SI NISTE DRZNILI POVPRASATI MAME ALI PRIZNATI DUHOVNIKU, ZAUPAJTE NAŠEMU SVÉTIKU!

|||||

■ Proti koncu lanskega zadnjega semestra si je moj sostanovalec v študentskem naselju našel punco, s katero se dobivata ob najbolj nemogočih urah dneva in se onegavita, pa sem na sosednji postelji tudi jaz. V temi sicer, drugače pa, kot da me ni. Doslej sem zdržal tudi zaradi tega, ker mi cimer ni nič rekel, ko sem v sobi kadil travo, ampak če se bo to nadaljevalo tudi v letošnjem študijskem letu, se bojim za svoj učni uspeh. Kaj naj storim?

Matija, Ljubljana

Vaš sostanovalec se ne bo odrekel seksu zaradi uganj, ali vas morebiti moti ali ne. Povejte mu to in predlagajte neke razumne časovne omejitve njunega hopacupanja. Recimo dvakrat na teden ob takšni in takšni uri, vi si pa medtem privoščite džojnt za vogalom, sicer pa takrat, ko vas ni tam. Lahko si pa tudi sami najdete punco in kdaj za spremembo vi postavite cimra pred vrata.

■ Star sem 30 let in imam majceno težavico. Že približno osem let sem samski, kar pa me ne moti. Ne da bi imel kaj proti dekletom, prav tako me ne privlačijo fantje. Nazadnje sem imel kar dobro zvezo

in tudi seks je bil okei. Se mi pa zadnje čase pojavlja težava, in sicer da mi sem ter tja uplahne, in ne vem, kako zadevo rešiti!? Kadar sem namreč sam in se poigravam z njim, se mi to ne dogaja. Zato se nekako izognem dekletom in posledično seksu, ki bi bil lahko fantastičen (upam, da brez ohlapnosti), na svojo škodo, seveda. Mislite, da bi moral poseči pa kakšnih tabletkah za erektilne motnje?

Janez, Ljubljana

■ Punci, ki jo res ljubim, so se okoli pasu in na ritnicah začele nabirati maščobne obloge. Kdaj pa kdaj se celo pošaliva na ta račun. A obloge rastejo. Zdaj me pa zanima, kako naj ji povem, da bi bilo mogoče dobro razmisliti o kakšni shujševalni? Ne bi je namreč rad prizadel.

Tine, Kranj

V življenju obstajajo pravila, ki se jih je treba držati. Nikoli, recimo, ne smeš

In nikoli, pa zares nikoli, ne smeš ženski reči, da je predebela, sicer se je ne boš zlepa več dotaknil, če sploh še kdaj. Odgovori ji, da je prekrasna.

Mislimo, da bi morali obiskati strokovnjaka za te reči, ki jih je polno na Psihiatrični kliniki v Ljubljani, v okviru katere deluje Ambulanta za spolne motnje (Zaloška 29). Oni so vsekakor bolj usposobljeni za ugotavljanje, kaj bi lahko bil vzrok uplahnelosti vašega curakla. Strah pred porazom ali je tudi kaj telesnega. Za viagro bo še čas.

■ Zadnjič je nekdo v debati omenil, da redno masturbiranje preprečuje nastanek raka na prostati. Ne spomnim se posebej, ali je navajal kakšne vire oziroma na koga se je pri tej trditvi skliceval, pa me zanima, ali je res kaj na tem.

Milan, Maribor

Menda je. Sicer tvegate oslepitev in pa dlake na dlaneh, boste pa v zame-no dobili večno življenje. Znanstveniki z ameriškega National Cancer Institute so po osmih letih preučevanja in seštevanja ejakulacij med skoraj 30 tisoč moškimi namreč ugotovili, da imajo tisti, ki jim je prihajalo najpogostejše (v povprečju 21-krat na mesec) kar za tretjino manj možnosti, da se bo pri njih razvil počasni rastoči rak na prostati, kot pa tisti, ki so globoko zavzdihnili le sedemkrat na mesec. Pravzaprav se je pozitivna plat drkanja pokazala že pri tistih, ki so si ga vzeli v roke več kot 12-krat na mesec. Redno ejakuliranje naj bi bilo koristno, ker spira rakotvorne snovi iz žlez. Saj 12-krat boste zmogli, kajne?

nositi hkrati pasu in naramnic. Nikoli prehitovati v nepregledni ovinek. In nikoli, pa zares nikoli, ne smeš ženski reči, da je predebela, sicer se je ne boš zlepa več dotaknil, če sploh še kdaj. Če te vpraša po tem, ji moraš odgovoriti, da je prekrasna in da ne bi ničesar spreminjal. Če vas skrbi njena teža, ji lahko kvečjemu pomagata z zgledom, jo vzpodbudite, da gre kdaj z vami na tek, kolesarit ... in kar je še tega. Če želite, da se sama odreče hamburgerjem, se jim morate tudi vi ipd.

■ Pred kratkim je v mešani družbi potekala precej vroča debata o tem, kdo se ga prej napije: moški ali ženske. Ženske (predvsem one) so trdile, da sicer ženske, ampak to pa samo zato, ker so v povprečju lažje in tako pri isti količini pijače dobijo vase relativno več alkohola. Ali imajo prav?

Sandi, Domžale

Niti ne. Obstajala je neka nedokazana teorija, po kateri naj bi moško telo vsebovalo več vode, v kateri bi se razredčil alkohol, in da naj bi ga zato fantje nesli več kot ženske. Pa tudi ta ne drži. Raziskovalci, ki so se s tem ukvarjali, so ugotovili, da je v žleodcih žensk manj encima, ki razgrajuje alkohol, pa ga tako več pride v njihovo kri, prebavila in jetra in je zato verjetneje, da bo enako težka ženska podlegla prej kot njen pivski sobrat.

ILUSTRACIJA Goya

Ljubezen in spoštovanje do okolja

Vaš izvir bistre vode

BISTRA VODA, d. o. o.

Odpri pipo – opusti plastiko – varuj okolje je vodilo podjetja BISTRA VODA d. o. o., ki si je postavilo cilj, da bi imelo vsako gospodinjstvo in podjetje v Sloveniji hišo bistre vode. Le tako bi se kultura pitja in kakovost življenja povečali. Izdelki podjetja BISTRA VODA so tehnološko dovršeni in iz materialov, ki so prijazni do okolja. Pijte vedno svežo vodo iz svoje pipe. Izboljšajte kakovost svojega življenja, pustite se razvijati in živite bolj zdravo. Izkoristite priložnost in si zagotovite izvir BISTRE VODE doma! Strokovnjaki podjetja BISTRA VODA namestijo vodni bar po želji vsakega gospodinjstva, restavracije, podjetja ali ustanove. Prednost vodnega bara je v tem, da ga je mogoče priključiti neposredno na vodovodno omrežje! Cena tisoč litrov vode iz pipe stane v povprečju 1,25 evra, ustekleničena voda pa 280 evrov, kar je 224-krat več.

VODNI BAR

Vodni bar vam ponuja možnost izbire hladne, sobne in gazirane vode, ki na tehnološko dovršen način nadomešča ustekleničeno vodo. S pritiskom na tipko dobite svežo vodo, ki je očiščena vseh nečistoč, večjih od 0,5 µ. Vaš izvir sveže pitne vode.

BISTRA VODA, d. o. o.

IOC Zapolje III/12, 1370 Logatec

tel.: 01/ 620 74 20

fax: 01/ 620 74 21

modra številka: 080 5065

www.bistravoda.si

info@bistravoda.si

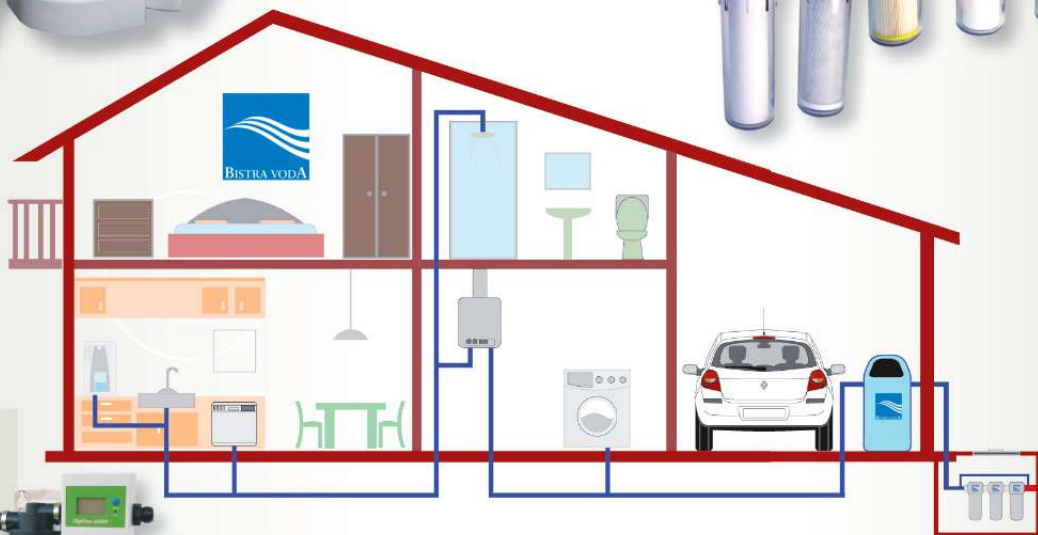
PODPULTNI ČISTILNIK ZA PITNO VODO

Odlična izbira, če imate prostorsko stisko. Odstrani vse nečistoče, večje od 0,5 µ, kot so težke kovine, svinec, azbest, živo srebro, klor in stranske produkte klora, E. Coli. Namesti se ga pod kuhinjskim pulom. Montaža je možna z dodatno iztočno pipo ali na obstoječo kuhinjsko pipo. Zavržimo plastiko in varujemo okolje.

Zanesljivost naših izdelkov CENTRALNI FILTRIRNI SISTEM

Težave z motnostjo in okusom vode lahko rešite z namestitvijo centralnega filtrirnega sistema. Sistemi ustavijo vse nečistoče, kot so pesek, mulj, mivka, klor, vonj in okus, ob vstopu vode v hišo. Velikost centralnega sistema se prilagodi zahtevam naročnika.

**ZA NAS JE
ZADOVOLJNA
STRANKA
NA PRVEM MESTU!**
Za vsak problem se
najde rešitev.

MEHČALNA NAPRAVA

Vodni kamen je problem skoraj vsej Sloveniji. Posledice vodnega kamna so neprehodne cevi, večja poraba energije in nepravilno delovanje sanitarnih armatur. Samo 1 mm vodnega kamna na grelnih lahko poveča porabo energije za 15 %. Rešitev je ionska mehčalna naprava, ki se jo namesti ob vstopu vode v hišo ali poslovni objekt. Rezultat bodo prehodne cevi, madeži vodnega kamna ne bodo vidni na površinah, zmanjšala se bo poraba električne energije in pralnih sredstev.

www.bmw-shop.com

Ne gre brez koles

■ Vsakič, ko se avtomobilski proizvajalci dotaknejo drugih področij, dobimo izdelek, ki potrdi njihovo inovativnost. **BMW**-jeva omejena izdaja aluminijastih koles, težkih 12,9 kilograma, je prava sinteza tehnologije in oblikovanja. Kot avtomobili te znamke. Dobite jih tudi na spletu. (T. K.)

www.kosha.ch

Meditativno vesolje

■ Kosha v sanskrtu, starodavnem jeziku, pomeni zaščitno pokrivalo in namen **koshe**, kot jo je oblikoval Claudio D'Amore, je prav to – zasebno, meditativno, varno gnezdece, kamor se zatečete, ko potrebujete mir in čas le zase. Sestavljena je iz 33 desk, med katerimi je izdolbenih deset niš. Tja lahko postavite svoje najljubše knjige in zvezke z zapiski, čtivo torej, ki vam mora biti pri roki, ko si urejate misli. Gre za fizično velik projekt, ki se ustrezno sklada s strogimi estetskimi merili, namenjen pa je telesni in umski sprostitvi. To pomeni, da so počivalne blazine priložene, odete pa so – po vaši želji – v belo ali črno usnje. Cene še ne želijo izdati. (D. H.)

Aristokratska preprostost

www.vacheron-constantin.com

■ Oksimoron? Niti ne, če pogledamo novega **historique ultra-fine 1968** iz Vacheron Constantina. Manufaktura, ki časomere izdeluje od leta 1755, vseskozi slovi po ultra tankih urah visokega razreda. Aristokratsko prefinjenost so letos obudili s sodobno interpretacijo modela iz leta 1968, ki ga poganja legendarni avtomatski kaliber 1120, razvit leta 1967 in znan iz kulturnih ur Patek Philippa, Audemars Piguetta in Vacheron Constantina, za novega 1968 pa skrbno dodelan in opremljen z na novo oblikovanim VC-jevim navijalnim rotorjem. Za 22.800 evrov. Aristokratskost pač nikdar ni bila poceni. (B. L.)

Hitrejši od najhitrejšega

www.gtr-xs.com

■ In to z naskokom, saj je **dagger GT kupe**, katerega motor premore 2700 njutonmetrov in, zajemite sapo, 2000 'konj'. Na cesti to pomeni 480 kilometrov na uro in 1,5 sekunde (ste še vedno brez sape?) z mesta do 100 kilometrov na uro. Prihodnje leto naj bi teh, tudi z Nasino pomočjo (aerodinamika) razvitih superšportnikov pri TranStar Racingu izdelali le pet. Toda pozor: napovedujejo tudi različico, namenjeno doseganju hitrostnih rekordov, opremljena pa bo (med drugim) tudi s padalom za učinkovitejše zaviranje ... (V. K.)

Zajeto z zlato žlico

■ Nevedna buržoazija je vrhunski pribor posrečeno imenovala srebrnina, ne vedoč, da bo nekoč nekje podjetje **Merdinger** predstavilo popolnoma drugačno razsežnost teh vsakdanjih kuhinjskih pripomočkov. Njihov prestižni kabinetek za pribor vsebuje po šest od vsakega nujnega kosa za opremo popolne večerje. Le da so tokrat srebro zamenjale še žlahtnejše kovine: ročno izdelan pribor je namreč oblečen v titan in 18-karatno zlato ter pospravljen v lično oblikovan predalnik, ki ga na vrhu krasi vzorec iz zlatih delcev. Družina Merdinger, ki že tri generacije poveljuje na področju elitnega pribora, tako prav letos ponosno predstavlja svojo naslednjo potezo – izjemni set **prestige cutlery cabinet**, za katerega zahtevnim zbirateljem tudi danes gotovo ne bo težko iz žepa potegniti 7900 evrov. (D. H.)

www.merdinger-online.com

www.lacie.com

Podatkovni trezor

■ So vaši podatki izjemno pomembni, jih morate zaščititi pred zunanji vplivi? Potem si omislite **lacie xtremekey** (od 40 evrov), USB-ključ, ki prenese obtežitev desetih ton, lahko se potopi z najboljšim slovenskim globinskim potapljačem na vdih sto metrov globoko (ja, z Juretom Daićem) in vzdrži temperaturne spremembe od -58 do 390 stopinj Celzija. Od osem do 64 gigabajtov je zaščitnih z dvomilimetrskim ohišjem, izdelanim iz legure jekla, aluminija, magnezija in bakra. (B. O.)

Kaminovizija

■ Kam s kaminom, televizorjem, fikusom, papagajem? Opremljanje najležernejšega bivalnega prostora, dnevne sobe, je vedno težavno, še zlasti če se ne nameravate ničemur odpovedati. Janezu manj znano podjetje **MCZ** si je tako od bolj znane kom-

panije Loewe sposodilo tehnologijo in se odločilo naše domove okrasiti s prav posebnim hibridom, obdanim z jekleno konstrukcijo – kaminom z integriranim televizorjem LCD. Takšnim 37-palčnim in z razmerjem stranic 16 : 9, od vroče notranjosti kamina, ki ga je mogoče uporabljati na fosilna drva ali plin, pa je teve ločen s posebno toplotno izolacijo. Poleg tega je Loewejev privesek povezljiv s svetovnim spletom in z drugimi napravami v vašem domačem kinu. Minimalistično in pomirjajoče – tudi med dnevnimi poročili. (T. K.)

www.mcz-scenario.it

Za top formo

www.porsche-design.com

■ Če boste tekaške superge **porsche design bounce:s2**,

ki so prejele najprestižnejše nagrade za dizajn in funkcionalnost, samo obuli, še ne boste fit, boste pa kul. Če pa boste z njimi celo tekli ... Vau! Adidas in Porsche Design sta, navdahnjena s Porschejevimi avtomobilskimi rešitvami, družno razvila sistem absorpcije in povrnitve energije pri teku. Morda vam bo z njimi uspelo preteči celo maraton. Ali pa boste imeli porscha vsaj na nogah. (B. O.)

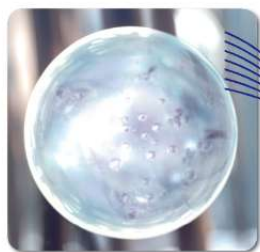
Klasika spet sveti

■ Več kot 100 let so nam svetile žarnice bolj ali manj takšne oblike, kakršno si je leta 1897 zamislil Thomas Alva Edison. Torej v lepo okrogli stekleni bučki. Od 1. septembra so stare osvetljevalke, močnejše od 75 vatov, že prepovedane in bili bi obsojeni zgolj na novodobne varčne sijalke skrivenčene oblik, ako ne bi dobili **GE energy smart compact fluorescent lamp**. Živela svoboda izbire! (B. O.)

www.gelighting.com

INOVACIJA PROTI PRHLJAJU S SISTEMOM LIQUID CLEAR

100 % topna učinkovina:

LIQUIDclear
SYSTEM

Zdaj obstaja zelo učinkovit način, kako odpraviti prhljaj: **novi šamponi proti prhljaju znamke NIVEA FOR MEN**. Vsi vsebujejo **sistem NIVEA Liquid Clear**, ki je prijavljen za patent. Gre za kombinacijo aktivnih sestavin, ki učinkovito odpravijo prhljaj, hkrati pa ne puščajo vidnih sledov, ki bi lahko obremenili lase in lasišče.

REZULTAT: 100 % BREZ PRHLJAJA, 100 % NEGA LASIŠČA.*

www.NIVEAFORMEN.si/proti-prhljaju

ZA SRBEČE LASIŠČE

ZA NORMALNE
DO MASTNE LASE

ZA NORMALNE LASE

V primeru, da ste z izdelkom nezadovoljni, vam vrnemo denar. Pravila so objavljena na www.NIVEAFORMEN.si. Akcija traja od 1. 8. do vključno 30. 11. 2010.

KAKO DELUJE:

1. Inovativni sistem Liquid Clear se povsem raztopi in se enakomerno porazdeli po celem lasišču.

2. Učinkovito odpravi prhljaj, ne da bi puščal sledove, ki bi obremenili lase in lasišče.

3. Lasje so do 100 % brez prhljaja*, na lasišču pa se spet vzpostavi naravno ravnovesje.

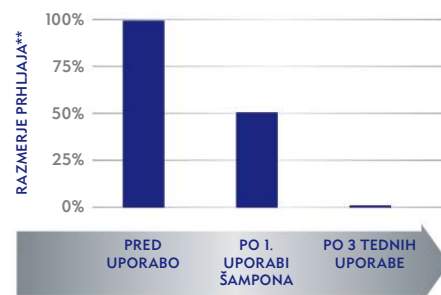
PROF. ULRICH MROWIETZ, DR. MED.

PROFESOR DERMATOLOGIJE,
UNIVERZA V KIELU, NEMČIJA

»Nova linija proti prhljaju znamke NIVEA vsebuje sodobne antimikotike, ki učinkovito nadzorujejo glive kvasovke *Malassezia*, ki so običajno vzrok prhljaja, hkrati pa sestavine ne puščajo sledov na laseh in lasišču. Formula je zasnovana tako, da preprečuje draženje lasišča.«

**98 % TESTIRANCEV JE BILO
100 % BREZ PRHLJAJA**

* Z redno uporabo odstrani do 100 % vidnega prhljaja in zagotavlja do 100 % nega lasišča.

** Vidni prhljaj. Oblika testa: In vivo študija uporabe izdelka pod nadzorom dermatologov

Deskajte v mestu

www.surf76.com

■ Občutek poletja, morja, valov, deskanja se da prenesti v mesto – z longboardingom. Ta zabavni šport, ki je tudi pri nas čedalje bolj priljubljen, se je razvil, kampak, v Kaliforniji že v petdesetih letih, kjer so deskarji svoje deske, kadar ni bilo valov, zamenjali za longboard in občutek z morja prenesli tudi na ulice. Ker je longboard daljši od navadnih skate desk in ima tudi večja, mehkejša kolesč-

ka, se z njim doseže večja hitrost in lažje zavija, poleg tega se da voziti tudi po bolj grobi podlagi. Če želite uživati v vetru v la-
seh in hitrem zavijanju po mestnih ulicah, je za vas klasični longboard, za bolj divje po naravi pa so posebni longboardi. Ti dosežejo večjo hitrost in imajo prilagojeno obliko za lažje zavijanje ter seveda v vas sprožijo obilo adrenalina. Pri obeh priporočamo zaščito in kakšen tečaj ... (T. R.)

community.ufcundisputed.com

UFC 2010

■ Okoli ringa se širi vonj znoja, na izdelanih radiatorčkih bojevnikov je videti vsako kapljico truda, ki je ujet v pesteh in stopalih. Če ste si kdaj resnično želeli sesuti nasprotnika, pri tem pa bi radi ohranili vse kosti, je **UFC Undisputed 2010** pravi igrarski naslov za vas. Pretepačina zahteva precej več od dneva igranja, saj je treba preštudirati udarce in zvijače, s katerimi nasprotnika presenetiš. Lahko se odločiš za surov neposreden napad ali za bolečo kontro, pri kateri zgrabiš sovraga za nogo, ga vržeš na tla in zasuješ s točo udarcev. Še najbolje je poiskati svoj slog, mešanico boksa, kikboksa, juda, vrestlinga, karateja in drugih borilnih veščin. V virtualni različici UFC-ja čakajo na vas sloviti borci, kot so Cro Cop, Royce Gracie, Jens Pulver, in tovarnjak drugih Brazilcev ter Američanov. Naučite se položiti nasprotnika z eno potezo, a pazite, da ne boste postali pokvarjen zrezek na okrvavljenih tleh kletke, iz katere spleza le en igralec – drugega nesejo na nosilih. (M. R.)

Ocena: ★★★★★

Predani sistemu

www.ascendo.de

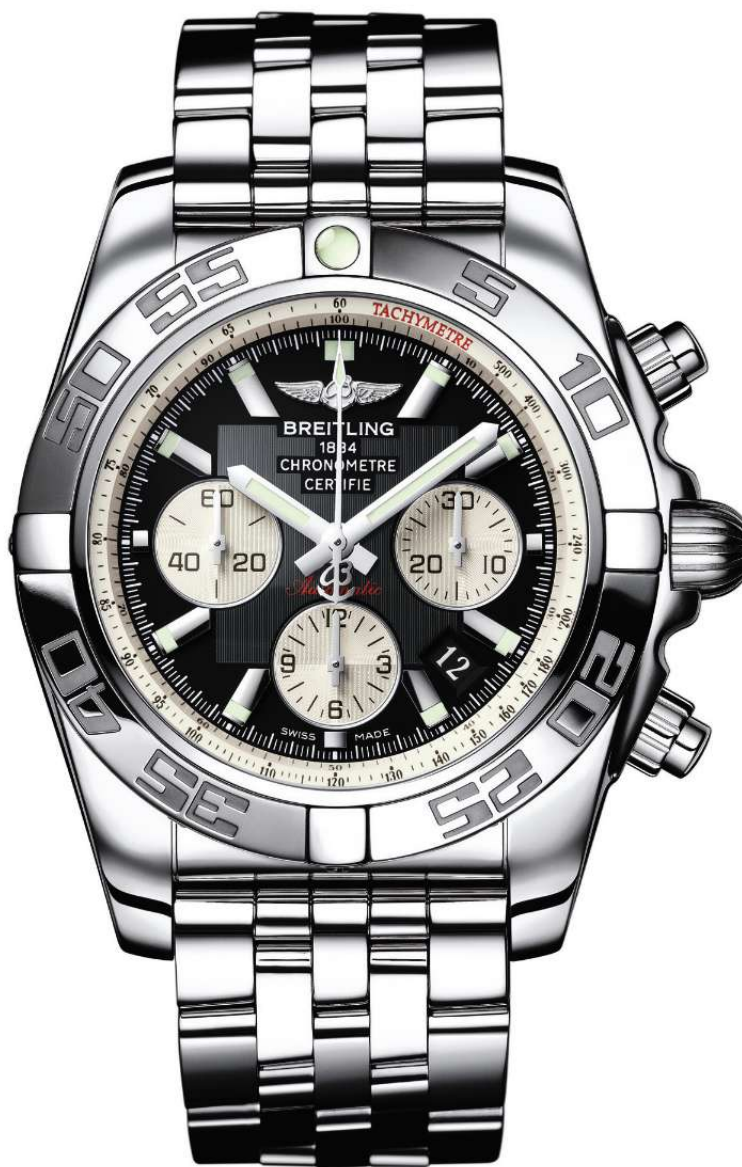
■ Kaj tehta 48 kilogramov in oddaja zvok skozi štiri odprtine? Ne, ni vaša ljubica, temveč najnovejši zvočniki **ascendo sistem F**, ki vsebujejo inovativni resonančni tehnologiji SASB in TOS, s katerima zvočniki dobijo izjemen razpon moči, točneje od 10 do 370 vatov. Gre za najbolj dovršen projekt podjetja Ascendo, ki poleg tehničnih presežkov prinaša tudi udarno zunanost. Ohišje je iz lakiranega lesa, kakršnega uporabljajo za izdelavo klavirjev, za ta mogočni zvočni paket pa vam jamčijo z desetimi leti garancije. Zvočnike lahko seveda naročite tudi v kakšni drugi barvi. Tehnične podrobnosti poiščite na spletni strani, mi vam le še zaupamo ceno: okoli 35 tisoč evrov. (D. H.)

SLOVENSKA URA LETA 2010

ABSOLUTNA KATEGORIJA

BREITLING CHRONOMAT B01

Kronometra, d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 23a, 1000 Ljubljana & AM Ljubljana, d.o.o., Vojnijska 3, 1000 Ljubljana & Tehnis, d.o.o., Linhartova cesta 3, 1000 Ljubljana

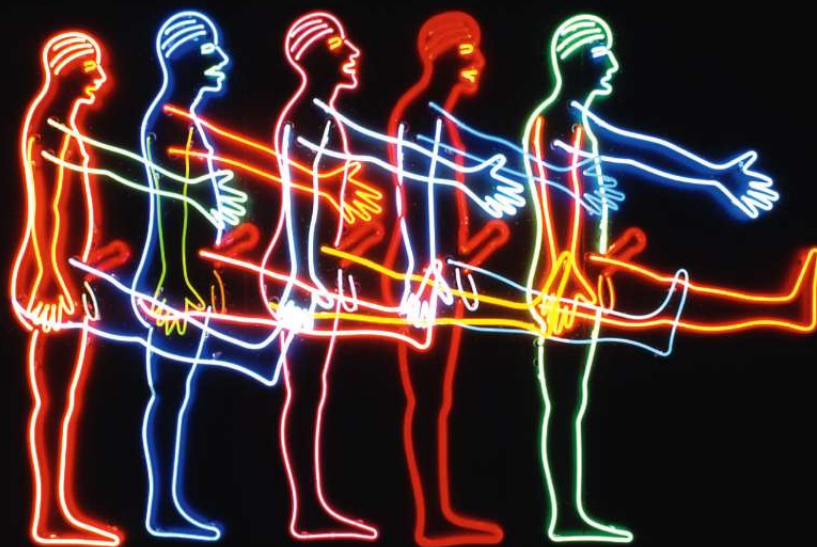
NAJ VAM ČAS MERIJO NAJBOLJŠI!

URA LETA 2010

Bruce Nauman v Berlinu

www.hamburgerbahnhof.de

■ Neumanove instalacije so arhitekturne postavitve, ki jih obiskovalci lahko preizkusijo na svoji koži. Pogosto ustvarijo občutek prostorske dezorientacije in izzovejo sanjske, celo moreče situacije – od tod naslov razstave **Sanjski prehod**. Več del tega sodobnega ameriškega umetnika, znanega po arhitekturnih skulpturah, instalacijah in uporabi svetlobnih napisov, si lahko v berlinskem Muzeju sodobne umetnosti ogledate do 10. oktobra. Umetnik je študiral matematiko in fiziko, zanimajo ga komunikacija in problemi jezika, za svoje delo pa je prejel že nekaj nagrad, med drugim tudi glavno na Beneškem bienalu. (N. R.)

cijah in uporabi svetlobnih napisov, si lahko v berlinskem Muzeju sodobne umetnosti ogledate do 10. oktobra. Umetnik je študiral matematiko in fiziko, zanimajo ga komunikacija in problemi jezika, za svoje delo pa je prejel že nekaj nagrad, med drugim tudi glavno na Beneškem bienalu. (N. R.)

Bruce Nauman, *Five Marching Men*, 1985, 201,3 x 328 x 29,2 cm, © VG Bild-Kunst, Bonn 2010.
Foto: Roman März, Berlin

www.husqvarna-motorcycles.com

Prvi otrok

■ BMW želi poleg turistično in supersportno naravnanih kupcev privabiti k nakupu belo-modre značke še tiste, ki s svojimi lahкими konjički plašijo divjad in gobarje. Pa so kupili, to je danes pač moderno, že uveljavljeno znamko s tradicijo, tako da je nekdanja švedska in potem italijanska Husqvarna zdaj nemška. **TE 449** je prvi otrok skupnega zakona in združuje nov Husqvarnin okvir, izboljšan BMW-jev enovaljni motor in kopico tehničnih cvetk. Le 450 kubičnih centimetrov, boste rekli? Verjemite, ni vas prav veliko, ki ste jih sposobni krotiti. Točna cena je v tem trenutku še neznanka, a verjetno ne bo presegla devetih tisočakov. (M. H.)

Zavidljivo eleganten

■ Pri HP-ju niti ne zanikajo, da so si idejo za videz svojega novega prenosnika spodobili kar pri Appleovem macbooku pro. Je pa zato **HP envy**, ki prihaja v 13-, 15- in 17-palčni zaslonski različici, napolnjen s strojno opremo, ki mu jo lahko zavidajo številni. Tudi na stari celini je osnovni, 17-palčni model (štirje gigabajti pomnilnika, grafična kartica z gigabajtom pomnilnika, Intelov procesor core i7) že na voljo za 1499 evrov. (T. K.)

www.hp.si

Specializacija

195 modelk, več kot 124 tisoč fotografij in več kot 350 videoposnetkov. Dovolj tajnic, da ste s pregledovanjem potencialnih kandidatov za delovno mesto pod vašim vodstvom okupirani skoraj leto dni. Če hočete izbor končati prej, boste morali delati nadure. Kdo pravi, da je tajništvo lahko? Pri Only Secretaries, kjer ime razkriva, da gre izključno za (poredne) tajnice, ne priznavajo polovičarstva, ampak se gredo tega posla nagajivo, a prefinjeno.

Le Carla

Carla ima dovolj fotografij in videoposnetkov, da na spletu ne potrebuje več ženske družbe, ampak ima lahko čisto svojo stran. Zelenooka ljubiteljica čokolade uživa ob oblačenju in slačenju uniform vseh tipov, še posebno se rada pokaže in razkaže kot tajnica. Svoje starosti ne izda, kar se za damico tudi spodobi, a njena mladost kaže, da se mora v strojepisju še marsičesa naučiti. Imamo mentorja?

www.onlycarla.com

Želite, šef?

Se spomnite hišnih pomočnic, ki so nas obiskale v enem letošnjih Playboyev? No, gospodične, ki pomanjkljivo oblečene pobrišejo prah s prav vsega, so se že vrstile z dopusta, vedno zveste tajnice pa so na voljo kadarkoli. Oblečene v kratka krila in prosojne bluže, se sklanjajo do najnižjega predala in iščejo mape ... Šef pa jih opazuje, misli na svojo ženo in si predstavlja, da so njegove asistentke vsaj tako nagajive kot na teh spletnih straneh. (M. R.)

Pravi naslov

»Tajnice so naša posebnost. Tako zadovoljen boš z gledanjem mladih uslužbenk pisarn in starejših profesionalnih asistentk, kako pišejo po nareku, oblečene v poslovne obleke, črne nogavice in visoke petke. Poglejte te tajnice,« vabijo pri Ultimate Uniforms, kjer poleg tajnic ponujajo še druga uniformirana dekleta, vendar se, kot zatrjujejo sami, na tajnice zelo dobro spoznajo. Glede na pestrost rjavolasih, črnolasih, svetlolasih, rdečelasih in še in še raslih deklet jim verjamemo na besedo, ob hitrem pregledu strani pa smo še ugotovili, da imajo ogromno uniform, saj si dve nista enaki.

Vroč razdvojenost

Kathy West zdaj potrebuje zdravniški pregled, saj je bolniška sestra, čez eno uro se prelevi v nuno, čez tri v policistko, zjutraj pa v tajnico. Vmes je še nevesta in šolarica. A to je njena služba, da draži in vsemu svetu pokaže, kako njeni DD-krasotici kipita zdaj iz te, zdaj iz one uniforme. Dama, ki vozi BMW-jev roadster Z4 in jo je prav zaradi pljučnega bogastva težko gledati v modre oči, je zlasti nora na nogavice, kot popoln večer pa si predstavlja sebe, oblečeno v seksi obleko (z nogavicami), na romantični večerji v družbi svojega dragega in še ene dame. Družba potem zavije domov na ogled dobrega filma in, kot pravi Zahodna, na tri pike (...). Med damami, ki bi se jim Kathy rada pokazala kot seksi tajnica, so tudi Salma Hayek, Penelope Cruz, Melinda Clarke, Megan Fox in Nicole iz Pussycat Dolls. Za zmenek z zadnjo bo verjetno treba počakati na kakšno dirko F1, da bo njen Lewis zdoma.

www.kathywest.com

www.toshiba.com

Dvojni užitek

■ Kaj je boljšega od tabličnega računalnika z enim zaslonom? Dajmo vsi v en glas: tablični računalnik z dvema zaslonoma! In tako so pri Toshiba tehnofrikom, kot ste vi, ponudili **libretta W100**, ki ga krasita dva sedempalčna zaslona (z ločljivostjo 1024 krat 600 zaslonских točk in osvetljenostjo LED), jasno, občutljiva za dotik, mogoče pa ju je tudi večprstno upravljati. Prvi mini notebook z dvema zaslonoma na svetu, hitrim diskom SSD in operacijskim sistemom Windows tehta slabih 700 gramov z baterijo vred in lahko po zaslugi vgrajenega merilnika pospeškov služi tudi kot čitalnik elektronskih bukev. (T. K.)

Enooki univerzalec

■ Mislili si boste, pa saj nihče ne potrebuje univerzalnega daljinskega upravljalnika. Da ne?! Verjemite, da bi tega, ki sliši na ime **cyclops universal remote**, z veseljem uporabljali, dokler ne bi popolnoma izrabili njegovih tipk. Ko se enkrat doma nabere cel kup elektronske periferije, se ideja o univerzalcu ne zdi več tako napačna, razen če ste križanec med človekom in pajkom (pa niste Spiderman) in radi žonglirate z daljinci. S temle je mogoče srfati po spletu, z njim povezati hišni kino, hi-fi in še kaj pa še eleganten je videti. Ne zamenjajte ga za frizbi, pa boste za nekaj časa rešeni pred petimi, šestimi daljinci, s katerimi sicer obtežujete mizo. (T. K.)

www.genos.tv

Proti potenju

■ Klimatske naprave za motocikel še niso iznašli, zato si je treba pomagati s preprostejšimi in preizkušenimi rešitvami z zadržkami. Najnovejša Alpinestarsova jakna za sezono 2011 ima po eno dolgo na vsakem rokavu, dve na prsih in ramenih ter še dve na hrbtnem delu, tako da je vaše telo na svežem zraku tudi med počasno vožnjo. Ker zadržke niso stoodstotno vodotesne, ima jakna seveda odstranljivo membrano gore-teksa pa pasove za boljše prileganje pasu in rokavom, velik žep na hrbtnem delu, odstranljiva rokava, vse potrebne ščitnike ... Preden se boste odpravili v Dolomite ali pa okrog sveta, boste za jakno **durban** odšteli 599,95 evra. (M. H.)

www.motocenterlaba.com

www.blackbadger.se

Med kozarcem in mizo

■ Pustite marljivim in pedantnim Švedom, da vzamejo nekaj tako potrošnega, kot so podstavki za kozarce, in to spremenijo v luksuzen dodatek. Podstavki **BBAC**, black badger advanced composites, so čudovito izklesani iz čvrstega titana in ogljikovih vlaken. Vsak podstavek ima v stranico lasersko vgravirano serijsko številko, kajti izdelanih bo le 35 kosov (192 evrov za par), zato boste verjetno želeli, da so nekje registrirani, če vam jih kdo izmakne. (D. H.)

www.behance.net/tnokovski

Iz Makedonije za Lady Gaga

■ Osemindvajsetletni Makedonec Apostol Tnokovski je v oblikovalskem svetu zelo dobro znano mlado ime, saj oblikuje idejne projekte z moderno izzivalnostjo. Njegov zadnji projekt je klavir **hydra**. Apostol je razkril povod za njegov nastanek: »Nekega dne sem brskal po televizijskih kanalih in naletel na posnetek koncerta Lady Gaga. Oder, na katerem je nastopala, je bil unikaten, zelo moderen, toda klavir, na katerega je igrala, je bil klasičen z ostrimi koti. Nikakor ni bil primeren za futuristično sceno, zato sem oblikoval hydro – klasičen instrument novih oblik za sodobne pop ustvarjalce.« Ko ga boste videli v naslednjem videu Lady Gaga, se spomnite, da smo vam ga mi pokazali prvi. (D. H.)

ob vikendih na tv3

PREMIER LEAGUE

angleško nogometno prvenstvo

tv3.si

Mafia II

■ V mafijskem svetu se nagradjujejo s kupi zelencev, luksuznimi avtomobili in seveda tudi čudovitimi dekleti. Te smo za **Mafia II** (xbox 360, PS3 in PC) priskrbeli pri Playboyu. Razvijalci so namreč v fiktivno mesto Empire Bay skrili 50 originalnih Playbojevih naslovnih in dupleric. V logi mafijca Vita, ki se je pravkar vrnil iz druge svetovne vojne, se boste v tej mafijski pripovedki skupaj s partnerjem Joyem lotevali gangsterskih opravil, kot so ugrabljanje tovornjakov, reševanje nasprotnikov družine in podtikanje peklenških naprav. Kako bi si sicer privoščili tako razsipno življenje? Od nečesa je pač treba živeti. Zgodba, za katero se zdi, kot da jo je navdihnil sam Scorsese, sledi dvojici skozi napredovanje po mafijski prehranjevalni verigi in mrtvim, ki jih puščata za seboj. (T. K.)

Ocena: ♫ ♫ ♫ ♫

Miniverse II

■ Ste zamudili fotografsko razstavo pomanjšanih svetov **Aleša Bravničarja**? Potem se od 14. septembra pa tja do konca oktobra odpeljite na nov potniški terminal Letališča Jožeta Pučnika, kjer boste njegove fotografije spet lahko videli v novi, razširjeni različici. (B. O.)

Po prestižneža kar v Pariz?

www.citroen.com

■ Oh, kako pregrešno? Poglejte tale avtomobil, ki sliši na ime **citroën metropolis**, pa bo stvar lažje razumeti.

Sicer je metropolis koncept, ampak se zdi kar preveč resničen, da ne bi nekoč postal resničen. Govorice omenjajo številko 2013 ... (V. K.)

www.rolls-roycemotorscars.com

Namesto v Michelinove tri zvezdice ...

■ ... na piknik! In to z **rolls-royce-om**. Lastnikom teh prestižnih avtomobilov so pri tej britanski znamki (samo da spomnimo, v nemški lasti!) pripravili komplet za piknik, ki vsebuje v ličen kovček pospravljen set krožnikov in pribora za štiri osebe. Morda za primer, ko lastnik po naključju ni v bližini ene od le 81 izjemno dobrih restavracij, pri Michelinu označenih s tremi zvezdicami, ali pa kar tako, če se potnikom zahoče nekaj 'prvinskega'. (V. K.)

Užiten!

■ Tole pa boste hoteli preizkusiti in poskusiti – **love lube** (22,17 evra), aromatičen vsestranski lubrikant brez prezervativov in toksinov. Presen, veganski, biološki. Ja, užiten. In za povrh kokosovo olje, osnovna lubrikanta, vsebuje tri pomembne maščobne kisline: kaprilno, kaprinsko in lavrinsko, ki so znane po protiglivičnem, protimikrobnem in protivirusnem delovanju. Predvidevamo, da vam rok uporabe štiri mesece po odprtju ne bo delal težav. (B. O.)

www.planetbio.si
www.livenative.com

www.audemarspiguet.com

Kovani, kaj?

■ Kovani ogljik. Material, ki so ga za uporabo pri svojih urah razvili v Audemars Piguetu, kjer ogljikova vlakna s patentiranim postopkom v pečeh in stiskalnicah spremenijo v skrajno lahek in trden material za ohišja in njegove dele. Zdaj je kovani ogljik v obliki lunete našel mesto na novincu **royal oak offshore tourbillon chronograph** iz rdečega zlata. 44-milimetrski kronograf se kiti tudi z zapletenim AP-jevim mehanizmom s tourbillonom, ki ga lahko dva polno navita vzmetna bobna poganjata kar 237 ur. Da ju je treba navijati ročno, srečnih lastnikov gotovo ne bo motilo. (B. L.)

Uran

Svetovalec v Centru
za pomoč naročnikom

WWW.MOBITEL.SI

Najmočnejše vezi so tiste,
ki jih ne vidimo.

Zanj, ki rad spremlja aktualno dogajanje in ceni praktičnost ...

Šport prek SMS-ov in MMS-ov

Če ste športni navdušenec, pošljite SMS z vsebino **SPORT** na **1919** in seznanjeni boste z najnovejšimi športnimi dogodki. Ključne besede najdete na spletu. **www.mobitel.si**

Šport na Mobilni TV

Spremljajte televizijski program v živo kar na svojem UMTS-mobitelu. Na voljo imate 11 TV-programov, poleg SLO 1, POP TV, Šport TV 1, Šport TV 2 tudi SLO 2. Izkoristite enkratno ugodnost in brezplačno preizkusite Mobilno TV za 24 ur – pošljite SMS z vsebino **P TV** na številko **1919**.

Šport na mobilnem Planetu

Spremljajte **športne rezultate v živo** kar na svojem mobitelu, saj je **brskanje po mobilnem Planetu** v Mobitelovem omrežju prek GPRS/UMTS-povezave **brezplačno**. Pošljite SMS z vsebino **P SPORT** na **1919**.

Instant Internet

Izkoristite **največjo pokritost** Slovenije z megabitnim internetom. Za prenos podatkov in brskanje po internetu **prek osebnega računalnika ali prenosnika** so vam na voljo štirje **Instant Internet podatkovni paketi, prilagojeni različnim uporabniškim navadam**. Ne prezrite ugodne ponudbe prenosnikov in podatkovnih naprav s paketoma Instant Internet, ki imata oznako **Premium**.

Na voljo več kot 5.500 uvertur

Presenetite jih, ko vas kličejo! Na mobilnem Planetu lahko izbirate med več kot 5.500 uverturami. Za hitri dostop do uvertur pošljite **P UVERTURA** na **1919**.

Za več informacij obiščite Mobitelovo prodajno mesto, **www.mobitel.si** ali pokličite brezplačno številko **041 700 700**.

Ugani, kdo

■ Guess, vendar v najboljšem gvanu. To je znamka Gc, ki jo je prej ta hiša razvila, da bi ločila svoje najboljše ure švicarske izdelave od tistih modnih za malo širše množice. Pod Gc-jevo zastavo sodi tudi **bel gent class chrono**, športno-eleganten kronograf, za katerega malce oguljeno pravijo, da je urbana in šik ura za sodobne samozavestne moške. Ob pogledu na BGCC guessovcem mirno odpustimo verbalno neizvirnost, saj so se pri krojenju njegove podobe dodobra izkazali. Le pogledajte si datumsko okence (ki to pravzaprav ni), kronografska števca, kazalce, vijake na ohišju ... Kapo dol, bi nekoč rekel Katanec. Še posebej, ker letvice pri ceni niso dvignili previsoko: za novinca hočejo 500 evrov. (B. L.)

www.gcwatches.com

www.rmauctions.com

Hollywood naprodaj

■ Monumentalne kose filmske zgodovine so letošnje poletje ponudili širšemu trgu. Naš favorit? **Aston martin DB5** iz klasične bondovščine Goldfinger (1964) za najmanj pet milijonov ameriških zelencev. Se vam zdi, da avtomobil z vgrajenimi strojnimi in drugimi gedžeti, ki jih je zanj razvil legendarni Q, ni vreden toliko? Vreden je slehernega centa. Če le rakete še vedno delujejo. (T. K.)

www.ugm.si

Zmoči se!

■ Kaj se zgodi, če v Maribor na bivanje in ustvarjanje povabiš sedem umetnikov mlajše generacije iz Francije, ZDA in Nemčije ter jih vržeš v vodo? V mesecu dni uprizorijo več performansov v javnih prostorih v mestu na temo vode in ustvarijo novo delo, ki bo predstavilo več njenih razsežnosti. Vodo, ki v občutenju mest povezuje Maribor z Marseillom, in vodo kot sodobno področje manipulacije, strahu in izključenosti ter kot večni element življenja, rojstva in gibanja. Pljuskanje in čofotanje se je v Umetnostni galeriji Maribor na Strossmayerjevi 6 pod naslovom **Get wet/ Zmoči se** začelo dan pred izidom te številke Playboya, torej 9. septembra, končalo pa se bo 10. oktobra. Gremo v to! Maribor! (N. R.)

Luce Moreau, Venice prom Time, 2007, serija fotografij

Z dotikom svetlobe

www.karimrashid.com
www.gorenjegroup.com

■ Karim Rashid je fenomen oblikovalskega sveta, ekscentrik, kontroverzen vizionar s častnim doktoratom kolidža Art & Design v Ontariu in z več kot tri tisoč predstavljenimi izdelki. Karim je zdaj segel v roko slovenskemu Gorenju, natančneje oddelku Gorenje Group, ki skrbi za inovacije na področju gospodinskih aparatov. Rodila se je kuhinja **the touch of light**, svetla, čista in nedolžna. Štedilnik, moderen in minimalističen, ponazarja reliefen vzorec, ki razbija belino celote, preostali elementi pa imajo v minimalističnem videzu le eno barvno linijo osvetlitve LED, ki se spreminja, od rožnate prek bele do modre. (D. H.)

HOSTED BY

PLAYBOY

SEPTEMBER 2010

**ERICK
MORILLO**

THE WITCH DOCTOR FROM
IBIZA @ WORK

MAIN FLOOR SUPPORT

SYLVAIN & SHARK

**AMBASADA
GAVIOLI**

JUPITER
FIRST MINUTE
SPECIAL OFFER

**SUBLIMINAL
RECORDS**
IN THE HOUSE

VIP HOSTED BY
SEXY
**PLAYBOY
BUNNIES**

18th
SEPTEMBER

PLUS:
OLDIES GOLDIES
PRIVEE WITH
**PAOLO
BARBATO**

Pojóči **menih**

Kdo: Leonard Cohen **Kje:** ŠRC Stožice, Ljubljana **Kdaj:** 12. oktobra

■ Pa smo vendarle prišli na vrsto. Velikan ameriškega folk roka se bo 12. oktobra ravno toliko pomudil v naši prestolnici, da nam bo v živo pokazal, kako zimzeleni glasbeniki, ki so v prostem času tudi pesniki (Cohen je svetovno priznan, da ne bo pomote), predstavljajo svoje glasbene pripovedi. Petinsedemdesetletni Cohen svojo podobo oblikuje že od leta 1956. Kanadčan po rodu in svetovljan po bistvu je avtor 11 studijskih albumov, v 40 letih delovanja pa je prejel še kopico priznanj in nagrad, med drugim letos tudi gremija za življenjsko delo. Morda bi mu lahko kakšno nagrado podelili tudi v Sloveniji, saj bo nastopil v še svežem športnem centru Stožice in objekt pomagal tudi glasbeno preizkusiti. Naši sosede so mu letos denimo podelili nagrado porin, saj je Hrvaška verjela, da je njegov posnetek koncerta Live in London DVD najboljši v kategoriji tujih videoprogramov. Možakar, ki je nekaj let preživel med budističnimi menihi in bil leta 1996 tudi sam posvečen v meniha rinžaj zena, ima zelo sproščen in hvaležen odnos do sveta, ki ga malikuje in nagraduje. Nič mu ni samoumevno, vsak njegov kreativni doprinos je izklesan iz srca, izkušeni in razumevanja tako teorije kot tudi trendov. S tokratno koncertno turnejo – upamo, da ni zadnja – promovira izid (14. september) svojega albuma Songs from the Road, projekt, ki združuje vrhunce njegovih nastopov, nekakšen najboljši koncertni izbor in vsekakor zelo inovativen prikaz, kaj vse lahko pokaže Leonard Cohen, če se z njim dobite v živo. Absolutno priporočamo.

MOŽ NEŠTETIH OBRAZOV

■ V teh dvomljivih časih je Cohen naša sorodna duša. V pesmih se ves čas ukvarja z ravno prav zahtevnimi tematikami, ki so obenem pravnje tudi za ostro kritiko. Poje o ljubezni in seksu, o religiji pri nas in pri njih, o osebni in množični depresiji, poje tudi o glasbi sami in o nas, ko se ji prepustimo. Cohen je živel strastno in v jeseni svojega življenja uživa plodove sladkih spominov in neprecenljivih izkušenj. Jud, ki je budistični menih, revolucionar, ki je predeloval francoske partizanske pesmi, pisatelj, ki je svojo depresijo zdravil s pesmimi o samomoru in se obenem boril proti splavu, sam svoj kontrapunkt, umetnik, modrec. In ko poje o ženskah, pravi: »Ti si bila kurba in zver Babilona, jaz pa sem bil Rin Tin Tin.«

18. septembra

Ko vse poti vodijo v Kranj

Kaj: Festival Carniola, koncert skupine Laibach

Kje: Kranj

■ Mednarodni festival Carniola, ki Kranj za nekaj manj kot mesec spremeni v slovensko kulturno meko, tudi letos ponuja pisan venček vrhunskih glasbenih, gledaliških, filmskih in vseh drugih ustvarjalcev. Popoln program vse tja do 26. septembra je na voljo na spletnem naslovu festivalcarniola.com, mi pa vam predvsem priporočamo ogled koncerta naše globalno priljubljene zasedbe Laibach.

19. septembra

Kajenje strogo prepovedano

Kdo: Emir Kusturica & The No Smoking Orchestra

Kje: Križanke, Ljubljana

■ Filmski režiser z zlato palmo na domači polički nagrad, ki je bil nekoč del zasedbe Zabranjeno Pušenje in je zdaj ponovno tu kot glasbenik. V Križankah bo nastopil z reanimacijo največjih hitov

skupine Zabranjeno Pušenje in orkestrom ZB, še vedno pod vodstvom Nele Karalića, a ustrezno mednarodnim v No Smoking Orchestra, ki med drugim ustvarja tudi glasbo za njegove filme.

24. septembra

Rokerska reinkarnacija

Kdo: Guns 'n' Roses

Kje: Arena, Zagreb, Hrvaška

■ Kdo bi si mislil, da bodo Guns 'n' Roses še kdaj tako aktivni, sploh po dolgoletnem fasku z albumom Chinese Democracy. A zdaj jih vidimo, tako da jim lahko tudi verjamemo. Njihova turneja Chinese Democracy, ki jih že od 2009 vodi okoli sveta, jih bo pripeljala celo v Zagreb, kjer bodo predstavili svoje sedanje in nekdanje uspešnice. Upamo, da bo poudarek na drugih.

9. oktobra

Lekcije prave alternative

Kdo: Grinderman

Kje: Križanke, Ljubljana

■ Alternativci, pozor! Vaše naslednje predavanje o nomenklaturi rokovega hedonizma bo v ljubljanskih Križankah pod vodstvom zasedbe Grinderman, power projekta Nicka Cava, ki bo pred samim dogodkov ponudil tudi obvezno čtivo: album Grinderman 2, o katerem lahko nekaj več preberete tudi na tokratnih glasbenih straneh.

JE NA SPORED U VEČ STVARI HKRATI, KI JIH NE ŽELITE ZAMUDITI? PREPROSTO.

S SIOL BOX-om lahko gledanje televizije načrtujete pregledno in preprosto. Preverite TV spored s kratkim povzetkom vsebine za več kot teden naprej ter si nastavite opomnike in snemanje izbranih oddaj, da resnično ne zgrešite nič zanimivega. Če morate med filmom, dnevnikom ali napeto tekmo oditi izpred televizorja, lahko s Časovnim zamikom nadoknadite zamujene trenutke in zavrtite televizijski program do dve uri nazaj. Se med tolikšno izbiro zabave ne morete dogovoriti ali boste gledali tekmo, romantično komedijo ali risanko? Rešitev je preprosta – s Snemalnikom lahko posnamete film, ki bi ga sicer zamudili, ali tekmo, ki je ne boste utegnili spremljati v živo.

+ ČASOVNI ZAMIK

+ SNEMALNIK

+ TV SPORED

+ VEČ KOT 145 TV PROGRAMOV

+ SPREJEM DVB-T PROGRAMOV

MEDIA CENTER

VIDEOTEKA

HITI

FACEBOOK DOSTOP

SIOL iC

VREME

SiOL.net NOVICE

ŠPORT

IGRE

RADIO

Več o ponudbi na box.siol.net in 080 8000.

Telekom Slovenija, d. o. o., Cijalova 15, 1000 Ljubljana

PLAYBOY PODARJA!

V oktobrski številki, ki je izšla 10. septembra, podarjamo v rubriki Pisma (Pismo meseca, stran 4). Nagrado dobite povsem preprosto. Pošljite elektronsko pošto na naš naslov playboy@adriamedia.si ali na naslov **Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana** do 24. septembra 2010 pošljite dopisnico, razglednico ali pismo s pravilnim odgovorom, če je zahtevan, in ne pozabite pripisati svojega imena, priimka, naslova oziroma telefonske številke. Preprost postopek za pridobitev nagrade, če je ta razpisana, v rubriki Magnet pa najdete na spletnem naslovu <http://dogodki.playboy.si/podarjamo/>.

Pomembno je, da ste seznanjeni z naslednjimi pravili naših nagradnih iger:

- Sodelovanje v nagradni igri ni pogojeno z nakupom revije.
- Nagrade niso prenosljive in jih ni mogoče zamenjati za gotovino ali drugo blago.
- Odločitev komisije je dokončna in nanjo se ni mogoče pritožiti.
- V žrebanju ne morejo sodelovati ljudje, ki sodelujejo pri organizaciji, pripravi in izvedbi igre, ter zaposleni v podjetju AM Ljubljana, d. o. o.
- Vsakdo lahko v posamezni nagradni igri sodeluje le enkrat.
- Nagradjenci bodo o nagradi obveščeni po pošti. Za prejem nagrade mora nagradjenec poslati davčno številko, davčno izpoved in podpisati pisno soglasje za objavo podatkov v reviji ali/in na spletni strani www.playboy.si. Objavili bomo ime, priimek, kraj in vrsto nagrade. To je nujno zaradi zakona o varstvu osebnih podatkov.

Nagradjenci prejmejo nagrade po pošti.

- Sodelujoči soglašajo s tem, da se njihovi osebni podatki hranijo v namene izvedbe nagradne igre.
- Akontacijo dohodnine pri nagradah višje vrednosti plača prejemnik. Prejemnik soglašaja, da lahko nagrado prevzame le s potrdilom o plačilu.

DonLewis

»Samo še 46-krat, pa mi bo prav!«

FRANCOSKI DOTIK

FOTO Maison Close | TEKST B. O.

■ Naj vas draga premami in razvname tudi s pridihom francoskega glamurja iz hiše Maison Close. Najnovejšima kolekcijama **Villa caprice** in **Vila bel-ami**, ki ju je s šovom Burlesque predstavila vrhunska pariška striptizeta miss Scarlett Diamond (www.scarlettdiamond.com), je usojen uspeh. Kajti Maison Close ni samo znamka perila, je tudi znamka, ki obuja zapeljevanje z drznostjo in čutnostjo.

OBJEKTIV

Vstajenje tisočerih sonc

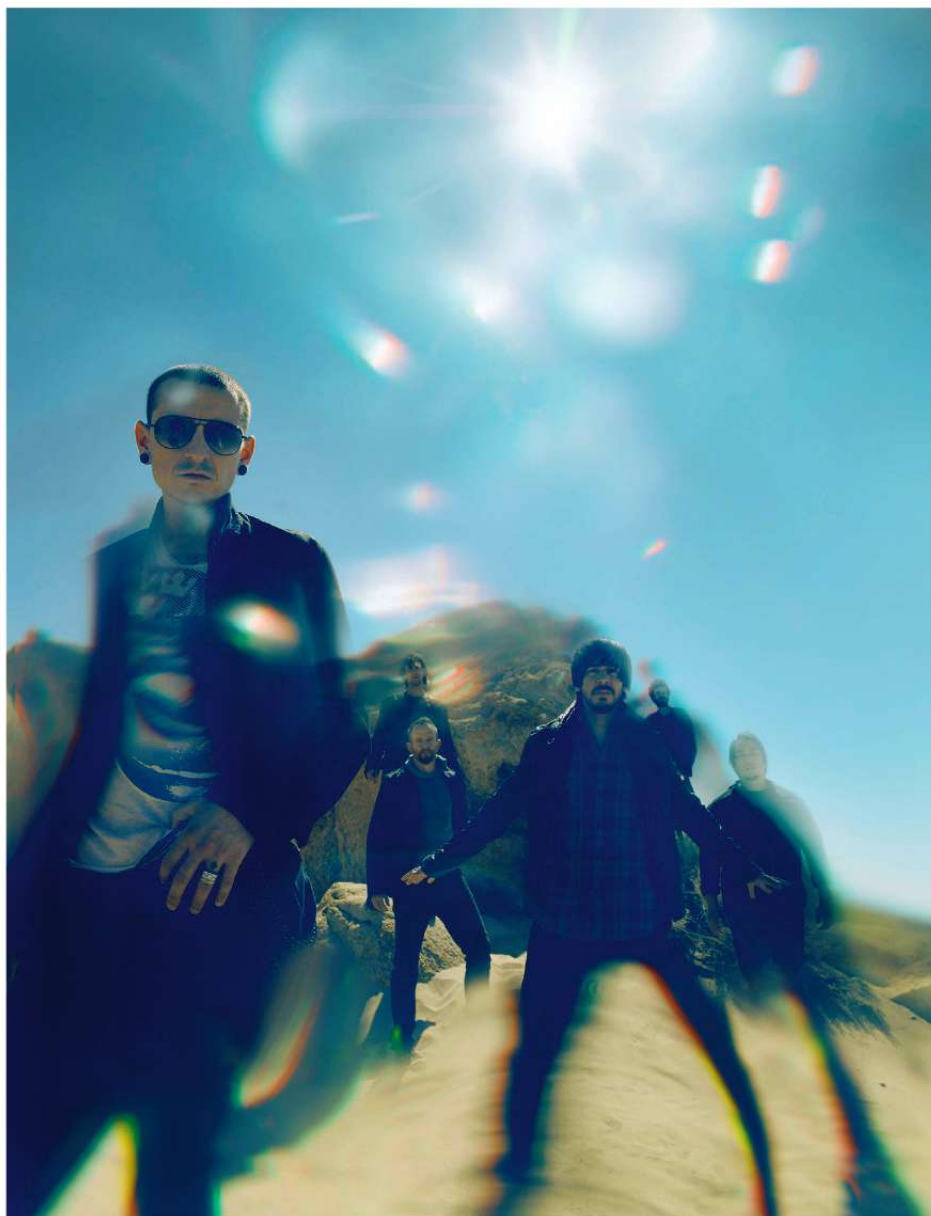
Žanr, o katerem nihče več ne govori, in bend, ki ga ohranja pri življenju.

Pravijo, da glasbeni žanr živi, dokler ga kdo ustvarja. Kar seveda ni res. Žanr živi, dokler ga kdo posluša. Revija Blender je pred nekaj več kot pol desetletja posmehljivo skomignila ob še zadnjih poskusih, da bi Limp Bizkit – na čelu s kontroverznim Fredom Durstom, ki je svoj čas oral celo po dekliskih delikatnostih Christine Aguilere – ustvarili nekaj uspešnega znotraj tako imenovanega nu metala, nekakšne podžanrske mešanice roka, rapa in metala. Takrat je nu metal postal žaljivka, sinonim upešanega, iztrošenega žanra, ki je na radarju glasbene zgodovine bil le utrip na prehodu v 21. stoletje.

In potem smo spregledali, da niso kritiki tisti, ki kaj pokopljejo. Ljubitelji glasbe smo edini, ki imamo to moč. In v mraku je posvetil žarek upanja. Kalifornijska zasedba **Linkin Park**, ustanovljena leta 1996, ki se je na zemljevid roka uvrstila s prvcem Hybrid Theory leta 2000, je konceptualizacijo umirajočega žanra predefinirala v nekaj, kar živi še danes. Etiketa je bila odstranjena, danes tega žanra morda ni več (izraz ostaja v uporabi bolj iz nostalgčnih kot praktičnih vzgibov), se pa zato govori o alternativnem roku, alternativnem metalu, celo o rap roku. Drugačno poimenovanje za isto sranje, bi rekli naši nonoti, saj so Linkin Park vendarle nadaljevanje zgodbe, ki so jo pisale zasedbe Korn, Limp Bizkit, The Offspring, Ill Niño in druge. To jesen Linkin Park ponujajo nov, četrti studijski album, naslovljen A Thousand Suns, in zdi se, da njihov zagon v vseh teh letih (in žanrskih spremembah) ni niti malo usahnil. Zakaj jim kljub temu uspeva?

Linkin Park se lahko pohvalijo s 50 milijoni prodanih albumov, dvema gremijema in tem, da so vsakič znova prepričali tudi slovensko občinstvo. Album Meteora je bil namreč dolgo časa med najbolje prodajanimi v Sloveniji.

Razloge za tako dolgotrajen in globalen uspeh lahko iščemo v samem načinu delovanja zasedbe. Linkin Park se nikoli niso omejevali. Ljubili so esenco, nu metal, prvinski, čist zvok težkega metala, pomešan ... z nečim že. Tisto, kar so primešali, je bilo odvisno od številnih spremenljivk: obdobja, zvoka, melodije, sporočila in trenda. Ja, od trenda. Linkin Park so najrši zvok spravili v radijski format, v paket, ki je lahko navdušil prav vse vrste poslušalcev. Bili so surovi, a obenem spevni, bili so tradicionalno metalski, a vedno odprti za napredno

mešanje s sodobnimi žanri, z rapom in celo elektroniko. Posneli so duet z Jay-Z-jem in izdali album elektronskih remiksov. Spremembe in razvoj na sceni so sprejemali kot priložnost za inovacije v nasprotju z vrstniki iz tega žanra, ki so trende raje predstavljali kot sramotni konformizem zahtevam popa. In kje so ti danes?

Drugi poglobitveni dejavnik uspeha zasedbe Linkin Park (in hkrati njihovo opravičilo za to, da se po skoraj 15 letih obstoja pogovarjamo o njihovem četrtem, in ne denimo osmem albumu) pa je njihova sposobnost simbioze z ločenimi karierami. **Mike Shinoda**, raperski vokalist zasedbe, ima uspešno producersko in pevsko solo kariero, prav tako je svoj solo pro-

jekt pred nedavnim izdal **Chester Bennington**, glavni vokalist zasedbe. Solo projekti omogočajo članom, da se preizkusijo v drugih glasbenih strasteh, v bolj specifičnih željah in idejah, ob katerih rastejo in raziskujejo, nato pa to vse skupaj manifestirajo v ponovnem združenju pod imenom Linkin Park.

A Thousand Suns je točno to, revolucija, vnovična redefinicija žanra, alternativa, ki se ne boji mainstreama, nekaj, kar ima sporočilo in kar tudi zabava. S tisočeri sonc, ki za Linkin Park ne bodo nikoli zašla, so tudi tokrat mislili na vse nas, ki imamo radi metalsko energijo, a jo koncipiramo vsak na svoj način. Zvok, ki z nami raste in se razvija. **V**

Prvinski nagon

■ Ciara je sicer močno poudarjala, da je njen novi album *Basic Instinct* tako naslovljen zaradi istoimenskega filmskega hita leta 1992, toda v nadaljnjih sporočilih za medije je postalo jasno, da je vse skupaj morda malce bolj platonske narave. Kajti ne, Ciarin *Basic Instinct* nikakor ne odmeva kot erotični triler, pa čeprav se vroča 24-letna zvezdnica R&B-ja pod producerskim vodstvom Teriusa Nasha (The-Dream) na vso moč trudi prežeti svoje melodije s seksi zvokom. Tu in tam ji celo uspe kakšen perverznejši napev, a večinoma gre bolj za naskok na vrhove klubskih lestvic. Lepotica je od svojega prvenca leta 2004 brez dvoma zrasla v občudujočo glasbenico, v duet prepričala Justina Timberlakea in zdaj k njenemu talentu pristavlja lončke zajetna vojska producentov. Pa vendarle je *Basic Instinct* bolj namig, da se Ciara instinktivno (to je tisto, ko ti producent pove, da je to najbolj pametna poteza) vrača h koreninam, k prvencu, k očitnejši mešanici soula in R&B-ja, kjer lahko ustvarja zelo prijetne, klubom in radijskim postajam všečnejše komade v slogu Goodies in 1,2 Step. Ciara pač ni Beyonce. Njen zvok nas še ni popolnoma prepričal, a čokoladna lolita ima časa na pretek. Ne nazadnje je bila ob izidu Prvinskega nagona s Sharon Stone stara komaj sedem let.

! KDO BO ZATRESEL NAGRADE MTV?

13. septembra okoli tretje ure zjutraj lahko spremljate podelitev MTV-jevih glasbenih nagrad 2010. Tukaj je nekaj naših favoritov: Lady Gaga feat. Beyonce s komadom Telephone za najboljšo kolaboracijo in video leta, Eminem z Not Afraid za najboljši hiphoper-ski video, Muse z Uprising za najboljši rokovski video in Jason Derulo s komadom In My Head za najboljšega novince. Letošnje nagrade so popolnoma v znamenju odštekane Lady Gaga in nje-nega singla Bad Romance. Le koliko kipcev bo odnesla?

Prvič, drugič, Grinderman

■ Nick Cave, 52-letni avstralski dolgolasec, ni ravno medijsko privlačen zvezdnik. Je preveč tog, umirjen, posvečen glasbi. Njegovi projekti so njegova identifikacija in med njimi je tudi Grinderman iz leta 2006. Nick je po uspešni solo karieri in reformaciji postpanka z zasedbo Nick Cave and the Bad Seeds odkril, da potrebuje še en kreativni ventil. Ko je brenkal na kitari, je ustvarjal zelo surove, robustne melodije, polne svojevrstne moči. To ni bil zvok, ki bi ga lahko izdal kot Nick Cave ali skupaj z The Bad Seeds, potreboval je nekaj novega, novo institucijo za to mešanico alternativnega in garažnega roka. Grinderman je odgovor na to novo ustvarjalno iskrico in po izredno uspešnem prvencu je zdaj čas za drugo rundo. Album, naslovljen preprosto Grinderman 2, prinaša devet odštekano psihedeličnih skladb, z besedami Warrena Ellisa, multiinstrumentalista zasedbe: »Kot bi se zadetkarski rok srečal s Slyjem Stonom prek Amona Düüla.« Ne zamudite jih 9. oktobra v ljubljanskih Križankah.

JIMMY EAT WORLD Invented

Geffen, 2010
Jimmy Eat World pravzaprav še ne bi potrebovali novega studijskega albuma. Sicer je minilo že tri leta od njihovega prejšnjega, a so ta vmesni čas zelo dobro zapolnili, nazadnje celo z razprodano turnejo ob proslavi desetletnice svojega vrhunskega albuma Clarity. A so se vseeno zapirli v studio in oblikovali tipičen pop-pankovski zvok, podlago za vse podanike ema, postgrandžerski šus, poln energije, hitrih rifov in adiktivnih rim. Album, ki vas bo spodbudil, da poiščete zavržene buleje.

★★★★

TAIO CRUZ Rokstarr

Mercury 2010
Britanski producent se je odločil postati še glasbenik – z albumom Rockstar se je prebil ne samo na domačo sceno, ampak je uspešen tudi globalno. Album mu bo verjetno pridelal nagrado MTV! Gre za hiphopersko elektropop mešanico, ki z glavnima singloma Dynamite in Break Your Heart že načeljuje radijskim valovom Amerike in Evrope. Na YouTubeu ima Dynamite več kot deset milijonov ogledov – tudi zaradi hudih pišk, ki med rimami rokujejo s cirkularkami in dinamitom.

★★★★

KLAXONS Surfing The Void

Polydor, 2010
Ko je britanski kvartet Klaxons napovedal svoj drugi album, smo bili navdušeni, nato pa so njegov izd začeli prestavljati, češ da so komadi preveč psihedelični. Zazdelo se je, da je bend, ki se kategorizira kot acid-rave punk-funk, popolnoma odtaval od melodijskega sveta. No, tri leta od prve napovedi je album vendarle tu: alternativni rok z elektronskimi elementi, čisto vsteden in prijetno evropski. A pozor – predlagamo predposlušanje, saj je to glasba za zelo specifičen okus.

★★★★

PROFESSOR GREEN Alive Till I'm Dead

Doma, na Otoku, zelenega profesorja že poznamo. Je namreč Eminem stare celine, za jebantski beli rapper. Je neposreden, ko govori o drogah, seksu, glasbi kot življenjski energiji, a si na koncu vzame čas in pove nekaj rim tudi o svoji babici. To je njegov prvi album in upamo, da le začete ustvarjalnega zagona, ki bo rodil še veliko podobno agresivnih, igrivih in predvsem posrečenih rim. Odlična uvodna lekcija, po kateri lahko le upamo, da se bo pretihotopil tudi na slovenske plejliste.

★★★★

NEGLIGENCE Coordinates Of Confusion

Metal Blade Records, 2010
Negligence so slovenski metalci, ki hitrostne rife kujejo mednarodno. Zagreti pripadniki žanra jih poznajo zelo dobro, drugim ostajajo skriti. Z novim albumom preizkušajo nov pristop – ohranjajo zvestobo čistemu metalu. Imajo urejeno promocijo, in ker so redni gostje na festivalih, kjer zagajajo ob svetovnih metalcih, imajo tudi ustrezno samozavest. Album je surov, prodoren, poln strasti, čuti se energija četvorčrka, ki glasbo resnično ustvarja iz srca.

★★★★

MAPLE Made A Promise

PRS For Music, 2010
Maple je Javor Vogelink Škerlj, one man band, ki je pod nadzorom producenta Jayja Rigbyja po dolgem času vendarle izdal svojo intrigančno elektropop vizijo tudi v obliki debitantskega studijskega albuma. Ta deluje, kot da bi se britanski rok sončil na surferskih plažah nove celine. Pestra glasbena ekskurzija, v kateri je vokal podvržen neenotnemu eksperimentiranju: tu in tam je celo digitaliziran za futurističnih pridih, zato boste med pozabivanjem na melodije večkrat pozorno prisluhnili.

★★★★

IRON MAIDEN The Final Frontier

Sony Legacy, 2010
Iron Maiden nikoli več ne bo bend z začetkov zagarskega vzpona, zato tudi nikoli več ne bodo dobili najvišje ocene. Iron Maiden so zdaj dvojna entiteta, in obdarovati eno pomeni zanikati drugo. The Final Frontier dokazuje, da je legendarna zasedba odšla v nove ustvarjalne svetove, in če ste pravi ljubitelji težjih rokovskih izlivov, potem se boste naučili ljubiti stare in nove Iron Maiden skupaj, brez predsodkov. Zdaj so počasnejši, nekoliko shizofreni, a pričakovani, vendar pa modernejši.

★★★★

Iz digitalnega z ljubeznijo

Vsi razlogi, zakaj Milla Jovovich ni edini bonus serije Nevidno zlo.

Prenos videoigre v film je vedno tvegan. Igre so vendarle le igre, največkrat pripovedno zelo enoznačne, z arhetipskim ravsom dobrega proti zlu, ki je zgolj temeljni razlog, da lahko uporabnik začne pobijati digitalne spake. V igrah to deluje, a pri preselitvi digitalne pravljice na veliki zaslon se lahko zgodijo ustvarjalne nesreče. Kot sta **Mortal Kombat** in **Street Fighter**. Le kakšen praznoglavi Hollywoodčan lahko v nečem tako puhlem, kot je krvava pretepaška igra, zasluži filmski potencial. Medtem ko je prvi Mortal Kombat morda zabaval vsaj nekatere mentalne nedonošenčke, ki nikoli niso prerasli nina filmov osemdesetih, je njegov drugi del, bistroumno naslovljen *Annihilation (Uničenje)*, prejel le eno usklajeno kritiko: *game over*.

A na srečo razplet ni vedno tako nesrečen. Svet videoiger pozna poleg enodimenzionalnih štorij tudi večplastne pripovedi. Te premorejo ravno toliko inovativnosti, da se iz njih morda izcimi posrečen celovečerec. **Hitman** je bil leta 2007 skoraj zanimiv prenos plešastega plačanega morilca iz uspešne igračarske serije v film, a je režiser Xavier Gens poskušal iz enostavnega koncepta sestaviti zapleteno miselno akcijo, okiteno s pošastno nasilnimi prizori. Rezultat je bil nerazumljivo krvav mozaik in prisluženno mesto med desetimi najslabšimi filmskimi predelavami na Timesovi lestvici. Usoda, ki jo je leto pozneje pogotnil tudi **Max Payne**, še en platonski superheroj, ki je poskušal biti dramatičnejši od digitalnega dvojnika, a mu je uspelo doseči le novo raven dolgčasa in patetičnosti. Ni ga hujšega kot nenehno depresiven policijski veteran s šibrovko.

Od skorajšnjih uspehov do čisto prebavljivih predelav nas je popeljala legendarna **Lara Croft**. Ni jasno, ali je prepričala zasno-

va seksi dekleta v službi Indiane Jonesa z vročimi hlačkami in dvojnima kromiranimi kanonoma (in seveda s prepoznavno zajetno košarico) ali pač dejstvo, da je Lara Croft na velikem platnu zaigrala sočnoustna mrha Angelina Jolie, a dejstvo je, da smo oba filma (*Tomb Raider* leta 2001 in *Tomb Raider: The Cradle of Life* leta 2003) pogledali s trepetajočim navdušenjem.

In po letošnjem **Princu iz Perzije (Prince of Persia: The Sands of Time)** smo zdaj končno na točki, ko se lahko začnemo pogovarjati o brzokone najuspešnejše predela-

ni igračarski franšizi: **Nevidno zlo (Resident Evil)**.

To je filmsko različico prvič doživelo leta 2002, ko se je brhka Milla Jovovich bojevala proti nesmrtnim zombijem, posledici okužbe, ki jo je sprožila korporacija Umbrella. Dve leti pozneje je kritična masa zombijev spet zahtevala čistilno akcijo v nadaljevanju *Apocalypse*, in zopet leta 2007 v *Extinctionu*. Zdaj je tu že četrtič in Milla je spet oborožena za neposreden spopad, podnaslovljen **Dru-gi svet (Afterlife)**. Za že četrti uspeh je več razlogov. Film je posnet v 3D, saj je po *Avatarju* smiselno vse filme (razen kakšne drame z Meryl Streep) snemati v tem formatu. Zgodba obravnava temeljno sodobno fobijo, strah pred izgubo individualnosti. Zato so zombiji večni, saj prikazujejo vse, kar nam lahko vzame bolezen ali norost. In ne nazadnje se pojavljajo vedno novi liki. Igračarski svet pozna že peti del Nevidnega zla, ki je spet predstavil nove osebe in nove protagoniste. Film gre po isti poti: Milli Jovovich se pridružijo čisto novi, a prepričljivi in zanimivi liki, kar ohranja našo pozornost tudi danes, osem let po prvcu.

Čarovnikov vajenec

R: Jon Turteltaub

I: Nicolas Cage, Jay Baruchel, Teresa Palmer

Pravljčni boj dobrega proti zlu na Manhattnu, kjer Nicolas Cage kot fantazijski coprnik nadzoruje predmete in spreminja starinske avtomobile v dodge viperje (hej, kdo pravi, da magija ne sme biti praktična), začne trenirati svojega naslednika za skupni boj proti zlobnemu čarovniku z angleškim naglasom. Film Jerryja Bruckheimerja (Pirati s Karibov) in Disneyjevih studiev, ki preveč stavi na bombastične učinke in pozabi, da Jay Baruchel v resnici ni dorasel naslovni vlogi.

Ocena: ♡ ♡ ♡

Originalni naslov: **The Sorcerer's Apprentice**

Butec na večerji

R: Jay Roach

I: Steve Carell, Paul Rudd, Stephanie Szostak

Rudd in Carell sta veterana hollywoodskih komedij. Roach je režiser, ki je postavil na noge Austina Powersa in Njene tastare. Skupaj dokazuje, da preveč kuharjev res lahko pokvari juho. Tokratni Butec je zgodba o nesramnežih, ki na svoje večerje vabijo idiote, iz katerih se lahko norčujejo. Carell je Ruddov izbor – je čudaški, odštekan, pač Carell v zagonu. Dokler ne vklopimo tematik zalezovanja, davčne službe, odpuščanja in mišjih glav, ki sistematično ubijejo smisel komičnega in film spremenijo v travmo s preresnimi tepci.

Ocena: ♡ ♡ ♡

Originalni naslov: **Dinner For Schmucks**

Zblazneli

R: Breck Eisner

I: Timothy Olyphant, Radha Mitchell, Joe Anderson

Strah pred blaznostjo je v točno takšni obliki 1973. že oblikoval legendarni George Romero, letošnja predelava pa poskuša gledalca prepričati, da se prave pošasti skrivajo v najbolj naključnih ljudeh: v vašem prijaznem sosedu, v trenerju otroške bejzbolske ekipe, v vašem najboljšem prijatelju. V Zblaznelih ljudje, ki nimajo glavne vloge, pač zblaznijo in začnejo pobijati vse, kar lahko ujamejo. Razlog je v pitni vodi, ki zaradi nekih vojaških poskusov vsebuje ... pač nekaj.

Ocena: ♡ ♡ ♡

Originalni naslov: **The Crazies**

Wall Street: Denar nikoli ne spi

R: Oliver Stone

I: Shia LaBeouf, Michael Douglas, Charlie Sheen

Veliko se je spremenilo od prvega Wall Streeta, ki je leta 1987 razgalil demoralizirani svet moderne ekonomije. Vmes je Michael Douglas dobil oskarja prav za vlogo parazitskega investitorja Gordona Gekka v tej odi pohlepu, svet pa je doživel veliko gospodarsko krizo. Wall Street 2 je ravno prav ciničen in izobraževalen. Pove, da je pohlep danes vrednota. In da nikoli ni pametno mešati osebnega s poslovnim.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ ♡

Or. nas.: **Wall Street 2: Money Never Sleeps**

Jej, moli, ljubi

R: Ryan Murphy

I: Julia Roberts, James Franco, Javier Bardem

Juliji se zazdi, da jo razmerje ubija. Da nima več strasti do življenja. Zato se skuša zbrati na treh najbolj smiselnih lokacijah: v Italiji, Indiji in na Baliu. Tako gre Julija v Italijo, kjer golta paščice, nato v Indijo, kjer moli, in nazadnje na Bali, kjer sreča možatega flirtača z eksotičnim naglasom. Potovanje ima vsaj toliko smisla kot celotna zgodba, za katero boste dobili občutek, da je bila spisana le zato, da ima Julia Roberts plačano potovanje v vse tri dežele. Zeh.

Ocena: ♡

Originalni naslov: **Eat, Pray, Love**

DVD

SPOPAD TITANOV

R: Louis Leterrier

I: Sam Worthington, Liam Neeson, Ralph Fiennes

Pa smo ga dočakali tudi na DVD-ju in blu-rayu, ta veliki mitološki ep, ki je istoimenski film iz zgodnjih petdesetih predelala v popkorn senzacijo, obogateno z vsemi sodobnimi učinki. Tokratna različica je temačnejša, nasilnejša in brutalnejša. Petdeseta so bila vendarle nekoliko pazljiva pri vizualizacijah. Učinki so, jasno, čudoviti. Pošasti so videti prepričljive, pa čeprav jim bodo morali rekreativni študenti mitologije žal opravičiti nekaj lapsusov (Meduza, denimo, ni titan, ampak naj jim bo).

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡

BARE WENCH 3: THE PATH OF THE WICKED

R: Jim Wynorski

I: Julie Strain, Julie K. Smith

Trilogija odštekanih erotičnih filmov Bare Wench je po nekaj letih vendarle tudi na DVD-ju.

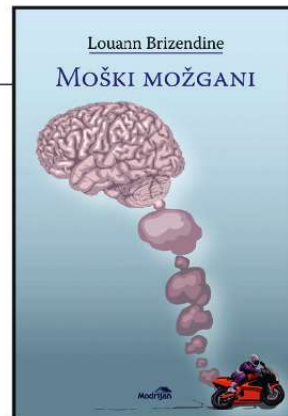
Tako lahko uživate v redkih, a zabavnih dodatkih, ki vam bodo dali globlji vpogled v to zelo posrečeno štorijo. Namreč, kaj bi po vašem mnenju naredila skupnica deklet, izgubljena v gozdu, opremljena le z bogatim oprsjem in vročimi hlačkami? Ne ravno macgayverjevski trenutek, a dekleta se znajdejo. Ko se jim že skoraj zgodi Čarovnica iz Blaira, se sočna gola dekleta začnejo igrati med seboj.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡

DR. LOUANN BRIZENDINE

Vznemirljivo veselje moških možganov

Kaj imata skupnega veselje in človeški možgani? Najmanj to, da gre v obeh primerih za področji, ki sta po svoje najmanj raziskani, najbolj obširni, najbolj nedoumljivi in ki znanstvenike po vsem svetu najbolj vznemirjata.

Štiri leta po Ženskih možganih, knjigi, ki je tudi med slovenskimi bralci doživela izjemen uspeh, je izpod peresa avtorice dr. Louann Brizendine tu sedaj knjiga Moški možgani (Modrijan, 2010), ki smo jo v slovenskem prevodu dočakali že štiri mesece po objavi v Ameriki. Za primerjavo: povprečno potrebuje knjiga v Sloveniji, da najde pot od rokopisa do urednika, lektorjev, tiskarne ... in končno do objave (brez prevoda!), leto ali leto in pol.

Moški možgani so popolnoma logično nadaljevanje predhodne knjige. V knjigi avtorica obravnava moške na podoben način, kot je obravnavala ženske. Najprej predstavi vpliv hormonov na moške možgane, nato pa jih spremlja od ranega otroštva do zrelosti: možgane majhnih dečkov, vzkipljivih najstnikov, moških na lovu za ženskami, očetov in dedkov. Bralca vodi skozi življenjske faze moških možganov z željo, da bi moški bolje razumeli svoje najgloblje težnje in da bi ženske vsaj za hip uzrle svet skozi moške oči.

Pri pisanju ji pomagajo tudi osebne izkušnje s svojimi moškimi: očetom, možem, sinovi. Prepričana je, da lahko razumevanje med spoloma močno olajša vedenje o možganih: če bi torej ženske bolje poznale biologijo moških možganov, bi lažje sprejemale moško stvarnost, in to bi jim lahko prihranilo marsikatero razočaranje. »Osebo sem prepriča-

na, da lahko spoznavanje ustroja moških možganov tako moškim kot ženskam pomaga do večje bližine, sočutja in spoštovanja do nasprotnega spola. Tovrstno razumevanje utegne biti celo najpomembnejši dejavnik pri ustvarjanju resničnega ravnotežja med spoloma.«

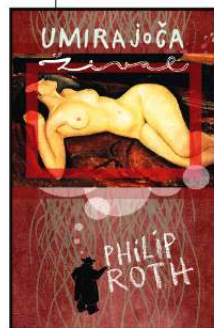
»Ljudje smo predvsem družbena bitja in imamo možgane, ki se zelo hitro učijo delovati družbeno sprejemljivo. Do odraslosti se večina moških in žensk nauči vesti svojemu spolu primerno. Toda koliko tega spolno pogojenega vedenja je prirojenega, koliko pa priučenega? So nesporazumi med moškimi in ženskami biološko pogojeni? Ta knjiga poskuša odgovoriti na ta vprašanja. In odgovori vas utegnejo presenetiti.«

Knjiga se na Amazonu še vedno drži med prvo tisočnico najbolj prodajanih in bo gotovo uspešnica tudi pri nas. Za dobro ravnotežje predlagamo, da si priskrbite knjigo zanj (Moški možgani) in zase (Ženski možgani). Po branju knjigi zamenjajte. Ko vam bo uspelo prebrati obe, vam bo jasno najmanj toliko, kot če bi do potankosti poznali sestavo najmanj dveh galaksij. To pa sploh ni slaba popotnica za odnose, kajne? 📖

PLAYBOYEV IZBOR MESECA

V PRIMEŽU EROSA

Protagonist romana Umirajoča žival (Sanje, 2010) avtorja Philipa Rotha je 70-letni David Kepesh, akademik in kulturni kritik, ki je vse

življenje zapeljeval svoje študentke. Zdaj, v svojih poznih letih, je zapeljal lepo hčerko bogatih kubanskih priseljencev. Starčeva ljubosumnost, nebrzdana posesivnost in usahle moči so tragične, a predvidljive ...

Lahkotna erotična zgodba se prelevi v bolečo izkušnjo o ljubezni in izgubi. Po romanu so posneli film Elegy.

Ocena: 🌟🌟🌟🌟🌟

55 ŠOL ZA DEKLICE

Alpinist Greg Mortenson je leta 1993 po neuspelem poskusu, da bi osvojil K2, med sestopom zataval v siromašno pakistansko vasico. Prijaznost njenih prebivalcev ga je ganila, zato jim je obljubil, da se bo vrnil in zgradil šolo. Tri skodelice čaja (Sanje, 2010) je zgodba o tej obljubi in uspehu. Na prepovedanem območju, zibelki talibanstva, je Mortenson v naslednjem desetletju zgradil ne le eno, ampak 55 šol – predvsem za deklice. Resničen dokaz, česa vsega je sposoben dobrotelni duh.

Ocena: 🌟🌟🌟🌟🌟

PARODIJA NA BRIDGET JONES

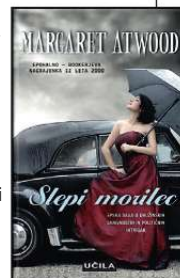
Kulturni roman Štefica Cvek v krempuljih življenja (Sanje, 2010) Dubravke Ugrešić je postmodernistična parodija na žensko prozo. Junakinji sta pravzaprav dve. Prva je sama avtorica, ki poskuša pod pritiskom prijateljev napisati 'žensko zgodbo', a ji kmalu postane jasno, da to ni lahka naloga, če se želi izogniti klišejem tovrstne proze. Druga je Štefica Cvek, debelušna strojepiska, nekakšna hrvaška Bridget Jones, ki neuspešno išče fanta, neuspešno huja in prav tako neuspešno (ne) naredi samomor(a).

Ocena: 🌟🌟🌟🌟🌟

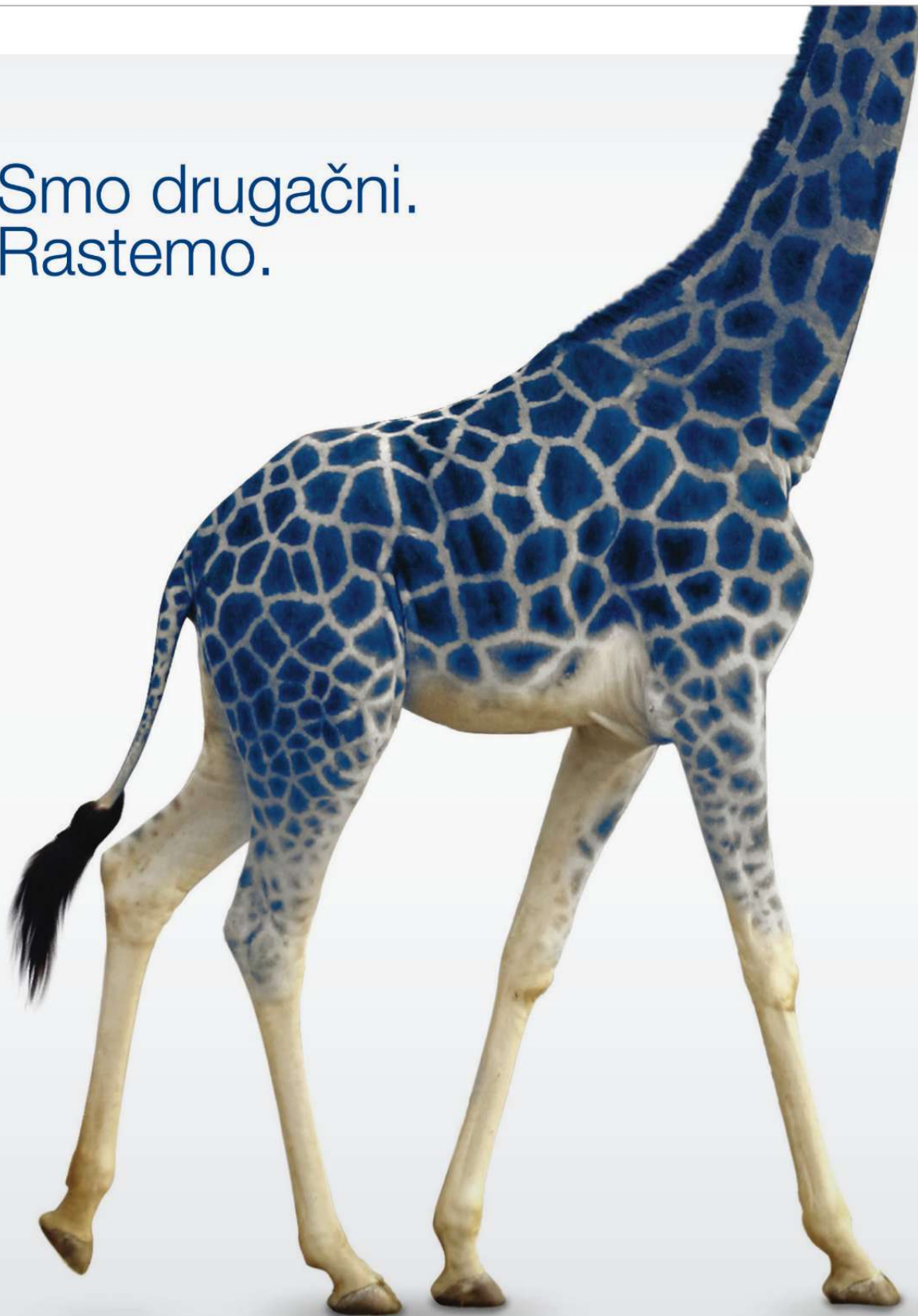
VZNEMIRLJIVA EPOPEJA

Iris Chase s časopisnim člankom začne spomine na Laurino skrivnostno smrt pred 80 leti, ko je z avtomobilom zapeljala z mosta. Razprostre se nenavadna zgodba o sestrah in njihovih skrivnostih. Iris nas popelje v Laurino življenje, in ko že pričakujemo njeno zgodbo, jo preplete z izmišljeno pripovedjo o neimenovanih ljubimcih, ki se skrivaj sestajata v umazanih sobah. Z briljantno povezavo na prvi pogled tako nezdružljivih zgodb Margaret Atwood v knjigi Slepi morilec (Učila, 2010) ustvari dramatično epsko pripoved.

Ocena: 🌟🌟🌟🌟🌟

Smo drugačni.
Rastemo.

Najbolj priljubljen in najbolj bran
splošnoinformativni časnik v državi.

Vsak dan nas bere 287.000 ljudi.

(Vir: NRB, julij 2010)

žurnal24

Dosežemo vse.

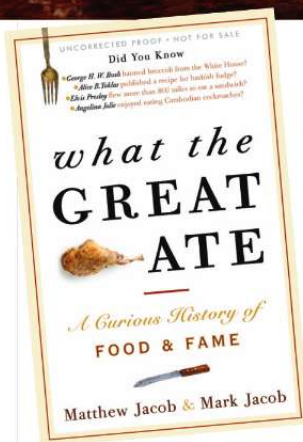

Pivo za konec sveta

■ Pa smo spet pri naših najljubših pivovarjih, BrewDogih, ki so si z najkrepkejšim in najdražjim pivom na svetu (pravijo mu **the end of history**) znova izbojevali glavno mesto med gastronomiacami. In kaj se skriva za apokaliptično titulo? Serija dvanajstih steklenic belgijskega piva z borovnicami in s koprivami, ki premore kar 55 % alkohola in embalažo iz prepariranih podlasic, zajcev in veveric. Živali so umrle naravne smrti, kako se je godilo pivcem, ki so 'konec sveta' za 500 funtov (po steklenici) razgrabili v pičlih štirih urah, preberite prihodnjič.

Nedrček za žejo

■ Odrešitev, smo vzkliknili v Playbojevih logih, ko je v naš nabiralnik privdral tale modrček. Ne, ni push-up, ndrček **Barona Boba** v nedrih hrani pijačo. Z virom (nahrbtnikom, kjer lahko shranite več steklenic) ga povezuje cevčica, vanj pa boste (vi ali ona, kot vam je ljubše) spravili kar celo buteljko. Vaš bo v zameno za 30 dolarjev v črni in poliuretanski izvedbi.

Na krožniku slavnih in bogatih

■ Vas zanima, ob kateri jedi je vzdihoval Napoleon, kakšne testenine je imel najraje Mussolini ali kateri kosmiči so se prikupili Sadamu Huseinu? Vzemite v roke knjigo bratov Jacoba, Matthewa in Marka, naslovljeno **What the Great Ate: A Curious History of Food and Fame**. Poleg odgovorov na prej zastavljena vprašanja boste izvedeli še marsikaj: zakaj, denimo, je Hitler odklonil kos svoje rojstnodnevne torte, katere prigrizke je John Coltrane nosil s seboj na oder, katero zelenjavo je oboževal Elvis, čemu se ne more upreti ena izmed ljubic Tigerja Woodsa, o kateri hitri hrani sanja Tina Fey ali recimo s katerimi hroščki se Brad prikupi Angelini. Sočno!

Viski à la George

■ George Washington ni bil le prvi ameriški predsednik, štel se je tudi med ponosne proizvajalce pristnega ameriškega viskija. Na posesti Mount Vernon je konec 18. stoletja (vse do leta 1814, ko je posestvo pogorelo do tal) varil omamno pijačo. Nedavno so njegovo mešanico lahko okušali tudi sodobni pivci, recept naj bi bil kar se da avtentičen: 65 % rži, 30 % koruze in 5 % ječmenovega slada. Nekaj sto steklenic **Washingtonovega viskija** (za 85 dolarjev) je hitro pošlo, v prihodnje lahko pričakujemo le kakšno posebno izdajo viskija à la George.

Uporniški chef z razlogom

Guy Fieri, zvezda ameriških kuharskih šovov, obožuje dobro košto. A daleč od tega, da bi mu bila ta položena v zibelko, odraščal je namreč z makrobiotično hrano. Ni mu preostalo drugega, kot da si je nadel predpasnik in zavihtel kuhavn'co ter našeškal kuharce po nagih ritih. In še preden se je obdal z zvezdniškim sijem, je zaslovel s svojimi restavracijami (Johnny Garlic's in Tex Wasabi's), kjer med drugim strežejo cajunsko pašto alfredo oziroma nekaj, čemur Guy pravi gringo suši. Njegove kuharske oddaje v živo spremljajo več-tisočglave množice (prednjačijo moški), ki vzdihujejo po njegovih jedeh, avtogramih (podpisuje se kar na svežo zelenjavo), tatuih (ima jih 19), njegovi kolekciji predpasnikov, hitrih avtomobilih in zbirki družinskih vrednot. Naj vas po-barvani lasje, mišičasto telo in ves spremljajoči cirkus ne zavedejo; Guy Fieri je uporniški chef z razlogom. Kuhar, ki mu več kot prestižna nagrada fundacije Jamesa Beara pomeni 'glasna ljubezen' njegovih oboževalcev.

Mučite, mesarite, maltretirajte in masakrirajte, samo – za božjo voljo – ne seksajte ali masturbirajte!

ČUDOVITI SVET ZLOBE IN NASILJA

za najekstremnejšo in eksplisitno kombinacijo seksa in nasilja. Do nedavnega je veljalo, da v dobi (računalniških) posebnih učinkov ni lažjega kot posneti snuff film,

po drugi strani pa ni težjega kot priti do avtentičnega snuff filma. Veljalo je tudi, da če prideš do snuff filma, nikoli ne veš, ali je pristen. Laže kot snuff posneti naj bi bilo snuff ponarediti. Bolj ko je snuff videti avtentičen, manjša je verjetnost, da je pristen.

Če si recimo zdaj zavrtite *Snuff* ali razvpito japonsko sadistično serijo *Guinea Pig* (Poskusni zajček), zlasti epizodo *Flowers of Flesh and Blood* (Cvetje iz mesa in krvi), ki je nekaj časa veljala za avtentične snuff posnetke, katerih verodostojnost je raziskoval tudi FBI, boste takoj vedeli, da gre za nateg, saj so posebni učinki in make up iz današnje 'avatarske' perspektive zastareli in štorasti.

No, od leta 1985, ko so nabriti videodistributerji načrtno vzemirili ameriško občinstvo, se je zgodilo marsikaj. Internet, denimo. Pa Srebrenica. In seveda Abu Grajb. Razlika je očitna: zdaj je snuff laže posneti kot ponarediti. Zdaj bolj ko je snuff videti avtentičen, večja je verjetnost, da je pristen. Zdaj ni lažjega kot priti do pristnega snuff filma. Prav daleč ni treba deskati: 24 ur dnevno ga najdete na najbolj obiskani spletni strani v Sloveniji. In da ga slučajno ne bi spregledali, vas nanj opozorijo že v prvih poročilih ob 13. uri na najbolj gledani komercialni televiziji v Sloveniji, kakopak v rubriki 'najbolj brano na njihovi spletni strani': »V javnosti se je pojavil videoposnetek grozljivega mučenja filipinskega zapornika. Moškega so slekli, mu na genitalije navezali vrvico, policist pa ga je

vlekel, tako da je zapornik kričal od bolečin.« POZOR! VIDEO JE ZELO NAZOREN! Da, nič manj, kot so bili pred njim obešanje Sadama Huseina, eksekucije ujetnikov med balkanskimi vojnami, izživiljanje nad zaporniki v Iraku in rezanje glav živim talcem v Afganistanu. Prepričljivo. In 100-odstotno avtentično. Ter popolnoma zastoj.

Na omenjeni najbolj obiskani spletni strani v Sloveniji se je tako rekoč obenem s prispevkom o zverinskem mučenju filipinskega zapornika pojavila

novica o Britancu, ki je v dopoldanskih urah opravljal delo profesorja športne vzgoje, popoldneve pa si je krajšal s snemanjem porničev, zaradi česar je izgubil 'dostojno' službo. Verjetno ni treba poudarjati, da je njegovo delovno orodje tako v mlahavem kot erektriranem stanju na vseh fotkah dušebrižniško zakrito oziroma kar odrezano. Ergo, najbolj obiskana spletna stran v Sloveniji je politično korektna, zato lahko genitalije gledamo samo takrat, ko se jih muči, mesari, maltretira in masakrira. Če jih kamera po naključju pokaže v njihovem naravnem stanju ali med spolnim odnosom, se pravi pri opravi, ki so mu genitalije pravzaprav namenjene, je treba to nemudoma cenzurirati. Človeku gre včasih res na bruhanje. A ne zaradi ogabnih posnetkov.

POZOR! VIDEO, pardon, TEKST JE ZELO NAZOREN! Toda to vas že ne bo odvrnilo od branja, kajne. Če opozorila ne bi bilo, bi besedilo morda spregledali, tako ga ne boste. Okej, pred natanko 35 leti je ameriški producent Allan Shackleton odkupil najbrutalnejše posnetke iz filma *The Slaughter* (Pokol), ki sta ga Roberta in Michael Findlay, avtorja poceni šokerjev, posnela v Argentini. Shackleton je material prepakiral, dodal zaključni masaker ter film poslal na trg z naslovom *Snuff* in s podnaslovom: *Film, ki ga lahko posnamejo samo v Južni Ameriki, kjer je življenje POCENI!*

Snuff je bil pravzaprav tiha parodija naltcevanj o domnevnih posnetkih krvavih seans množičnega morilca Charlesa Mansona, reinkarnacije Satana in biblijske zveri, ki naj bi takrat kot vroča roba krožili po Hollywoodu in za katere so mediji skovali izraz *snuff movie*. Po pričevanju dobro obveščenih virov Manson ni snemal zgolj orgij otrok cvetja, temveč tudi obredna žrtvovanja, pri katerih naj bi se na oltarju sprva znašle mačke in drobnica, pozneje pa tudi ljudje. Ženske naj bi smrt običajno doletela med koitusom oziroma med orgazmom: 'svečenik' ji je prerezal vrat in prestregel kri, »polno strasti in življenjske moči«, ki je nato krožila od ust do ust. V ponudbi naj bi bil tudi posnetek sadističnega mesarjenja visoko noseče Sharon Tate, žene režiserja Romana Polanskega, ki naj bi s svojim filmom *Rosemaryjin otrok* (1968) o satanističnih sektah razkril preveč. Jasno, snuff filma osebno ni nihče videl, toda vsakdo je poznal koga, ki ga je. Dovolj za urbano legendo.

Snuff se je ustalil kot žanrska oznaka za film, v katerem žrtev pred kamero (spolno) maltretirajo in za finale tudi ubijejo. Sinonim

PLAYBOY
oblačila & modni dodatki

KELLY BROOK

FOTO Ellen von Unwerth | TEKST T. K.

BRITANSKA INVAZIJA

Trenutno vladajoča kraljica britanskih seksbombic osvaja svet s polno paro. Kot pravi, se navkljub svojim nespornima, jedrima in najvidnejšima adutoma tega ni lotila načrtno. »Brigala sem se zase, pa so prišli pome iz Hollywooda.« Kelly je s presunljivim telesom in prodornimi očmi že lep čas zvezdniška lepotica. Že kot najstnica je pozirala v kopalkah in ugotovila, da darovom matere narave ne kaže oporekati, tako da se je posvetila šov-

biznisu in bila leta 2005 na glasovanju revije *FHM* razglašena za najbolj seksi žensko na planetu. In naslednje leto ji je revija *Grazia* podelila naslov za najboljše telo na svetu. Je tudi žirantka resničnostnih šovov, krasila je že mnoge naslovnice evropskih revij, tudi britanske izdaje revije *GQ* in *Glamour*. Igrala je v nekaj manjših filmih, predvsem pa je Britancem uspevalo Kelly obdržati zase. Do zdaj.

Hollywood jo je odkril lani, ko je bila na počitnicah v Los Angelesu. »V baru sem jedla ribe s krompirčkom, ker sem imela domotožje,« nam je zaupala. Za sosednjo mizo je sedel režiser Alexandre Aja, ki je za triler *Piranha 3D* ravno iskal igralce. Opazil jo je in eni od svojih asistentk naročil, naj pristopi k njej. »Sploh niso vedeli, kdo sem, in bila sem polaskana, ko so me vprašali, ali bi prebrala scenarij za igranje v trilerju. In takoj potem me je poklical Playboy. To je bil res odličen mesec.«

V trilerju igrajo tudi Elisabeth Shue, Eli Roth, Christopher Lloyd, Richard Dreyfuss in pornozvezdnica Riley Steele, s katero je Kelly odigrala podvodno lezbično ljubezensko sceno.

Kadar pa Kelly ni pred kamerami, preživlja prosti čas na angleškem podeželju. »Živim na majhni kmetiji v Kentu s sadovnjakom hrušk in tisoč drevesi. Kupila sem 600 let staro kamnito kmetijo

brez tekoče vode in jo z velikim veseljem prenovila. Vse sem naredila popolnoma sama.«

Podeželje ustreza njeni javni podobi, saj pooseblja vrnitev k naravni lepoti. Saj tega telesa ne morete nehati gledati, kajne? Pohotno, eksplozivno seksi in nedotaknjeno s skalpeli. V evropskem tisku so se na veliko ukvarjali z njenima čudovitima dojka-
ma, katerih velikost je sprožila veliko ugibanj (80F ali 70E?).

»Pred fotografiranjem za Playboy sem se počutila malce nesamozavestno, saj so vsa dekleta v reviji tako popolna,« je dejala.

»Nisem več stara 20 let [je zelo mlada 30-letnica], moje prsi so naravne in malce visijo. Toda Elen von Unwerth je neverjetna.

S svojimi posnetki nas je vrnila v veličastna šestdeseta in sedemdeseta leta, ko so bila vsa dekleta naravna. Tega danes ne vidiš več pogosto.«

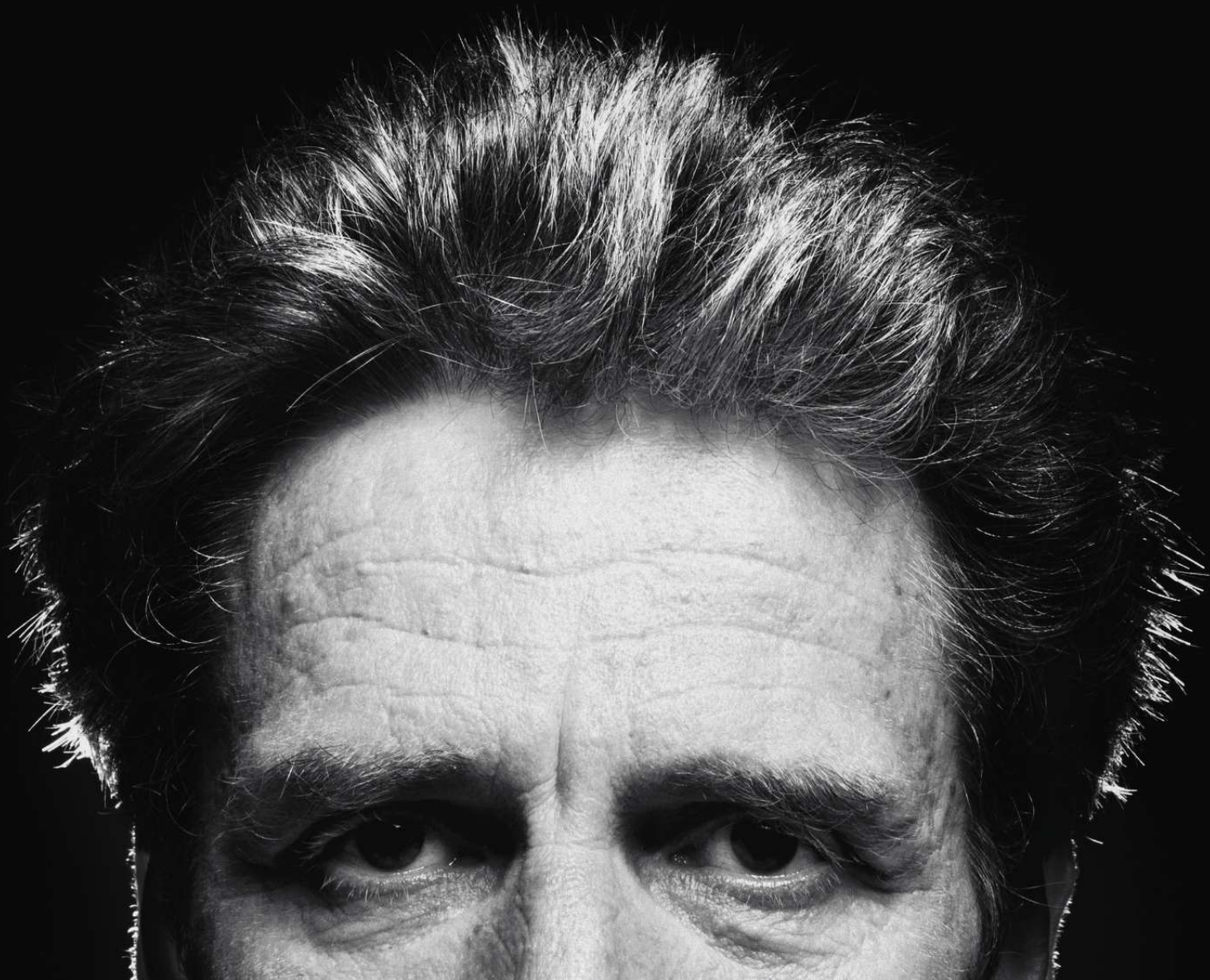

TEKST Tadej Golob | FOTO Bor Dobrin

Tomo Križnar

Pogovor s človekom, ki je doslej doživel več kot večina pripadnikov njegovega plemena skupaj, ki se je na svojih potovanjih otresel ozkoglednosti, ozkosrčnosti in kar je še teh pojavnih oblik slovenske zagledanosti vase in majhnosti, ki je začel svoja potovanja kot utripajoči spermij in jih nadaljuje kot mirovnik.

Tomo Križnar je eden tistih slovenskih originalov, zaradi katerih si rečeš, da je za to ljudstvo še upanje. Iskreno mislim. Ne samo zaradi njegovih humanitarnih prizadevanj, ki so ga od sudanskih Nub pripeljala še v južnejše dele te države, v Darfur, tudi zaradi energije, radovednosti, prisrčnosti, neposrednosti, razgledanosti, ki so vse simpatične lastnosti in ne prav pogoste v deželici, v kateri leži Naklo, kjer Tomo stanuje. Intervju je zato nekoliko daljši od že itak dolgih Playbojevih, a bi si drznil tvegati, da bo med bolj branimi. In ker gre v liter pač samo liter, bom kar se da skrajšal uvod in povedal, da je Tomo star 56 let, da je oče treh otrok in šestih knjig (šesto je pravkar končal), dveh dokumentarnih filmov, ki jih toplo priporočam, da se zadnje čase v glavnem ukvarja z Darfurjem – in vas obenem povabim na spletno stran humanitarne ustanove www.hope.si.

PB: Menda ste se pred kratkim vrnili z morja?

TK: Ja, iz Fiese, kjer sem bil en teden na počitnicah s hčerko. V kampu sva bila pa je rekla, da jo preveč motijo pijani Štajerci, in sva šla iz kampa med dve jezerci. Odkril sem, da ima punca prav, da je njena intuicija boljša kot moja, in sva bila potem tam na divje. Plačevala sva, da ni sramote in

da se hči ne bi učila goljufati, bila pa sva čisto po svoje. Ti povem, vsako jutro sva opazovala ptice, ki preletavajo tam čez, ki migrirajo čez Slovenijo, in sem sam šele zdaj pri teh letih ugotovil, da so to vse mo-

TK: To je težko reči, če prihajam iz Turistične ulice in so v naši ulici tri hiše, ki se ukvarjajo s tem, da ponujajo utrujenim severnjakom, ki potujejo na morje, vmesno prenočišče. Začel je moj oče. On je v Nak-

Prišle so izkušnje, nove kulture, nove navade, zdaj tukaj tolerirajo Jude ... Pri sosedih jih je vsako leto več in se jih nič več ne bojijo.

goče različne ptice, da niso tiste, ki sem jih navajen. Ob petih zjutraj pojejo druge kot pa zvečer ob osmih.

PB: Pri katerih jezerih sta bila?

TK: V Fiesi obstajata dve sladkovodni jezери, kjer so včasih kopali ilovico. Tam je vse zaraščeno in ponujata refugee za migracijske ptice. Za tiste, ki gredo že zdaj s severa na jug. Točno na sredini sva bila, en teden. V avtu sva spala, pa še dva psa sva imela. Vsak je imel svoj povšter.

PB: Sem se že ustrašil, da ste bili na morju kot običajen slovenski dopustnik. Nekako si vas ne znam predstavljati.

TK: [smeh] S seboj sva imela kanu, z njim sva preveslala vso slovensko obalo. Na roke. To je moja jahta. Ne potrebujem 15 metrov, dovolj mi jih je pet.

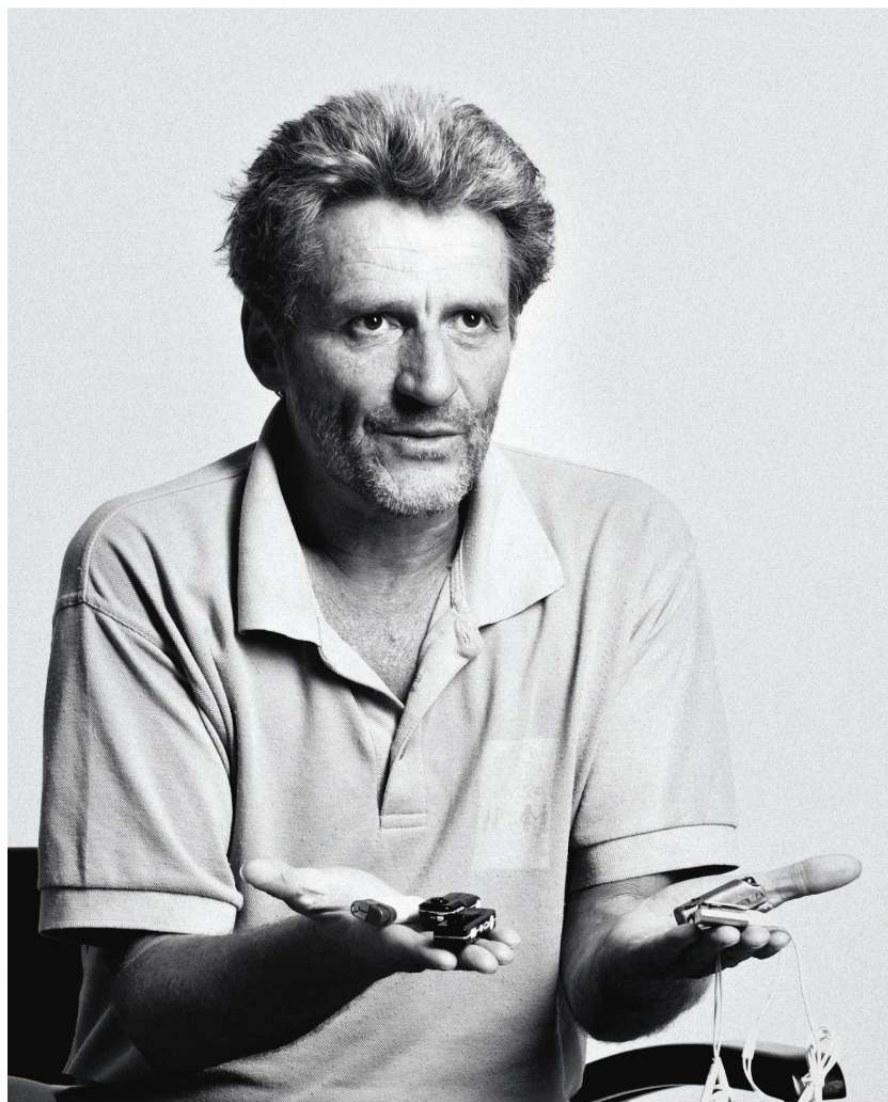
PB: Dobil sem sicer občutek, da turizma prav posebno ne marate.

lem organiziral turistično društvo in takrat so mu celo nasprotovali, rekoč: prej so te Nemci tri leta mučili – bil je namreč v Dachau –, zdaj jim boš pa tule rit lizal. Novi časi, je rekel. Bil je pragmatičen in je pripravil vse te ženske, ki so drugače samo šimfale druga čez drugo, da so se začele učiti jezikov, da so dobile kredite in si do konca uredile hiše, in zato so tukaj takšne vile. Prišle so izkušnje, nove kulture, nove navade, zdaj tukaj tolerirajo Jude ... Pri sosedih jih je vsako leto več in se jih nič več ne bojijo. Ne bojijo se Izraelcev. Manj se jih bojijo kot pa jaz.

PB: A včasih pa so bili tukaj ti predsodki?

TK: Seveda. Mojega očeta so imeli za modernista, podobno kot starega ata, ki je naredil most z Okroglega proti Kranju pa sojo je pripeljal, že 1915., pa železni plug. In so rekli, da je pripeljal hudiča.

Po vrnitvi leta 1998 pa sem videl, da gre za načrten genocid, ki je mogoč zaradi rasizma, tudi zaradi darvinistične logike, in seveda zaradi ozkosrčnosti mojega sveta. Zaradi arogance, ignorance kulture, ki se ima za tako humanistično.

PB: Kaj pa beseda popotnik? Ta vam je, tako sem nekje prebral, šla precej na živce.

TK: Morebiti zaradi tega, ker zdaj zadnjih 10, 15 let ne popotujem toliko, ampak hodim z natančnim ciljem. Prej je bil moj pogled usmerjen proti Tibetu pa Gvatemali, aboridžinski Avstraliji, maorski Novi Zelandiji, proti Polineziji ... Tam, kjer so staroselci. Vse knjige sem napisal o staroselcih. O tem, kaj se jim dogaja in zakaj pa kakšni so bili in kakšni so zdaj. Kaj se lahko mi iz tega naučimo. Zdaj pa hodim dobesečno reševat. Začelo se je z Nubami leta 1998, ko sem odkril, da so se stvari toliko poslabšale. Pobjili so jih že leta 1979,

ko so me peljali gledat 100 trupel. Takrat ni o tem nihče pisal, da ta naftna gonja v vzhodni Afriki pobija staroselce. Tudi jaz si nisem upal, saj nisem nič razumel. Po vrnitvi leta 1998 pa sem videl, da gre za načrten genocid, ki je mogoč zaradi rasizma, tudi zaradi darvinistične logike, in seveda zaradi ozkosrčnosti mojega sveta. Zaradi arogance, ignorance kulture, ki se ima za tako humanistično. Ne samo zaradi krščanske dvoličnosti, tudi zaradi zahodne humanistične dvoličnosti. Govorimo eno, delamo pa nekaj čisto drugega. Nenehno podpiramo tega sudanskega diktatorja Omarja al Baširja. Zato, ker imamo od tega koristi, cenejšo nafto.

PB: Prebral sem vaše knjige, ki govorijo o potovanjih, in moram reči, da me je kar zgrabilo, da bi tudi sam spakiral. Kaj je vas pognalo na pot?

TK: A prvič?

PB: Ja.

TK: Instinkt, intuicija ali nagon, da je še kaj več, kot je tule na Turistični štiri. Pa tudi bolezen. Ko sem končeval faks, so mi zdravniki na VMA [Vojnomedicinski akademiji v Beogradu] rekli, da imam še leto, leto in pol življenja ...

PB: Ampak to je bilo leta 1980, potovali ste pa že prej?

TK: Ja, ampak tisto je bilo bolj tako. Nisem vedel, kaj pravzaprav iščem. Samo to sem vedel, da je še nekaj več, kot je v moji kulturi. Najprej na Gorenjskem pa v Sloveniji, Jugoslaviji in v Evropi. Šli smo gledat Sredozemlje pa severno Afriko. Ko sem šel v Južno Ameriko, se je pa že pokazalo, da me zanimajo staroselci. Najbolj me je impresioniral govor indijskega poglavarja Seattla z naslovom *Kako naj vam prodamo modrino neba*. Ko začutiš v neki kulturi tisto, kar si imel sam že od majhnega v sebi. Meni je bil domači vrt, ta drevesa, te rožice, črvi, gosenice in druge majhne skrivnosti več kot pa diploma iz ekonomije. Seveda sem si tudi sam nekoč želel najlepše ženske, najlepši avto in najlepšo hišo.

PB: Ste imeli to obdobje?

TK: Seveda sem ga imel. Tam okoli 18. leta. Potem sem šel pa v Afriko. Točno vem. Dokler nisem srečal knjige *Joga, znanost ljubezni* Jurija Zalokarja, direktorja Psihiatrične bolnišnice Begunje. To se je dogajalo sočasno. Potoval sem čez Afriko, na avtoštop, čez Saharo in čez Kongo, pa to knjigo sem bral in začel delati vaje. Začutil sem, da je še mnogo več kot zadovoljevanje teh naših telesnih odprtih. Da si lahko deležen tukaj in zdaj vznesenih občutkov, na primer v gorah, med tekom ali na kolesu ... Ko presegaš sebe. Da imajo prav jogiji, ko rečejo, da ni svobode v zadovoljevanju potreb, ampak v odpovedi. Takrat, ko se imaš na vaje, se šele odpre čisto nov svet.

PB: Pengov, ki nekako sodi v tisti čas, je v svoji pesmi prepeval: *Cesta, zavetje nemirnih ljudi ...* Je imel kakšen vpliv na vas?

TK: Absolutno. Mislim, da ga je imel na vse nas. Ne vem, kdo je imel nanj vpliv, ga je imel Jung ... Mislim, da je Jung zaznamoval vso generacijo iskalcev, tistih, ki smo začeli brskati navznoter, ne samo navzven. Jung za nas na Zahodu ni odkril samo kolektivnega nezavednega, ampak tudi individualno nezavedno. Meni je zelo žal, da se ga bolj ne promovira, ker bi se mo-

goče lahko izognili vojnem, če bi spoznali, kako deluje kolektivna podzavest. Če pomislim na Pengova, pomislim na Junga. Pomislim na dobre stvari. Na ljudi, ki so že med obema vojnami rekli, da je zahodna kultura v krizi. Že pred prvo svetovno vojno. Gauguin, recimo, ki je šel na Pacifik, na otoke risat in mu niso verjeli, tako kot niso verjeli Marcu Polu, da obstaja tam neke neakšno ogromno kitajsko kraljestvo. Pengov je v te svoje mojstrovine ujel duha tistega časa in je zato še danes aktualen in bo zmeraj. Tomaž Pengov je klasik.

PB: Odraščali ste v šestdesetih, sedemdesetih, ko so tudi v Slovenijo pljusnili seksualna revolucija, hipijevska in druga družbena gibanja. So se vas kaj dotaknila?

TK: Mogoče samo toliko, da sem jih videl pred gostilno Marinšek, ko so štopali za Indijo, in me je zanimalo, kam gredo. Nekega lepega dne sem tudi sam potegnil za njimi.

PB: Tukaj v Naklem so štopali za Indijo?

TK: Ja, tukaj je bila glavna cesta s severa za Istanbul in naprej za Katmandu, aleluja Katmandu. Za Avstralijo. To je bila ta overland road, ki so jo odprli Beatli s svojim sodelovanjem s hinduizmom. Mislim, da je bilo vse to fantastično in da je vse temeljilo na Jungu. Jung je prvič kot ena taka velika avtoriteta, ki so jo vsi spoštovali, takoj za Freudom, pokazal, da se da spoštovati indijsko kulturo, pa tudi indijansko. On je bil pri Indijancih Hopi. Šli smo na pot, kot je pel Pengov, da bi se kaj naučili in o tem povedali tistim, ki so nam dajali plašnice in nas stiskali čez rit. Tej Turistični ulici, tem mojim vase zaverovanim z markami in s kavo in z detergentom čisto zadovoljnim ljudem. Pa temu župniku, ki je kar naprej zvonil in ponavljal, da je življenje trpljenje in da je treba safer furat. Sonja Porle je recimo šla v Afriko, Mojca Terčelj v Latinsko Ameriko, Marjan Cencen na Kitajsko, Vito Babič v Indijo, Iztok in Breda Sajko v Avstralijo ... Po vrnitvah smo se veliko dobivali v Klubu mariborskih študentov in bili v tistih svinčenih časih drug drugemu zavest, da je še kaj drugega. Pa da ne pozabim na Nejca Zaplotnika, ki nam je odprl to, da smo iskali tudi v otrocih in družini. Ko je on napisal v svoji knjigi *Pot*, da družina ni samo trpljenje in odgovornost, da so otroci tvoje nove mlade oči, skozi katere lahko na novo vidiš svet.

PB: V Delovi prilogi Polet imajo rubriko, v kateri intervjuvanci odgovarjajo tudi na vprašanje, od česa so bili v življenju najbolj zadeti. Praviloma rečejo, da od ljubezni. Od česa ste bili vi?

TK: [smeh] Od norih gob. V Braziliji. In sem bil potem zaradi njih tudi dva meseca za-

prt. Takrat pa res nisem vedel, kaj je res in kaj ne. Drugače smo droge uporabljali nedolžno. Seveda smo poskusili marihuano, ampak s tistimi norimi gobami je bilo pa res hudo. Odkrili so me policaji in hoteli od mene denar, hoteli so me oropati. Sever Brazilije pač, med zlatokopi in pobitimi Indijanci. Tisti Indijanci, ki sem jih tam odkril, pravzaprav v iztrebljanju, Waimiri Otrotari, so mi rekli, da če bom pojedel te gobe, bosta prišla Karl Marx in Jezus Kristus k meni z roko v roki. Zato sem jih pojedel. Mlad in naiven. Namesto teh dveh sta prišla dva policaja, med njima pa lepa mlada deklica v volkswagen. Nočem priporočati drog, ampak po tistem sem te nore gobe poskusil še dvakrat v Avstraliji pa nikoli več, ker mislim, da nisem pripravljen nanje. To je prehudo in te lahko res upropa-

Meni je zelo žal, da se Junga bolj ne promovira, ker bi se mogoče lahko izognili vojnem, če bi spoznali, kako deluje kolektivna podzavest.

sti. Tisti volkswagen sem slišal vsaj 20 minut, preden se je res pojavil. Torej ti res okrepijo čute in čula, šamani jih uporabljajo kot pripomoček pri dojemanju narave in veselja. No, in ko se je ta ženska pojavila med tema robustnejšema v civilu, sem opazil, da ji štrlijo bradavičke pod prešvicano majčko, in v trenutku dojel, da sem vse, kar sem v življenju dotlej počel, počel zato, da bi se paril. Da bi seme pustil pa da bi otroci prišli za menoj ... To se mi je zdelo tako smešno proti mojim lažem, zakaj sem se trudil diplomirati iz strojništva in ekonomije, da sem izbruhnil v tak krot, da sta onadva takoj vedela, kaj je. Pregledala sta me, zbrcala: »Que ti fuma?« Potem sta našla v vrečki gobe in sta me natolkla. Spomnim se, da nisem vedel, ali je to res ali ne. In sem si rekel, da je bolje, če se držim malo lepše. Prijazno sem se smehljaj, pa sta me še enkrat natolkla. A zdaj se boš pa še smejal? Zato sem proti drogam, ker res niso za vsakogar. Droge naj bodo rezervirane za usposobljene, tako kot zahteva tradicija.

PB: Če se malo sprehodiš po vaši biografiji na spletni strani. Rodili ste se na Jesenicah, ves čas pa ste živeli v Naklem, če se ne motim?

TK: Ja.

PB: Iz vaše globalne, zemeljske perspektive, kakšni se vam zdijo gorenjski rojaki?

TK: [nekajsekundni molk] Žrtve zgodovine tega območja. Včeraj smo bili v jami pri Tolminu, kjer so mi pokazali kačje kamne

in čudne znake naših prednikov in so mi povedali, da še danes najdevajo kamne, naložene na kamne, tako kot v Tibetu. Mislim, da so tukaj nekoč živeli ljudje podobne kulture, kot jo najdeš med Indijanci v Ameriki, ali med aboridžini v Avstraliji, ali v Tibetu, ali čisto blizu v saharških votlinah. Tukaj vidim neko vzorčenje, neko podobnost. Kar pa se je dogajalo na teh območjih – tukaj je bil prepišen svet, vojske so šle čezenj –, je pa, mislim, zaznamovalo značaj mojih soljudi. Pa naj so to Slovani, Veneti, kdorkoli že smo. Če samo pogledaš zadnjo vojno in koliko ljudi je bilo pobitih, vsi pa so samo izgubljali. Oboji so prelivali kri in se niso znali čisto nič zmeniti. Jaz pa sem reakcija na to, jaz sem za to, da se dogovorimo. Nisem za nasilje in takoj za ubiti pa sovražiti. To mi

je svet dal, ker sem šel ven, ker sem se bal, da bom postal prav tako ozkosrčen, samozadosten, samozadovoljen, ohol, nečimrn. Štejem jih za grehe. Zato tudi pišem knjige, ki so vedno namenjene mojim ljudem in da bi skromno prispeval k temu, če se da, da bi se ta kultura strahu ... Zdaj sva prišla do pointa. Vem, da je tukaj vse prestrašeno zaradi zgodovine, zaradi slabih izkušenj. Tukaj čutim več strahu kot kjerkoli drugje po svetu.

PB: V letih 1976 in 1977 ste z avtoštopom poštovali okoli sveta. Kako je bilo?

TK: Trajalo je osem mesecev, star sem bil 21 let, napravil sem prvo stopnjo strojne fakultete in sem šel za eksotiko. Padel sem na isto, na kar pade večina, ko gre prvič po svetu. Na drugačnost.

PB: Ste imeli kakšen načrt?

TK: Približno sem vedel, kam moram. Zdelo se mi je, da moram proti soncu, proti morju. Tomaž Pengov, evo ga. Zmeraj sem bil orientiran dol, na toplo, kjer sta temperament in strast in je vse manj racionalno. Zanimale so me te velike znamenitosti, džungle, puščave, tudi človeške znamenitosti, fakirji, teh se najbolj spomnim.

PB: So vam ustavljali?

TK: Znašel sem se. Spomnim se, da za Ameriko nisem mogel dobiti vizuma. Pa sem šel v Delhiju na naše veleposlaništvo in tam intervjuval veleposlanika in to poslal v Start. Kako vidi Jugoslovan Indijo, neuvrščeno deželo, kaj misli o madam Indiri Gandi, ali je največji kapitalist ali to, kar mi verjamemo tukaj gori. Naslednji

dan sem se vrnil in ga prosil, ali bi mi lahko pomagal dobiti vizum za Ameriko. Poklical je Virginio Carson [smeh], še danes se spomnim njenega imena, ki jo je poznal s partijev, in sem dobil vizum in odšel naprej za Ameriko. Potem ko sem dosegel Havaje, mi je bilo pa tam tako všeč, da nisem hotel ne naprej ne nazaj in sem ostal na Havajih vseh šest mesecev. Delal sem, tri džobe sem imel. Posodo sem pomival,

Ljudje začutijo, da nisi tam zaradi dobička, izplena. Radost na radost. Ekstaza na ekstazo, vse do transa in totalnega odštekanja iz safer furanja.

varuh nekega gradbišča sem bil pa še delal sem na njem. Opremil sem se z denarjem še za poštudentska leta. Potem pa so me v Teksasu presenetili s pretečenim vizumom ... Saj sem šel domov, ampak počasi. Štopal sem na Florido, od koder sem mislil, da bom za kakšnih 200 dolarjev odletel v Evropo. No, v El Pasu pa me je sredi noči zalotila njihova emigration border patrol in me zaprla za tri tedne. Potem so me izgnali, ampak so rekli: »Če plačaš sam, boš še lahko prišel v Ameriko, sicer pa ne.« In sem tisto sam plačal, tako da me je stala karta vsaj štirikrat več kot vse druge.

PB: Potem pa z motorjem čez Afriko pa z mopedom okoli Južne Amerike, dokler niste pristali na kolesu ...

TK: Ja, vedno manj, vedno skromneje.

PB: Pa zakaj? Ste iskali svojo tržno nišo med slovenskimi svetovnimi popotniki?

TK: Ne, ni šlo za nič razumnega, vse je bilo intuitivno. Saj takrat nihče ni potoval, da bi potreboval kakšno nišo.

PB: Kaj pa Zvone Šeruga?

TK: On je prišel pozneje. Takrat so potovali športniki, diplomati, gospodarstveniki in politiki. Ti so lahko šli iz Jugoslavije. Tistih nekaj, kar nas je takrat šlo ven, smo se vsi morali boriti z nekimi težavami. Tako da je šlo na vedno manj kubikov, in mislim, da tudi zaradi tega, ker sem hotel imeti bližji stik z resničnostjo. Najbolj čutiš, ko greš s kolesom. Ko plezaš, imaš najboljši stik s skalo, ki jo je Zaplotnik opisoval kot žensko ... Kolesa omogočajo malo hitrejšo gibanje, in če pogledaš v slovar simbolov, kaj pomeni biciklist, boš videl, da pomeni nekoga, ki ni skorumpiran, ker se poganja z lastno energijo, in ne z nafto, stalno mora loviti ravnotežje, kar pomeni, da se mora premikati dovolj hitro. Kolesar ne more zaspati kot potnik na letalu. Kolo omogoča hkrati neodvisnost, svobodo ...

PB: Ste se prej kaj ukvarjali s kolesarstvom?

TK: Malo, tako kot vsi. Nikoli pa me ni imele, da bi tekmoval. Mislim, da sem na biciklu pristal po instinktu. Če poslušáš intuicijo, ti lahko zelo pomaga, pride tja, kamor razum ne more. Pozneje sem odkril, da imajo ljudje čisto drugačen odnos do tebe, če prideš do njih s kolesom. Že če imaš kajak, navezan na strehi avtomobila, imajo ljudje do tebe drugačen odnos. Preberejo simbole in te spustijo skozi,

ko te sicer ne bi. S kolesom so me pustili na iraško-iransko fronto. Saj so me tudi štirikrat zaprli, preden sem prišel do Teherana. [smeh] Ljudje začutijo, da nisi tam zaradi dobička, izplena. Pa prekravljen si in predihan, zaradi tega dobre volje, kar se lima z veseljem domačinov. Radost na radost. Ekstaza na ekstazo, vse do transa in totalnega odštekanja iz safer furanja.

PB: Naslednja velika prelomnica v vašem življenju je bil prvi obisk Nub leta 1979, tudi zato, ker ste na tem potovanju zboleli. Za katero bolezen je šlo?

TK: Še danes nihče ne ve. Ni bila malarija, ni bila nobena mrzlica, to bi lahko pri nas diagnosticirali. Ne vem, lahko da je šlo tudi za kakšno coprnijo. Dejstvo je, da so mi dvakrat napravili biopsijo jeter in obakrat potrdili njihovo razpadanje, ki je bilo podobno cirozi. Tako so rekli v Beogradu in potem še v Ljubljani. Jaz nisem hotel služiti jugoslovanske vojske, tako kot je leta 1980 ni služila večina mojih prijateljev, in sem se pretvarjal, da nisem sposoben.

PB: Umsko ali telesno?

TK: Mesec dni pred odhodom k vojakom sem se bolan vrnil iz Afrike. Ampak ne toliko, da ne bi mogel k vojakom. Tam sem se pa pretvarjal, da imam še vedno zatečena jetra in da se mi nabira voda v trebuhu, da sem slab in da ne morem nositi puškomitraljeza. Mesec dni sem potreboval, da so me spravili v stacionar, in potem sem se tam v Beogradu osredotočil na to, da sem slaboten, švoh in že vse življenje sem takole švoh, da to ni nekaj novega, da bi jih prepričal, da bi zamenjali akutno s kroničnim. Ne vem, ali mi je uspelo ali kaj, ampak mogoče je bil moj um res tako močan, da so se rezultati slabšali in slabšali. Ko so opravili biopsijo ...

PB: To pomeni, da vzamejo košček tkiva in ga pogledajo?

TK: Tako. In tam je pisalo hepatitis cronica agresiva. V nasprotju s tistim, ki se, mislim,

imenuje persistent in ga lahko zdraviš, za agresivno obliko – umreš. Vojaški zdravniki so mi rekli, da bom še leto dni hodil po Pokljuki, potem pa ... Odšel sem v Klinični center, kjer so še enkrat opravili iste preiskave in potrdili beograjske izvide. Potem sem tisto poletje crkaval doma, dokler se mi ni neki dan v glavi zasukalo. Vem, da se je zgodilo nad čisto navadno septembrsko lužo tam v gmajni, kamor sem vsak dan hodil jokati. Naenkrat luža ni bila več navadna blatna luža, ampak tako lepa, kot so lepi izdelki v Playboyu [smeh], žlahtna, plemenita, prekrasna. Navadna usrana luža. Potem sem opazil, da tako vsako jutro gledam. Da se čez dan zmatram, in ko grem spat, vidim temo. Ampak zjutraj še danes pogosto vidim, kako stvari žarijo kot pri Kirlianovi fotografiji. Tudi pri ljudeh, živalih to opazim. Vsak list. Narava žari, samo mi tega ne opazimo. In zdaj ne vem, ali je to takrat pomenilo, da je tisti del, ki me je ubijal, takrat odpadel, sicer bi umrl. Razum ni znal več pomagati, nekaj drugega v meni je prevzelo in pomagalo, da sem splaval.

PB: Ste kdaj pozneje preiskave ponovili?

TK: Vsakič, ko pridem iz Afrike, jih grem delat. Zmeraj pravijo, da imam predobro kri in da je vse v redu. Pa sem imel po tistem še malarijo. Deset malarij. Zdaj se pozdravijo z dozo, ki jo vzameš dvakrat v roku 12 ur in je malarija odpravljena.

PB: Povsem odpravljena?

TK: Ja, izgine. S temi zadnjimi zdravili, ki jih lahko kupiš v vsaki boljši afriški lekarni, je malarije konec. Včasih se je pa res ponavljala. Tako da imam zdajle pri šestinpetdesetih več kondicije, kot sem je imel pri dvajsetih. Več lahko pretečem, več lahko kolesarim, preplavam. In to, da takrat nisem umrl, me je po mojem tako spremenilo, da nisem mogel več živeti za iste vrednote kot prej, da sem začutil, da moram nekaj narediti, ker je vsaka sekunda podarjena. Ko sem prišel domov z diagnozo iz vojaške bolnišnice in pa iz Kliničnega centra, je bila moja prva misel to osmisлити. Jaz bom lahko živel, sem razmišljal, ali bom našel najgloblji smisel? In veš, kaj sem hotel? Ubiti Bokasso [predsednika Centralnoafriške republike, zaradi zločinov obsojenega na smrt in pozneje pomiloščenega], potem pa narediti samomor s ciankalijem. Potem sem hotel oditi in delati med gobavci, in sem tudi odšel v misijonarsko središče in zaprosil za to, dokler me ni neka prijateljica odvrnila od tega, češ da bom tam s svojo boleznijo največji revež in ne bom mogel nič delati in jim bom samo v breme. Potem sem hotel narediti otroka in ga tudi sem.

PB: In se zaposlil v Iskri?

TK: Ja, in takoj napravil otroka.

PB: Mimogrede, kako vam je ob vseh teh potovanjih sploh uspelo doštudirati?

TK: Motivacija je bila: če tole naredim, bom spet šel. Daj cesarju, kar je cesarjevega, in bogu, kar je božjega. Cesar je ta družba, so moji starši, ki so vame vlagali, me pri tistih letih financirali. Prej ko bom šel, dlje bom lahko ostal na poti. To je bila moja motivacija. Še danes jo zlorabljam oziroma uporabljam. Si rečem: to knjigo moram narediti, potem bom pa lahko ... kaj jaz vem, babe imel. Zdaj nimam nobene. No, ta moja zadnja knjiga je zdaj končno na mizi. [smeh] Ne bom imel ženske, sem se miril vse do včeraj, ker me odnese. Potem so takoj tu druge misli in zato živim kot menih. Saj vidiš, s črncem [Sulejman Jamous je humanitarni koordinator darfurskih upornikov in že štiri mesece Tomov gost] in z dvema psoma.

PB: Ampak ko ste se zaposlili v Iskri, ste si rekli: zdaj se bom pa civiliziral ali kako?

TK: Imel sem velike ambicije, kaj napraviti v ekonomiji, ki je nisem razumel samo kot ustvarjanje umetnih potreb. V tisti socialistični ekonomiji smo sanjali o blaginji pa o tem, da bomo omogočili razvoj, pospešili evolucijo. Mi se od Mezopotamije naprej skoraj ne razvijamo. Ta urbana civilizacija ne napreduje. Ujeti smo v udobje, v hedonizem in ne gremo naprej, jaz pa verjamem, da imamo neskončne možnosti, ki pa jih ne uporabljamo.

PB: Kaj konkretno?

TK: Da bi s pomočjo ekonomije zagotovili komunikacije. Delal sem v Iskrinih telekomunikacijah ...

PB: Odgovorni za sodelovanje z IBM-om, če se ne motim?

TK: Tako, ja. Povezati ves svet, in ko bodo ljudje povezani, bodo izmenjavali ideje. Saj tako gre razvoj tudi naravno.

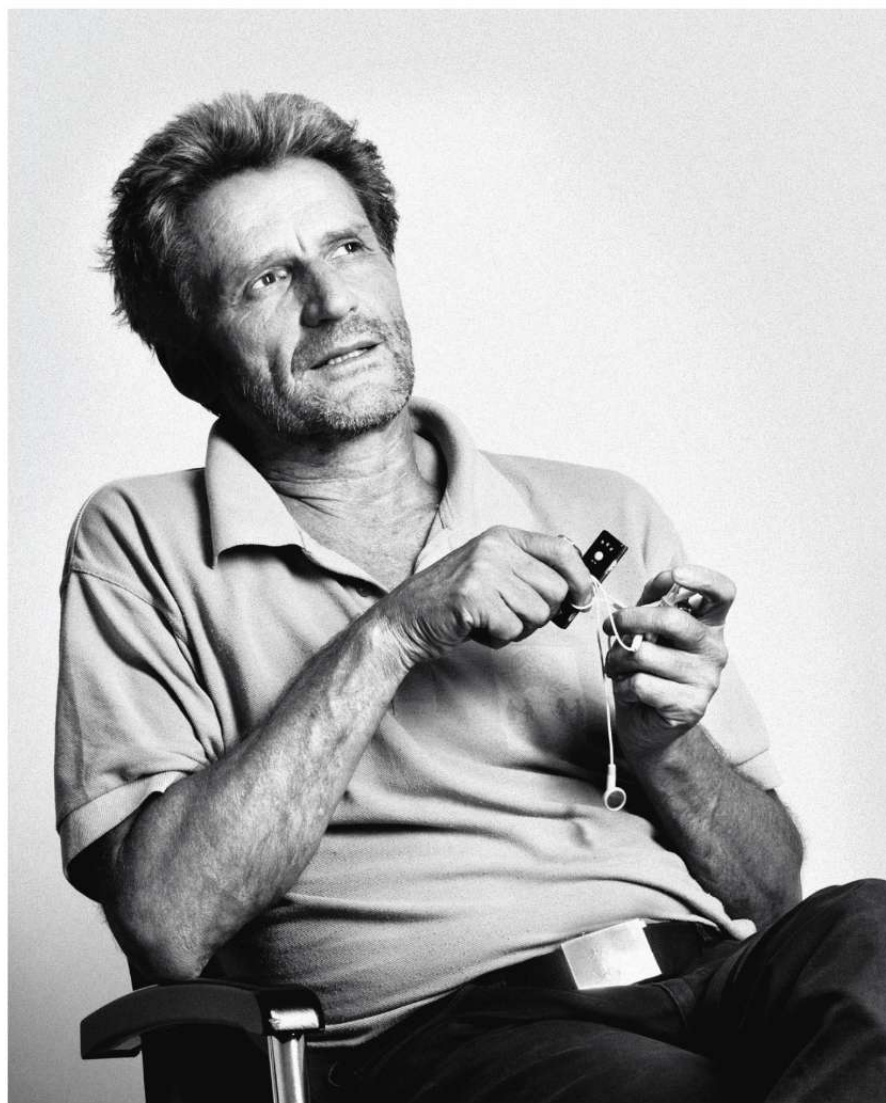
PB: Pa saj to se je zgodilo?

TK: Ja, se dogaja, ampak od 11. septembra se trend obrača. Ljudi je kljub komunikacijam strah. Tako nas je strah, kot je bilo ljudi tukaj na Turistični ulici pred 20, 30 leti, ko sem sam šel od tod. Zdaj je ves zahodni svet tako strah. Pa tiste tam doli v Jemnu, Darfurju, v Somaliji, veš, kako jih je strah. Bolj jih je strah kot nas v Evropi. Pa to je brezveze in jim to dopovedujem. Veš, koliko ljudi je tukaj, kot je Marta Gregorčič in podobnih, ki so se šli privezat v Bagdad za živi ščit. Delov dopisnik je po televiziji rekel, da je bila to največja neumnost. Pa ni bila! Na National Geographicu sem videl oddajo, v kateri je neka ameriška generalska zverina razlagala, da bi takrat še bolj tolkli, pa so se bali, da bi zadeli svoje, ki so šli v Bagdad za life shield. Norci imajo vpliv, so potrebni. Značilno za našo

kultura je, da smo učinkoviti, zato ker standardiziramo. Standardizirati, tipizirati in sploh poenostavljati so začeli že naši kulturni predniki Mezopotamci. Izumili so recimo zidake, ki jih ni bilo treba več tolikokrat obračati okoli kot kakšno skalo, da bi sedla na naslednjo, in so tako lahko gradili hitreje. In so naredili tiste obrambne zidove in se zaprli vanje. Pred divjadjo, pred naravo, pred divjino. Posledica je bila, da so notri gnili in njihovi strahovi odmevali v vseh treh monoteističnih religijah: judovski, islamski in krščanski. Kljub razsvetljenstvu še danes demoniziramo vsa

naravna ljudstva. Puntajo se nam predvsem še v Afganistanu, Pakistanu, Jemnu, Somaliji in ... Darfurju. Izoliramo se, zapiramo in ne uporabljamo potencialov, ki jih ponujajo narava, bog ali veselje, kot pač kdo hoče. Ampak divjino in divjake potrebujemo, kot potrebuje hrana sol, da je okusna.

PB: In potem piše v biografiji na vaši spletni strani: »(R)azočaran nad propadanjem vsega, v kar je verjel, sede na kolo in se odpelje delat kot prostovoljec v taborišče beguncev v Pakistanu.« Nad čim ste bili razočarani?

Mi se od Mezopotamije naprej skoraj ne razvijamo. Ta urbana civilizacija ne napreduje. Ujeti smo v udobje, v hedonizem in ne gremo naprej, jaz pa verjamem, da imamo neskončne možnosti, ki pa jih ne uporabljamo.

TK: Res. Videl sem. Iskra je šla v kurac, jaz nisem mogel izživeti svojih potencialov. Imeli so me za idealista, romantika. Častili so me, če so se oni doli v Iranu in Iraku čim bolj pobijali. Bolj ko so oni razbijali poljsko mobilno telefonijo, ki smo jim jo prodajali, bolj smo mi jedli pršut in pili vino v stolpnici Iskra Commercea. V Kuli lopova, kakor smo ji rekli. Pa tudi to, kar sem delal ... Moje delo je bilo švercati zahodno vojaško tehnologijo v Rusijo. Telekomunikacije, centrale. Opremljali smo ruske železnice, letovišče Soči. IBM je recimo nam poslal tiskana vezja, kakršnih takrat ni znal nihče delati. V našem timu v Laborah so tista tiskana vezja naluknjali in pritaknili neke elemente. To smo poslali v IBM, oni so spet nekaj dodali, dokler nismo mi dotiskali še Iskra in poslali v Rusijo. Denarja je bilo ogromno, ker je bilo Rusom zelo do tega, da bi imeli zadnjo tehnologijo, ki je od Američanov zaradi embarga niso mogli kupiti. Jaz sem imel ogromno denarja, živel sem na veliki nogi in imel v Iskri Commerceu in drugih tozdih vse podkupljeno, da je laufalo. Bil sem menedžer, odgovoren, da stvari tečejo, in sem enim nosil papirčke za džointe, drugim viski, tretjim kondome s štirimi rogljički ... Meni je laufalo in bil sem nenehno zunaj. Bil sem eden prvih modernih menedžerjev. Potem sem se pa naenkrat zgrozil: fak! Začelo je prihajati. Jaz sem podkupljen, podpiram svet, ki ga nočem. Korporacije bodo požrle vse, kar je dobrega. To je logika denarja, tukaj ne gledajo na blaginjo, na blagostanje. In sem se odločil, ko sem videl, da bo Iskro vzel hudič ...

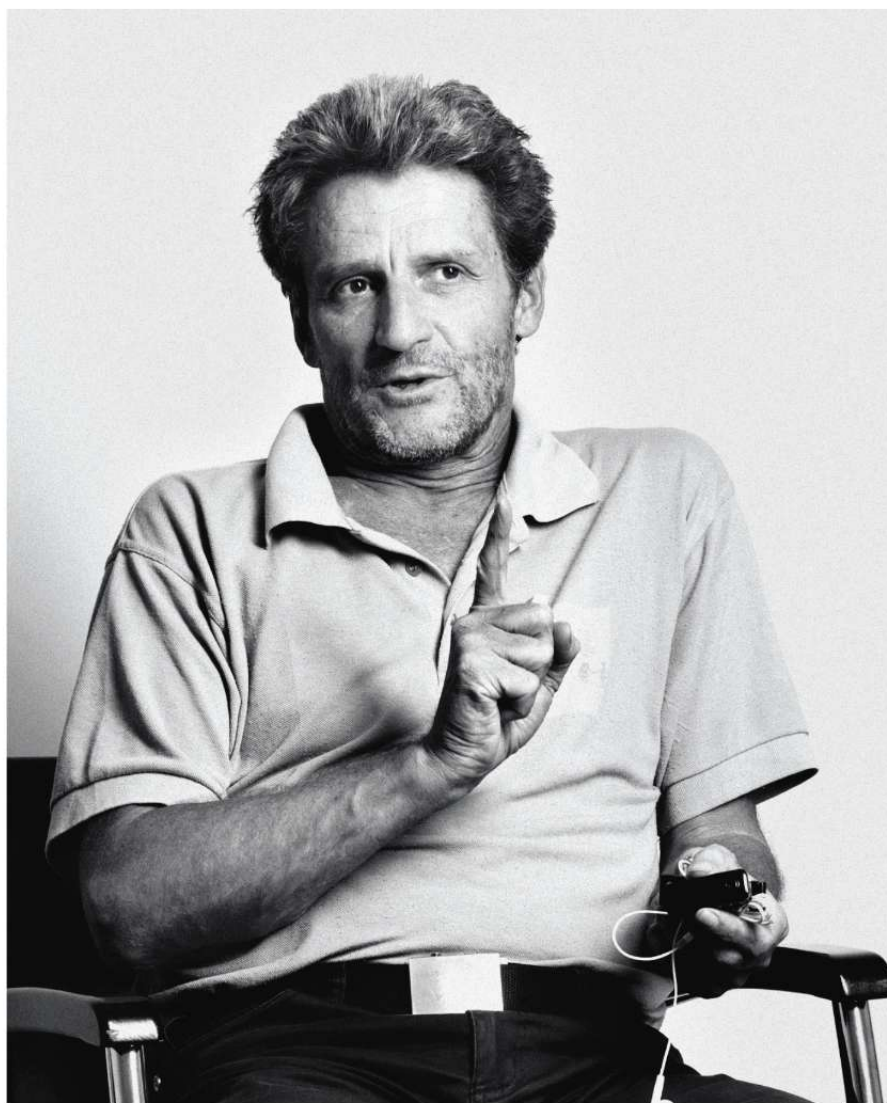
PB: Zakaj pa je šla Iskra k hudiču?

TK: Saj tisti naš posel je še dolgo tekkel, ampak sam sozd pa ni bil v interesu nove politike, ki je prihajala, in so ga sesuli. Iskra je bila najbolj komunistična baza. Iz parlamenta so hodili politiki tja pa spet v parlament. Tam pri nas v Kuli lopova so sedeli od 12. do 14. nadstropja in brali Delo. Zjutraj so prišli s časopisom in šli ob dveh, pol treh že domov. Vsi so bili zaliti. Nobene take stvari nisem več hotel podpirati. Videl sem, da bo komunizem moral razpasti, in nisem hotel biti tisti, ki bo metal kamen v kurbo. Ker sem sam isti. V stiski sem bil tudi zato, ker je moja družina razpadala. Z Bato se nisva razumela. Najin cilj je bil že, ko sva prišla skupaj, da bova enkrat šla delat v begunska taborišča. Takrat sem že dolgo slutil, da ne bom vedno živel v tem zahodnem svetu. Saj, kje sem potem končal, ko sem šel na potovanja? V Tibetu, kjer sem čistil sekret in odnašal nočne posode, ker nisem znal nič drugega, ker nisem bil medicinec. Ampak

sem bil srečen, bil sem koristen, podpiral sem bolj kreposten svet, tisti moji strahovi so odpadali. Ko sem začel spoznavati reinkarnacijo, sem si rekel, da bi to morali vsi mi prevzeti. Si predstavljaš, kako bi bili manj agresivni in uničevalni do drugih ljudi in do planeta, če bi ohranili idejo reinkarnacije, ki smo jo imeli v krščanstvu do 10. stoletja? Potem so to zagnali ven in zdaj hočemo vse naenkrat, tukaj in zdaj. Zahodni svet bo razpadel zaradi neskončnega pohlepa in duhovne revščine, tako kot je Iskra, tako kot je Jugoslavija.

PB: Včasih so take katastrofične napovedi prihajale iz ust različnih družbenih obstrancev, marginalcev, danes jih mirno izrekajo zelo šolani ljudje. Občutite ob tem kakšno zadoščenje?

TK: Strah me je in postajam bolj paranoičen, kot so vsi moji tukaj. Bolj sem prestrašen kot pa vsi, ki sem jim morebiti pomagal rešiti se strahov. Zato ob tem ne čutim nobenega zadoščenja in se mi zdi, da je za vse že zelo pozno. Zato se mi je zdelo dobro, ko je naša Cerkev, nadškof Stres, sprejela Jamousa takoj za zunanjim ministrom in

Si predstavljaš, kako bi bili mi manj agresivni in uničevalni do drugih ljudi in do planeta, če bi ohranili idejo reinkarnacije, ki smo jo imeli v krščanstvu do 10. stoletja? Potem so to zagnali ven in zdaj hočemo vse naenkrat, tukaj in zdaj.

ministrico za kulturo in ga poslušajo, vprašajo, zakaj so tako jezni, zakaj terorizem ... Saj on je terorist, da se razumemo, a ne z orožjem, ampak z besedo. Postavil se je zoper svetovni red, kakršnega vsiljujejo. Proti Arabcem, proti Kitajcem, proti Ameriki, proti Evropski uniji. Mislim, da vem, zakaj se zbujam vsako noč pa zakaj moram zjutraj preteči 10, 15 kilometrov. Mislim, da gre za podobne strahove, kot sem jih imel, ko je razpadala Iskra, Jugoslavija, moja družina in sem vnaprej čutil, kaj se bo zgodilo. Rad bi preprečil, da ne bi mediji zavajali in uspavali ljudi z raznimi kmetijami, talenti in pasjimi aferami. Tako se počutim kot leta 1985, ko so vsi še urlali in pili, hkrati pa je bila vojna že čisto blizu. Ves svet jo je pričakoval, samo ljudje tukaj ne. Podobno kot zdaj vsa Evropa. Z Jamousom sva nastopila v evropskem parlamentu, govorila sva poslancem, ampak glavne avtoritete ga niso hotele sprejeti. Pa kot humanitarni koordinator, jebenti, ima kaj povedati. On je bolj dalajlama kot pa dalajlama sam. Bolj Nelson Mandela kot pa ta postarani gospod, ki je opravil odlično delo, da se takrat niso stekli. Jamous je po Skypu in satelitskem telefonu nenehno na zvezi z onimi v Sahelu, ki jim zmanjkuje vode in morajo nekam iti. Evropa mora slišati, da klimatske spremembe, pa naj so naravne ali umetno povzročene, proizvajajo klimatske begunce. Ne moremo biti brezbrizni. Jaz bi rad uradni odgovor od evropskih institucij, zakaj še zmeraj podpiramo Baširja, njegovo diktaturo, pa ga ne dobim. Naj dajo vsaj nekaj od sebe, da dam to v knjigo z naslovom *Nafta in voda*. S tem jo hočem končati. Dajte mi uradni odgovor! Nekaj si izmislite, ne dovolite, da bom povsem izgubil zaupanje v vas in v Evropsko unijo. Ne pustite mi misliti, da je to stara, smrdljiva baba, čipkasta, z abrnki krivde. Naj verjamem, da je to mlada, lepa ženska, devica, pripravljena fukati, se aktivirati, rojevati otroke, živeti.

PB: Ampak saj evropski 'minister' za okolje je pa Slovenec, če se ne motim?

TK: Ja, Janez Potočnik me je poklical in povedal: »Gospa zunanja ministrica Ashtonova ne bo sprejela Jamousa, ker se boji za življenje naših delavcev v Kartumu.« In pojasnil: »Vzrok je malo konformizem, malo aroganca ...« Mi bomo še delali na tem, ampak dejstvo je, da Evropa nima zunanje politike in nobene druge politike. Janez zmeraj tako nastopi, kot da povsem verjame v to, kar počne, in to cenim. Vsi tukaj ga cenimo, ampak obraz ima pa zmeraj bolj utrujen. Tako se mora truditi, da v nekaj verjame. Sam sem v prednosti, ker se lahko zbruham. Sem pa dobronameren, res bi rad, da ne bi več jedli otroških oči v solati.

PB: Vrniva se v leto 1985, ko ste odšli od doma in tam pustili tri leta starega sina. Kako ste lahko to naredili?

TK: Samo tako, da sem gonil kolo. Moral sem dihati. Dvakrat sem se zanemarljivo ostal nekje dlje, kot sem nujno potreboval za počitek, dan, morebiti še noč, in sem se zbudil s tako krivdo, da sem šel takoj gonit in sem gonil 200 kilometrov, da mi je odleglo. To je bilo v Pakistanu, iz Pešavar-

Ko razum ne more več reševati, šele začnejo delovati neke kapacitete, ki jih lahko imenuješ srce. Če se ti srce odpre, hočeš živeti.

ja proti Karačiju. Tako kot nekoč, z avtoštopom, takrat absolutno ne bi mogel potovati. Najbolj me je prizadelo, ko so mi v Združenih narodih rekli, da sem ruski špijon, da me ne bodo zaposlili, da bi delal za begunce. Cilj je bil, da se tam namestim in potem tja pokličem Jana in Bato. Ona bi prišla s toliko večjim sinom, starim štiri leta in pol, in bi do šole šlo. Ampak potem so me tam sunili v rit, pa sem se udeleževal in udinjal tam, kjer so me potrebovali. Na svojo roko sem v Pakistanu ustanovil majhno šolsko skupnost. S svojim denarjem sem kupil bale papirja, igle, šivanke in kulije in smo sešli zvezke. Če imaš tako slabo vest, ti odleže samo, če si najbolj skromen in poskušaš biti najbolj učinkovit. Najti moraš smisel. No, potem sem se v tisti vasi skregal s starešinami. V vasi so živeli afganistanski begunci, ki niso bili sprejeti v taborišča OZN zaradi že takrat strogih islamskih fundamentalističnih idej. Niso se hoteli prodati, niso zaupali in so tam vegetirali, potem so pa še mene spodili. To pa zato, ker sem kupil dolgo gumijasto cev in napeljal vodo skoraj v vas, da ženskam ni bilo več treba hoditi k reki po njo. In so rekli podobno, kot so za mojega starega ata, da sem hudiča pripeljal. Zdaj bodo pa babe imele več časa in se bodo lahko vdajale hudiču. Pa še v Afganistan sem šel in so me potem Pakistanci iskali. Res so mislili, da sem ruski špijon. O meni se je govorilo že vse sorte. Tudi to, da sem spolno zlorabljal svojo hčer, da sem terorist, da sem povzel logiko somalijskih piratov, da če je nekaj gnilega, imaš pravico to razmontirati in porabiti za preživetje svojih otrok. Vse sorte slišim.

PB: Imate zanimivo družino. Sina in dve hčeri. Živate pa bolj na daljavo?

TK: Ja, žal. Rad bi bil bliže. Hči je v Avstraliji oziroma zdaj potuje po Mehiki. Jan je v Kranju pri svoji mami, moja najmlajša hčerka Maja živi s svojo mamo v Bohinju ...

Veš, kaj je zanimivo? Ko sem imel oba prva otroka pod isto streho, ko je prišel Jan v Avstralijo in sta bila skupaj z Melito, sem doživljal tak mir in sem takrat razumel, od kod moj nemir. Zdaj ta nemir načrtno uporabljam. Če že tako je, pa naj to porabim vsaj za nekaj dobrega, in zato še toliko več delam, da bi pomagal tistim, ki bi pa lahko bili skupaj, a zaradi političnih ovir in vojn ne morejo biti.

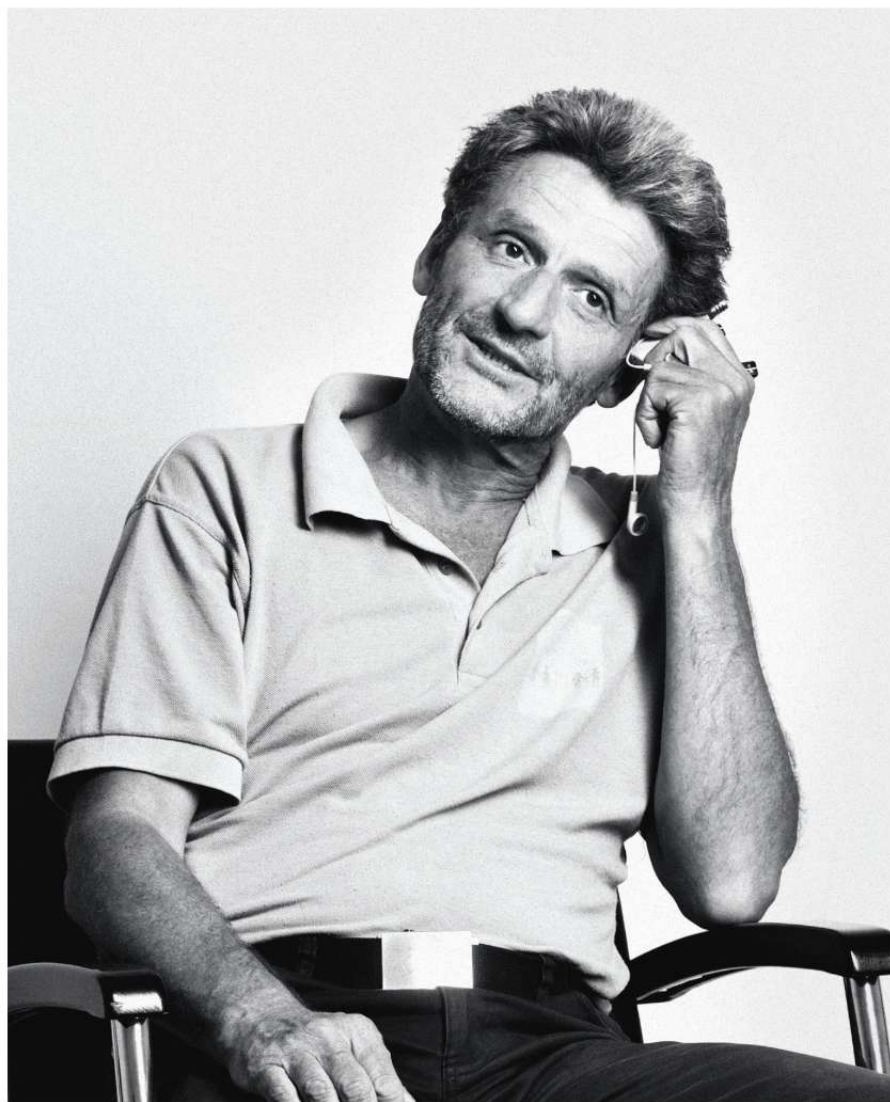
PB: Ko ste se odpravili na pot s kolesom v Pakistan, ste potovali čez Iran, ki je doživil islamsko revolucijo, bil v vojni z Irakom in v državljanski vojni s Kurdi ... Ste se zavedali nevarnosti, v katero se podajate?

TK: Sem, ampak premorem tudi intuicijo. Nisem samo strojnik in ekonomist, ampak tudi pogan iz votline, v kateri smo bili včeraj. Malo vendarle tudi čutim in to načrtno vzdržujem v sebi. Ko se je bilo treba odločiti, ali bom zavil v Teheran ali navzdol na fronto, so roke same zavile in sem šel kar za njimi. Vse bo v redu, sem si takrat rekel, mogoče bo zajebrano, ne vem, kaj bo, ampak bo v redu. Še danes v teh krizah, v katerih smo, vsi mi, ne samo jaz, čutim, da se bomo izvlekli. To mi prepričuje, da bi postal pesimist. Tega marsikdo, ki se vdaja apatiji, ne more razumeti. Kje ti vidiš luč, me sprašujejo? To ni luč na koncu predora, to je luč prihajajočega vlaka. To mi je rekel Boštjan Videmšek. Občudujem ga, on piše, kot da je vsak prispevek zadnji. Mislim, da zato, ker se res boji, da mu ne bodo več pustili tako govoriti, tako odkrito povedati. Najsi o beguncih na jagodnih poljih v Španiji ali o nespametni vojni v Afganistanu in Iraku. Vse naravnost! Ne, jaz vem, da bo, ampak potenciala je treba aktivirati.

PB: O tem talentu ste razmišljali v Samotnih sledeh, kjer pravite: »(S)praševal sem se, ali naj organizacijo vseh teh dobrih izkušenj pripišem nečemu v meni, nečemu, kar v ugodnih situacijah signalizira, da potrebujem večerjo, zatočišče, dobro besedo.« Kdo drug v vašem položaju bi jo marsikdaj skupil.

TK: Ko razum ne more več reševati, šele začnejo delovati neke kapacitete, ki jih lahko imenuješ srce. Če se ti srce odpre, hočeš živeti. Živali ne delajo samomorov ali zelo redko. Tisti, ki bi tam gori zmrznili, bi po mojem zato, ker ima zaprto srce, ker ne ljubi, ker ima na srcu žulj, brazgoti-

Jaj, vse je erotika. Vse je plus – minus. Ali privlači ali odbija. Moški odbijamo, ženske privlačijo. Če potuješ po arabskem svetu, razumeš, zakaj se tako pokrivajo. Pa, jebenti, noga, če jo ženska pokaže, prstki, pa to je strašansko privlačno. Že samo to, da čutiš ženski obris, je privlačno.

no ali pa se mu je zožilo. Bikel ti ga pa širi. Tudi vse hude izkušnje ga širijo. To teorijo mi je zadnjič nekdo razlagal. Ekstremna izkušnja ti razširi srce in zato verjamem, da ni dobro bežati pred njimi, ampak jih je dobro uporabljati za razvoj, ker je to smisel življenja. Saj ni smisel življenja čim boljše in čim udobneje preživeti. Takrat, ko ti je najbolje, se najmanj razvijaš. Torej, kuj me, kuj, življenje. Če sem steklo, naj se zdrobim, če sem železo, naj ojeklenim ...

PB: Oton Župančič?

TK: Ja.

PB: Ali je mogoče – če vprašam v športnem žargonu – natrenirati odzive v takšnih ekstremnih situacijah?

TK: Zaplotnik je rekel: Tam, na britvici, na ostrini med življenjem in smrtjo, si šele najbolj živ. Takrat, ko si tam, na britvici, veš, kaj je Zaplotnik s tem mislil. Ne znam drugače odgovoriti. Zagotovo nisem za izpostavljanje, da bi toliko tvegali za evolucijo, da bi se ljudje začeli množično izgubljati in ubijati. Grem, če čutim. Torej, spoznaj samega sebe. To piše v Delfih, to je naša grška tradicija, pa v samostanu Ramana Maharšija v Tiruvanamalaju na jugu Indije. Izkušnje se težko prenašajo. Ne se bati življenja, zaupati, ampak po pameti. [smeh]

PB: Na potovanjih so vas večkrat zaprli, predvsem na bolj divjih krajih sveta,

pa, zanimivo, tudi v civiliziranih. Govorila sva že o Teksasu, menda se je nekaj takega zgodilo tudi v Monte Carlu?

TK: Tam sva s kolegom praznovala moj rojstni dan, mislim, da je bil osemnajsti, in sva pijana po parku kazinoja preganjala tiste gosi oziroma labode. Fajn se nama je zdelo [smeh], ko so vzletavali po parku in spet padali pred nama. Pijana, ja. Potem so prišli po naju, naju zaprli in jutraj izpustili. Izgnali pravzaprav. Odpeljali so naju do table Municipal de Monaco in rekli: »Zdaj pa bežita nazaj v komunizem.«

PB: V Samotnih sledeh neke pravite, da se je svet spremenil v nabreklo vagino, vi pa v samozavestnega spermija. Nasploh sem opazil, da radi uporabljate erotične metafore.

TK: [smeh] Ja, vse je erotika. Vse je plus-minus. Ali privlači ali odbija. Moški odbijamo, ženske privlačijo. Če potuješ po arabskem svetu, razumeš, zakaj se tako pokrivajo. Pa, jebenti, noga, če jo ženska pokaže, prstki, pa to je strašansko privlačno. Že samo to, da čutiš ženski obris, je privlačno. Zemlja je vagina, nebo in zemlja se ljubita in iz tega vse prihaja. Pomladi, ko se sonce vrne in vsa ta severna prostranstva ozelenijo, to je direktna spolnost. Predlagam, da vsi tako gledamo na to, ker če bomo, bomo nenehno zrajcani. Vse veselje je nabito s spolno silo. Zakaj je ne bi uporabljali? Zakaj bi se topli in pobijali med seboj? Dajmo raje fukat. Make love not war. Do tega so z intuicijo prišli mnogi na vseh koncih in so začeli seksualno revolucijo, ampak je nismo do konca speljali. Mislim, da smo se ustrašili. Saj to so strašanske sile. Si predstavljate, da bi s to spolno silo oživel starčki tamle v domu oskrbovancev, da bi stare ženske ali pa te birokratije na okencih, ki so nenehno zlovoljne in žolcajo čokolado, kofetkajo in kadijo po sekretih ... Kaj bi se zgodilo, če bi bile dobro nabrisane? To vidiš, ko gre kdaj kakšna naša novinarka v Afriko. Prej je bila intelektualka, samo to. Našpičena. Potem pa pride nazaj in jaz kar vem, katera je kaj dobrega doživela. Naenkrat se razumeva pa sproščena je in nič več se ne boji dotika, govoriti o drugih stvarih. Moja ideja je nasploh, da bi morali spustiti ljudi skupaj. Sredozemlje je bilo zmeraj vez, nikoli ovira, to je bila avtocesta. Sahara je bila zmeraj vez, ne ovira, ker so ljudje znali potovati čez njo. Jamous pride čez Saharo v oazo Kufra v Libiji v treh tednih, v šestih pa gor v Asvan, v Egipt. S kamelo, z nekaj kamelami. Dajale bodo mleko, pile slaničo, ki ostane po ne vem kakšnem dežju v kotlinah pod skalami, jedel bo posušeno kamelje, kozje ali kravje meso, orientiral se bo pa po zvezdah. Gospodarska kriza se

jih ne tiče, mi je povedal. To so vaši strahovi. Vi boste zdaj kaznovani za vse, kar ste naredili proti naravi, družbi in socialnemu vedenju.

PB: Še znate potovati tako neobremenjeno, kot samozavestni spermij?

TK: [vzdih] Zdaj ne gledam žensk in ne gledam, kaj je nabito z žensko silo, ker me je strašansko groza, kaj se dogaja z ženskami v kampih. Dva milijona in pol jih je v Darfurju, kjer je največja humanitarna kriza na svetu. To mi ne pride na misel. Občudujem lepe oči, vidim lepoto, ampak to ni seksualno. Ne morem misliti na užitek. Glej, čisto brez težav sem nehal kaditi, in to lani, 1. decembra v N'Djameni. S Klemnom Miheličem sva priletela tja s kamerami in nisem mogel vpričo tistih, ki so se v šestih mesecih zmanjšali za pol centimetra. Lačni so, zdaj naj pa jaz vpričo njih vlečem cigareto in pri tem uživam? Tako kot tam nisem mogel spiti kozarca piva. Nagnusno, jaz bom tam brbotal v mehurčkih, on pa vode nima? Tudi Angelina Jolie je rekla – pa so jo zaradi tega močno kritizirali –, da ne more več jesti v bogatih kalifornijskih restavracijah, ker jo spremljajo pogledi tistih oči. Jaz ji verjamem. Tako kot sem verjel Drnovšku, da je takrat leta 2006 hotel nekaj dobrega narediti, ker sem imel sam podobno izkušnjo z umiranjem. Da ga res ne more več zadovoljiti to, kar zadovoljuje moje sosede, pač nakladati evro na evro in sanjati o boljšem avtu pa otroke spraviti na univerzo v tujino. To potem odpade, ker gre za osnovne vrednote. V krizah spoznaš, kaj so osnovne vrednote. Zato se z užitzkom učim od Jamousa, ko gleda to sprehajanje psov pri nas na vrvcih vsako popoldne in ko pravi: »Na naše posiljevale in iztrebljane otroke nič ne mislite, bolj skrbite za svoje pse.« Ja, prav ima! Pa niso ti ljudje tukaj nič krivi. Jaz sem kriv, ker nisem napravil zadosti dobrih filmov, knjig, predavanj, intervjujev, s katerimi bi prepričal. Zvoni vsem nam.

PB: Za vašo pretvorbo iz popotnika v humanitarca, če poenostavim, je zaslužen drugi obisk Nub leta 1998?

TK: Ja.

PB: Ste vedeli, kako je tam?

TK: Prebral sem knjigo *Facing Genocide: The Nuba of Sudan* Alexa de Waala. Sonja Porle mi je iz Oxforda redno sporočala, kaj objavljajo še drugi aktivisti, Julie Flint, recimo, in sem šel s to knjigo pravzaprav preverjat, ali je to res, ker nisem mogel verjeti. Ugotovil sem, da je čisto vse res. Knjigo sem sicer moral vreči v neko stranišče, ker sem se bal, da jo bodo dobili pri meni. Ampak sem videl, da vse drži. V cerkev v neki vasi so segnali 70 ljudi, jo zažgali in

streljali na tiste, ki so skušali zbežati. Otroka, ki se je plazil iz ognja, je polkovnik, sudanski, arabski, prijel in vrgel nazaj noter. To je tako grozljivo, bolj kot druga svetovna vojna, ki jo še malo razumemo. To je bilo vendar takrat, ko so kolonialne politike razvile evgeniko, nauk o superiornosti ras, do vrha. Od takrat je vendarle minilo 50 let, prišli so Tomaž Pengov, hipiji in mi smo se spremenili. Tudi zaradi Junga. Zahod je do 11. septembra 2001 zelo šel v smer

Vojna, velika vojna se kuha. Mogoče lahko po čudežu še kaj naredimo. Če vse evropske množice ozavestimo, da je party over.

civilizacijskega dialoga. Potem so nas pa s strategijo šoka, kot pravi Naomi Klein, tako udarili, da smo se vsi ustrašili dogovarjati s predstavniki ljudstev na žrtvenikih sveta, kot je Jamous.

PB: Kako pa je zdaj z Nubami?

TK: Moja zadnja knjiga *Nafta in voda* se začne tam, kjer se je končala *Nuba, čisti ljudje* leta 1998. Začne se z lobiranjem pri Leni Riefenstahl, ki je o Nubah napisala dve knjigi, jih spromovirala, pa tudi povzročila, da so jih še bolj iztrebljali, ker je sudanski diktator rekel, da je sramota, da tam nekje živijo nagi ljudje. V knjigi govorim o tem, kaj vse nam je uspelo napraviti za Nube in kako nam je to dalo vero v to, da se tudi v Darfurju da kaj storiti. S pomočjo bušizma in krščanskega fundamentalizma v Ameriki in z judovskimi lobiji nam je vendarle uspelo spraviti v Nubske gore 100 mirovnikov, ki nadzorujejo mir. Potem govorim o izkušnji z Drnovškom, odkrito o tem, zakaj nam ni uspelo tudi v Darfurju in kdo je ustavil njegovo pobudo. Knjiga se konča s poročilom, da v Nubskih gorah politično ni nič rešeno zato, ker je Američanom seveda šlo samo za območja z nafto in so gore žrtvovali Arabcem. Vodo so jim dali, nafte pa ne. V zameno za nafto v provinci Abyeji, južno od gora, so Nube prepustili Arabcem.

PB: Se pravi severu?

TK: Tako. Če se bo jug na referendumu, ki je napovedan za 11. januar prihodnje leto, odcepil, bodo morale Nube s severom. Po tem, kar so Američani podpisali, je že zdaj 60 odstotkov administracije v Nubskih gorah arabske. In Arabci bodo nadaljevali arabizacijo in islamizacijo, ker so indoktrinirani, da so superiorni, in še manj cenijo nage divjake kot krščanski ali komunistični svet. Neizbežno je, da se bodo Nube spet uprli. To pa lahko pomeni konec najbolj prvinske občutljivo-

sti, ker bo pritisnila Kitajska. Kitajci še manj cenijo staroselske kulture. Pogled samo, kaj počnejo s Tibetom. So kot mravlje s paličicami, ki nas bodo vse pojedle. Vojna, velika vojna se kuha. Mogoče lahko po čudežu še kaj naredimo. Če vse evropske množice ozavestimo, da je party over, da se bomo morali odpovedati napuhu, da bomo morali poslušati teroriste, potem bodo tisti, ki jih pošiljajo, izgubili nekaj moči.

PB: Omenili ste Leni Riefenstahl. Govorili ste z njo. Kakšen občutek ste dobili?

TK: Da je ostala nacistka do konca. V knjigo mi je napisala: »Tomotu, ki mi je prišel povedat o Nubah.« Jaz sem jo naštimal, da jih je šla še enkrat obiskat in je potem pri tem njen helikopter strmoglavil. Najbolj sem si pa zapomnil, ko sem ji omenil, da stojijo v ozadju anglosaške zaveze, da se bijejo za nafto v Sudanu, in je ona odgovorila, da niso Američani, da niso Anglosasi, ampak da so Judi.

PB: Judi?

TK: »Die Jüden.« Da to delajo judovske zarote, ki hočejo nadzirati ves svet. Vztrajala je, da za vsem v ozadju stojijo Judje, meni pa je to zasmrdelo po teorijah zarot, ki jih imaš polno na internetu.

PB: Kako pa si razlagate to, da lahko človek po eni strani občuduje Hitlerja in po drugi strani Nube?

TK: Aha, to je mene spravilo dol, to me je spravilo k Nubam. Knjiga *Die Nuba – Menschen wie von einem anderen Stern*. Ljudje z drugih zvezd. Kako z drugih zvezd? [Potegne s police knjigo in pokaže na fotografijo golega črnca, ki za roko pelje Riefenstahlovo.] Tole je mene frapiralo. Mama mi je vse življenje branila v Afriko. »Ne k divjakom, pejt v Avstrijo, pejt v Nemčijo.« Nemka pa je šla k njim dol. In to ti sta, ki je bila najmočnejša, saj, katera pa je bila v tridesetih letih močnejša od nje? Ona je ustvarila Hollywood. Zakaj je izjavila, da nikjer ni bila srečnejša kot tam z njimi? Ko sem se vrnil, sem sam govoril isto. Nikjer nisem bil srečnejši kot pa tam med tistimi ljudmi. To so bili najbolj prvinski ljudje, ki jih je še najmanj dosegla katerakoli globalizacija. Zaradi močvirja na jugu in tega, da so se karavanške poti zmeraj izogibale teh gora, je ostalo nekaj prvobitne človečnosti in prvinske občutljivosti. Malo sem znal to povedati v svoji knjigi, malo pa

še danes ne znam. Recimo, solidarnost. Kadar dežuje, pa dež ne pade na nekatere gričih, vsi z drugih gričev, iz drugih plemen, v času žetve odnesejo tja svoje proso. To je zavarovalnica, to je njihova banka. Če drugo leto ne bo dežja, ga bodo pa drugi prinesli njim. Ni korupcije, ki jo prinaša denar. Mi pa že dolgove prodajamo, že z dolgov trgujemo.

PB: In je to isto znala ceniti Riefenstahlova, ki je snemala nacistične masovke v Nürnbergu?

TK: Ja. Jaz sem nacistom odpustil. Po tistem, kar sem tam videl, pa kar sem bral o Leni, pa ker sem bral v *Mein Kampf*, sem jim odpustil. Tudi oni so bili v zablodi. Grozljivi, kot so bili, z industrijskim ubijanjem vred, so v bistvu hrepeneli po boljšem svetu. Adolf Hitler je hotel napraviti boljši svet, tako kot Atila ali Džingiskan. Džingiskan je že cenjen, pa je pobil pol Azije. On je preganjal kitajsko birokracijo, zanemarjenost ljudi, to, da so samo jedli, pili in ležali in niso sledili klicu do konca svojih meja. Večina ljudi si želi pa samo kruha, vina in iger. Zadovoljevanje lukenj, ritni dve in usta pa konec. Kot paglavci smo, ko gledaš kopalce v Fiesi. Nič. Mi smo destiniрани za več. Poglej [pokaže knjigo Riefenstahlove s fotografijami telovadk in telovadcev iz tridesetih let], to smo mi. Tukaj je ena sama magija, ena sama poganost. To je ona odkrila pri Nubah in pozneje v podmorskem svetu.

PB: Ste verni? Domnevam, da niste.

TK: Zavedam se duhovnega in vem, kako pomembno je. Vem, da živimo v duhovnem svetu, in vem, kako pomembno je, katerim idolom se klanjamo, ker to pusti posledice v tem vzporednem materialnem, fizičnem svetu. To je pa skoraj vse, kar lahko rečem. Verjamem v sožitje, ki je v mojem duhovnem svetu najpomembnejši idol oziroma malik. Sožitje pa samo po sebi pripelje do človekoljubja.

PB: Kjer ni Boga, je vse dovoljeno ... Sami ste videli veliko svinjarij prav v imenu Boga?

TK: Seveda in tudi v imenu Neboga. Ne morem se ujeti v krščanstvo, tako kot se ne morem v poganstvo. Sestavljen sem iz vseh izkušenj, ki sem jih imel v različnih duhovnih sistemih, v katerih sem nekaj časa bival. Budizem, recimo, mi je najbližji zaradi sobivanja vsega. Ko so tam na Tajskem menihi pozdravljali kurbe, mi je bilo to zelo blizu. Kaj je že rekla krščanska mistikinja, mati Tereza: »Če ne bi bila nuna, bi bila pa gotovo kurba.« [smeh] Pa tisto, ko je rekla taista Terezika: »Vsa pot do nebes so nebesa.«

PB: Prišla sva do Darfurja. Kaj se tam pravzaprav dogaja?

TK: Leta 2002 je v Nubskih gorah zavladal mir. Aktivisti smo spravili akterje za pogajalsko mizo na neki švicarski grad. Američani so to plačali. Pogajanja med južnimi sudanskimi uporniki in severoarabsko vlado so pa tudi dobro kazala in pričakovali smo, da bo v ameriški politiki prevladala tista struja, ki bi rada mir, da bo lahko prodajala in oplajala kapital. Druga je pa vojaška struja, ki bi rada Star Wars in vse to. Verjeli smo, da bo tista prva obvladala svoje kavbojce in konkvistadorje in da bo to pripeljalo do miru v vsej Afriki in po vsem svetu. Potem pa je februarja leta

Če bodo zdaj vsi Kitajci prešli na hamburgerje, bomo požrli kongovsko gmajno in amazonski pragozd. Povsod bodo naselili krave za svoje hamburgerje.

2003 izbruhnil Darfur. Zjutraj so pridrveli neznani uporniki na letališče v El Fašerju in streljali v nekaj vladnih bombnikov, ki so bili – tako trdijo uporniki, je pa to težko preveriti – namenjeni iztrebljanju Afričanov. Se pravi, da naj bi se to, kar se je dogajalo v Nubskih gorah, kjer so morali Arabci popustiti, nadaljevalo v Darfurju. Tam je narod še bolj neizobražen, močno muslimanski, zelo skromen in nenehno propada. Jamous trdi, da so imeli Arabci načrt, ki so mu rekli *Arab gathering* in ki naj bi ga požegal Gađafi pa vsi okrog, in sicer afriška ljudstva iz tega napol arabskega Darfurja poriniti ven. No, in februarja 2003 sta se pojavili dve novi skupini, SLA, se pravi Sudan Liberation Army, in pa JEM, Justice and Equality Movement, ki sta začeli vojno.

PB: Se pravi, na eni strani so ti južni uporniki, na drugi strani vlada v Sudanu ... In kaj lahko naredimo, da se ta vojna neha?

TK: Problemi so zdaj eno generacijo naprej od tistih v Nubskih gorah. Tam je bilo vse še precej preprosteje. Zdaj so pa tu Kitajci. In Kitajci imajo svoje, in kjer se kregata dva, tretji dobiček ima. Isto počnejo, kot smo počeli prej, kot je Zahod počel prej po vsem svetu. Že Rim je zmagal tako, da je prevladal lokalne razprtije s pax romana.

PB: O Kitajcih pa nimate najlepšega mnenja?

TK: Ha! Veš, z največjim užitkom sem takrat ilegalno gonil bicikel po Tibetu pa štirikrat ušel njihovim nadzornim točkam, ker se mi je zdelo čisto nagonsko, da jedo planet. Če bodo zdaj vsi Kitajci prešli na hamburgerje, bomo požrli kongovsko gmajno in amazonski pragozd. Povsod bodo naselili krave za svoje hamburgerje.

Če bodo oni prevzeli našo zahodno kulturo, nas bodo pojedli. Niso pa nič slabši kot mi in jih ni treba nič demonizirati, samo sprejeli so to našo pragmatično brezčutno korporativno logiko kapitala. Mi smo jim dali vse v roke in zdaj se nam vrača. Zahod ne bo zmagal. Če kje vidim kaj drugega, ga vidim v tem, da bo Zahod moral postati skromnejši. Ko bodo Iranci izdelali atomsko bombo, bo postal skromnejši, ne bo več tako ozkosrčen, učiti se bo moral ljubiti vse kreacije veselja ali pa Boga, kakor kdo hoče. Zdaj ljubi sebe. Moral bo sprejeti, da so tudi drugi od hudiča.

PB: Spremljate spletne forume o svojem medijskem pojavljanju?

TK: Malo, ker sem pre zaposlen z lobiranjem med politiki, umetniki, poslovniki ... Pišem pisma na vse mogoče naslove in z Jamousom kar naprej letava po Evropi.

PB: Dve vrsti odzivov sta: najprej tisti, ki vas podpirajo in se jim zdiš frajer, in tisti drugi, ki pravijo, da je pri nas dovolj revnih, da bi morali najprej poskrbeti zanje, in se sprašujejo, koliko Slovenijo to stane.

TK: Slovenije to nič ne stane. Kar se tiče tega, da je treba najprej poskrbeti za Slovenijo ... Tega ne moremo primerjati. Danes popoldne nad nami gotovo ne bo bombnika in v naši vasi ne bodo posilili nobene ženske, ne bodo pobijali otrok, ki bodo šli 1. septembra v šolo. Ne verjamem. Za lačne ... Poglej, koliko je vsega po poljih in gmajnah. Ma, jaz še zdaj koruzo rabutam. To jemljem kot pogansko, nomadsko pravico. Tukaj eno, tam dve, včasih še celo kmeta vprašam, pa mi dovoli. Borovnice sem jedel, gobe nabiram. Sadju bo ostalo, zelja, kolerabe, toliko ... Prosim, ne primerjati tega z razmerami tam doli, kjer ljudje umirajo v bitki za kozarec vode, vojni, ki jo moramo ustaviti, preden nas doseže. S Klemnom Miheličem mrzlično zbirava prispevke za mini vohunske kamere. Odkar sva jih decembra spravila 85 v Darfur – tam, koder se džandžavidi boje, da so – ni več posilstev. Naše kamere, prenosni računalniki in naprave za povezavo z internetom, bolj ščitijo nedolžne žrtve na žrtveniku sveta, kakršen je, kot 20 tisoč vojakov OZN. Prosim, pomagajte tudi vi, preden greva spet čez Sahara, z vrtno napravo za iskanje vode, ki bo pomagala ostati žejnim doma. ☘

»Sinko, popušil si!«

MR. BAD GUY*

TEKST Vladimir Konstantinov

 ILUSTRACIJA Andrej Mihov in
 Vladimir Kaludiev/Playboy Bolgarija
 FOTO 20th Century Fox, Red Dot

Michael Douglas, ki se je že zdavnaj specializiral za vloge karizmatičnih podležev, je drugič odigral svojo najboljšo vlogo – finančnega mogotca Gordona Gekka v nadaljevanju znamenitega filma Wall Street.

Negativci, ki jih igra Michael Douglas, niso bedniki z zmedenimi pogledi, gnili zobmi in travmatičnimi izkušnjami iz otroštva.

Nasprotno, to so dobro vzdrževani, v Armanijeva oblačila odeti idealno zagoreli lepotci s posrebljenimi zalizci, ki bi nam lahko bili vsem svetel zgled, če ne bi njihovih dejanj vodili pohlep, pohota, jeza ali kateri drug od sedmih smrtnih grehov po izboru scenarista. »Ne glede na ble-

ščečo fasado je to tragična usoda,« je rekel Douglas o svojih vlogah, te njegove besede pa bi lahko veljale tudi za njegovo osebno življenje.

Na eni strani zloščena podoba hollywoodskega seks simbola, milijonarja, ki deluje vsaj 20 let mlajši od svojih 65 let in je poročen z eno najbolj seksapilnih lepotic Hollywooda, na drugi strani pa desetletja dolg prepad bolesterne negotovosti, alkoholizma in zdaj, ko so njegovega naj-

starejšega sina obsodili na pet let zapora zaradi trgovine s kokainom in metaamfetaminom, ali mu ni spodletelo pri eni najpomembnejših nalog vsakega moškega, biti dober oče.

To, da je sin enega največjih hollywoodskih zvezdnikov, Kirka Douglasa, nas pripelje do logične domneve, da je najbrž

LE ŠE EN RAZVAJEN BOGATAŠKI OTROK,

ki je prišel na veliko platno skozi stranska vrata. Toda pri Michaelu ni bilo povsem tako. Legendarnemu Kirku je bila družina odvečno breme, saj mu je bila v napoto pri gradnji kariere. Tako so bila srečanja očeta in sina zaznamovana z incidenti, saj je bil mlajši ves čas napet zaradi pregovornih izbruhov gneva velika igralca.

Konec šestdesetih se je Michael spopadal ne samo z vsakdanjimi težavami, ki jih ima vsak mlad igralec, temveč tudi s težo svojega rodu, zaradi katerega je bil vsak najmanjši spodrslijaz označen kot ogromen, sramoten polom. Stres je bil tako velik, da je Douglas bruhal pred vsakim snemanjem televizijske serije *The Streets of San Francisco*, s katero se je de facto začela njegova filmska kariera. Karl Malden, zvezda nadaljevanke, je postal njegov mentor in pozneje je Michael pogosto dejal, da je mu je Karl bolj oče kot Kirk.

V novem Wall Streetu se je Douglasov junak postaral tako elegantno kot steklenica črnega johnnyja v njegovi roki.

FEDERAL RESERVE

FEDERAL RESERVE

TENDER
AND PRIVATE

G 0583

WASHINGTON

100

3 A

Ortega

SERIES
1985

James

DOUGLAS

HUNDREDDOLLAR

Pa vendar se mu je njegov biološki oče leta 1974 odločil pomagati, in sicer je sinu predlagal, naj bo producent filma po romanu Kena Keseyja *Let nad kukavičjim gnezdom*. Douglas starejši je namreč kupil pravice za film, potem ko je sodeloval v uspešni gledališki adaptaciji romana. Oče se je sinu priglasił za glavno vlogo tudi v filmu, toda ko je ta končno zbral denar za njegovo snemanje, je s tipično douglasovsko gesto dal to vlogo Jacku Nicholsonu: »Menil sem, da je Jack primernejši, in ker je moj oče vedno dajal prednost karieri pred družino, sem se odločil, da tudi sam naredim enako.«

Komaj 31-letni Michael je imel tako za seboj film, leta 1975 nagrajen z najpomembnejšim oskarjem, in vsaj na prvi pogled se je zdelo, da je Hollywood pogrnil rdeče preproge posebej zanj.

Resničnost pa je bila, kot je v navadi, malce drugačna in njegova igralska kariera se je nadaljevala s sicer uspešnimi, toda bejavimi pustolovskimi filmi, kot sta na primer *Lov na zeleni diamant* in *Niški dragulj*. Kot kvazi Indiana Jones je bil Douglas priljubljen med ne samo ameriški najstniki in romantičnimi gospodinjami, toda dobri režiserji niso videli razloga, da bi si zapisali njegovo telefonsko številko.

To se je seveda spremenilo v trenutku, ko je Oliver Stone v Douglasovem lepem in nekoliko zverskem obrazu prepoznal

ŽIVEGA DVOJNIKA GORDONA GEKKA,

glavnega junaka svojega naslednjega filma *Wall Street*. Gekko je hladnokrven manipulator, ki ga nič ne ustavi na poti do njegovih ciljev, in hkrati najboljša metafora pohlepnih osemdesetih let, ko je zahodna potrošniška družba vidno zadovoljna in brez kakršnihkoli zadržkov zadovoljevala svojo lakoto po seksu, drogah, denarju in oblasti.

Navajen vlog simpatičnih, dobrih fantov je imel Michael sprva kar precej težav, da je vzpostavil stik s svojo temno stranjo oziroma, kakor je rekel sam, da odkrije v sebi kurbinega sina. Stonova pikra opazka: »Zdi se, kot da še nikoli v življenju nisi igral,« pa je spravila zver na svobodo. Michael je končno odkril vlogo, ki mu je pisana na kožo, in lik podleža razvijal, nadgrajeval. Sledili so filmi *Usodna privlačnost* (nezvesti sopro, ki nepričakovano dobi zaslužen), *Prvinški nagon* (preiskovalec, ki ne more držati pištole v hlačah) in *Prosti pad* (odpuščen uradnik, ki vzame pravico in pravosodje na ulicah LA-ja v svoje roke).

Edina težava je bila, da so se začeli

DEMONI IZ NJEGOVIH FILMOV

naseljevati v njegovo osebno življenje. Njegov dolgoletni zakon z Diandro Luker, hčerjo pomembnega diplomata, ki nikoli ni mogla sprejeti praznega bleška filmske industrije, je počasi, a zanesljivo propadal. Michaelova obrambna reakcija je bila beg v alkoholne hlapec. »Vedno sem pri vsaki stvari, ki sem je lotil, dal vse od sebe, in tako tudi takrat, ko sem uničeval samega sebe,« je s samoironijo razlagal čez nekaj let.

Leta 1992 je vstopil v kliniko za zdravljenje alkoholizma, toda rumeni tisk je objavil govorico, da se zdravi zaradi odvisnosti od seksa. Michaela so te govoričice zabavale in ni naredil ničesar, da bi jih ovrgel: »Tisti čas sem bil zares v takem stanju, da pogosto nisem vedel, v čigavi postelji sem se zbudil. Ženske

SVETA TROJICA

Kaj meni Michael o svojih treh najboljših filmih?

Usodna privlačnost (1987)

»Najpomembnejše, kar sporoča ta film, je, da je prišla seksualna revolucija predač in da smo mi, moški, žrtve prevelikih zahtev naših žensk. Za vsakdanjo rabo pa je to strašna pravljica – opozorilo, da nezvestobe ni mogoče skriti.«

Wall Street (1987)

»Gordon Gekko je briljantno izmišljen junak – ves pohlep osemdesetih je zbran v enem človeku. Nisem potreboval posebne študije, da bi lahko odigral to vlogo; dovolj je bilo že, da sem pozorno opazoval svet okoli sebe.«

Vojna zakoncev Rose (1989)

»Leta 1989 so se v čudovitih pravljicah ameriških japijev začele pojavljati prve grde razpoke. Vsi smo se morali zbuditi in se zavesti, da ne bomo živeli večno, da ne bomo ljubili večno in bomo morali neki trenutek plačati za svoja brezskrbna življenja.«

Gordon Gekko prej (zgoraj) in čez več kot 20 let: sivih las in gub je več, hladen pogled in roparski instinkt pa sta še vedno nedotaknjena.

so prihajale in odhajale, jaz pa si niti poskušal nisem zapomniti njihovih imen.«

IZ ALKOHOLNE MEGLE,

v kateri je preblodil naslednjih nekaj let, ga niso rešili zdravniki, ampak je to dokončno storila Catherin Zeta-Jones, 25 let mlajša igralka, ki je v Hollywoodu debitirala leta 1998. Douglas je odšel na predpremiero filma *Zorro* za izbrane in ljubezen je vzplamtela na prvi pogled. Ko jima je skupni znanec uredil prvi zmehek, ji je Michael z grobo odkritostjo Gordona Gekka rekel: »S tabo hočem imeti otroke.« »Veliko stvari sem slišala o tebi in resnično sem zelo vesela, da vse drži,« ga je zavrnila Catherin.

Toda Douglas ni odnehal. Po devetih mesecih dolgih nočnih telefonskih pogovorov, kupov rož v njenih garderobah na snežmanjih filmov in težko priborjenih romantičnih večerjeh sta končno zaživela skupaj.

DO UŠES ZALJUBLJEN

v svojo mlado ženo je igralec naredil presenetljiv korak – filmski posel je postavil na stranski tir in se posvetil otrokoma, mama Zeta-Jones pa je bila zaposlena s svojo filmsko kariero.

Vse se je zdelo čudovito, dokler se spet niso prebudili maščevalni duhovi preteklosti – njegovega sina iz prvega zakona z Diandro, 31-letnega Camerona, so letos poleti obsodili na pet let zapora zaradi trgovine z drogami. Sodnik pri tem ni pozabil omeniti, da težave neuspešnega igralca in didžerja Douglasa mlajšega koreninijo v težavnem otroštvu in posredno v očetovi večni odsotnosti.

Novo težko obdobje pa je Michaelu prineslo tudi nekaj pozitivnega – daljši čas je bil oddaljen od filmskega sveta in zdaj je bil pripravljen, da se s polnimi močmi vrne na filmska platna z dvema popolnoma različnima vlogama.

V vlogi ostarelega, ampak še zmeraj nevarnega Gordona Gekka v *Wall Streetu*: *Denar nikoli ne spi* in kot Liberace,

Michael Douglas s svojo ženo Catherine Zeto-Jones, 25 let mlajšo igralko, ki ga je rešila iz alkoholne omame.

pianist, ki je v petdesetih letih postal velikega zvezda, umrl pa za aidsom leta 1987, vse do smrti zanikajoč pozneje

dokazane govorice, da je homoseksualec, v še ne naslovljenem biografskem filmu Stevena Soderbergha.

»Današnji Gekko je drugačen, saj je drugačen tudi svet, v katerem zdaj živi. Finančni trg iz leta 1987 z operacijami po deset milijonov dolarjev se zdi kot smešna otroška igra v primerjavi z milijardami, ki jih danes služijo in izgubljajo veliki morski psi. Bolj kot kdaj prej današnji kapitalizem ni za ljudi s slabim srcem,« je Douglas komentiral v enem od reklamnih intervjujev za drugi del filma.

Seveda lahko samo ugibamo, ali bo *Wall Street 2* ponovil fenomenalni uspeh klasike iz 1987. ali pa se bo potopil zaradi ambicioznih uspešnic nove generacije, kot je *Izvor* (*Inception*). Toda to niti ni tako pomembno, glede na to, da imata Michael (trenutno ga zdravijo za rakom v grlu) in njegov junak pomembno skupno lastnost – sposobnost preživetja navkljub pogosto krutim življenjskim okoliščinam.

CESARSTVO RAZVRATA

Predmeti in freske, ki so jih odkrili med izkopavanjem starodavnih Pompejev, so razkrili, da je v tem mestu z deset tisoč prebivalci delovalo vsaj 40 antičnih kuplerajev.

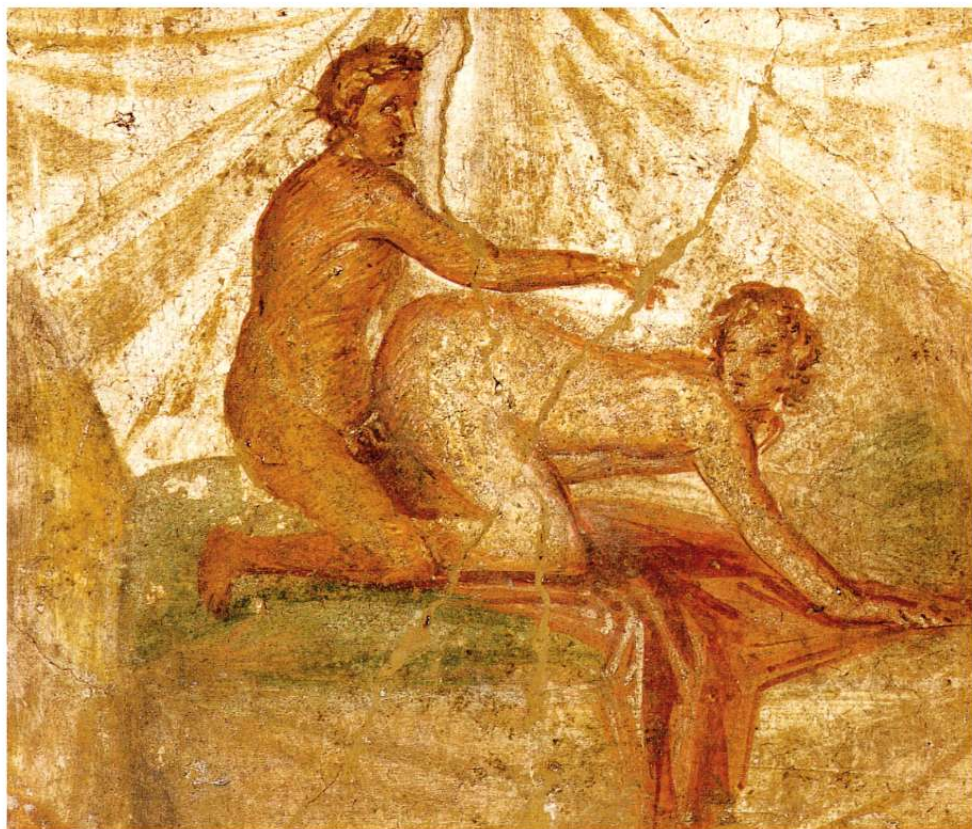

Ob koncu velikega srpana, natančneje 24. avgusta, leta 79, o čemer pričajo številni igrani, za znanja željne pa tudi dokumentarni filmi, je mesto Vezuv odnesel vrag. Vrag se je, kot vemo, imenoval Vezuv. Vulkan je mesto ob izbruhu prekril s slojem pepela, debelim tudi do deset metrov, in njegove brezumne prebivalce zasul še z lepo grmado žarečega kamenja. Po ocenah strokovnjakov je žrelo Vezuva med 19-urnim gnevom izbruhalo skupno 4,3 kubičnega kilometra svoje notranjosti.

Večina meščanov in meščank antičnih Pompejev, ki je pred katastrofo štel okoli deset tisoč duš (po nekaterih ocenah pa celo dvakrat toliko), je pri tem smrt storila zaradi strupenih plinov. Nič kaj bolje se ni godilo tudi prebivalcem sosednega Herkulaneuma, ki jih zaradi ugodnih vetrov morilski plini sicer niso pokončali, so jim pa zato veliki valovi onemogočili pobeg čez morje in so na goreči konec pod pepelom in lavo morali pač počakati kar tam.

Izkopavanje antičnih Pompejev, ki so pod debelimi sloji vulkanskega pepela ostali večinoma nedotaknjeni, se je začelo leta 1748, a še do danes ni v celoti končano. Vsake toliko znanstveniki občestvo fascinirajo s kakšnim novim odkritjem, med katerimi kot donosna turistična zanimivost zagotovo prednjači Lupanar, edini ohranjeni starorimski bordel. Erotične freske in drugi nedvoumni pornografski detajli na zidovih bordelov, pa tudi mnogih drugih hiš v mestu, so zainteresirano strokovno in laično javnost prisilili, da se je zamislila nad spolno moralo starodavnega Rima. A ko so bile objavljene prve ocene, po katerih naj bi v Pompejih obratovalo več kot 40 antičnih kuplerajev, so se mnogi začeli spraševati, ali ni to mesto razvrata preprosto doletela božja kazen, kakor sta bili zaradi pokvarjenosti z žveplenim dežjem kaznovani biblijski mesti Sodoma in Gomora?

No, zgražanje je pri mnogih le navidezno, saj se pri misli na mesto, v katerem je na vsakih 240 prebivalcev en bordel (oziroma, v idealnem, polovičnem merilu, ena javna hiša na 120 moških), usta kar sama raztegnejo v nasmeh. Zlasti če bi sliko, ki nam jo o Pompejih ustvarja domišljija, prenese v današnji čas, v okvire naših navad, sanj in želja. O veličini tega razvrata pričajo v pločnike in fasade vklesani falusi, graffiti na zidovih bordelov, falusoidne svetilke in drugi splošno uporabni predmeti, ki jih pravzaprav tudi danes, v spremenjeni obliki, lahko vidimo v vsaki seks štacuni, le da se je z njimi v dobi rimljanske dekadence očitno javno mahalo naokoli. Kaj ni bil to pravzaprav, se bo kdo vprašal, pravi raj na

Ko so objavili, da naj bi v Pompejih obratovalo več kot 40 antičnih kuplerajev, so se mnogi začeli spraševati, ali ni to mesto razvrata preprosto doletela božja kazen, kakor sta bili zaradi pokvarjenosti z žveplenim dežjem kaznovani biblijski mesti Sodoma in Gomora?

Zemlji, ki so nam ga očitno odrekli bogovi, kot človeku pač odrečejo vsako rajsko ugodje že od pamtiveka?

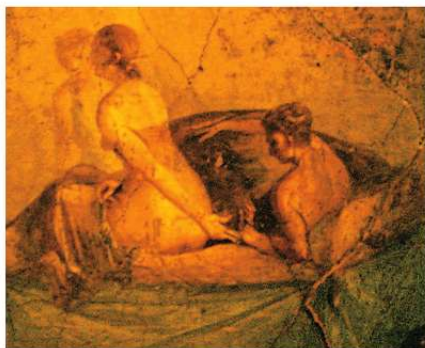
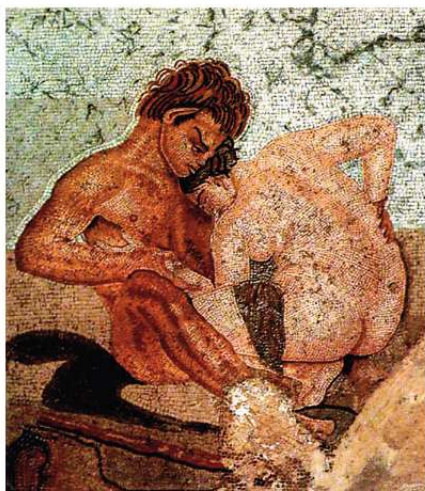
Z drugimi besedami in v spremljavi etnografskega slogana 'kako so fukali naši stari?' bi veljalo postaviti še eno vprašanje: kaj nam Pompeji pomenijo danes? So predmet poželenja, divjih sanj ali težke ravnodušnosti do preteklega? Če bi sodili po medijih, potem starodavni rimski seks center – Via Vico Storto, do konca ulice pa levo pa desno pa prvo križišče na desni strani – pritegne največ pozornosti. Še posebej, ker gre po mnenju arheologov za edini načrtno zgrajeni pompejski bordel. Deset celic s kamnitimi ležišči, ki jih najdemo v dveh etažah Lupanara, ne spominja na pretirano udobje. A na tisto, o čemer razmišljate, vas bodo takoj opomnile freske. Tukaj se je prašilo, bi rekli na prvi pogled, a prašilo se je tudi na toliko drugih krajih in vogalih v tem neobičajnem mestu, za katerega se zdi, da drugega poklica kot prostitucije sploh ni poznalo. Lascivni pogledi vedno voljnih dam pozivajo na uživanje, medtem ko prikazani položaji mestoma zasenčijo Kamasutro. Z lahkoto bi opazovalec lahko doživel pravo antično erekcijo, ki jih je na prikazih Prijapovih prijatelj prav tako v izobilju, se bodo pa

malce opreznejši obiskovalci zagotovo začeli spraševati, ali ni bil v ozadju le kakšen poceni oglaševalski trik.

Po rekonstrukciji Lupanara, v katerega je bilo zmetanih ponosnih 400 tisoč evrov, so se poznavalci rimskih navad posvetili še rekonstrukciji bordelskega vsakdana. Obstajajo književni zapisi, kot je fiktivno poročilo rimskega satirika Juvenala, ki po besedah poučenih precej realistično opisuje nočno tlako 'cesarske kurbe' Mesaline (meretrix Augustana). Mogoče je prebrati, kako se soproga cesarja Klavdija pod okriljem noči tiho plazi po soparnem bordelu, kjer ima kot delovno mesto rezervirano mračno, zadušljivo sobo. Pod lažnim imenom Liscia se ure in ure posveča svojemu skrivnemu poklicu, vse dokler reka njenih obiskovalcev ne presahne, ona pa se »grda, s počrnelim obrazom od sajastih svetilk in z zločestim vonjem javne hiše na svoji koži« vrača v cesarske prostore. Juvenalov opis neuglednih cunj, v katerih je cesarica za denar »goltala otepače mnogih«, meče mračno luč še na pompejski Lupanar.

Tu ni sledu o moderni sliki romantičnega bordela na koncu kakšne temačne uličice, ni sledu o samozavestni prostitutki, ki s svojim telesom prigara solidno vsoto denarcev. O denarcih namreč govorijo ceniki, ohranjeni v pompejskem kupleraju. Plačalo se je, o tem ni nobenega dvoma, bodisi naravnost prijateljicam noči bodisi so gostje kovance metali v neko vrsto blagajne v atriju hiše, kjer je običajno sedel gospodar ali menedžer bordela. In plačalo se je v glavnem slabo. Bordel je bil pač rezerviran za ljudi nižjega stanu, tudi za sužnje, ki bi občasno od svojih gospodarjev prejeli kakšno žepnino. Po tistem, ko bi se z vrat ali zastora umaknila tablica z napisom 'occupata', bi uporabnik čarov najstarejše obrti plačal po pravilu dva bakrena asa, za kar bi se sicer moglo kupiti dve štruci kruha ali pol litra malo boljšega vina. Cena se je višala glede na videz prostitutke ali posebne želje gosta, zato so nekatere damice za svoje usluge računale tudi po štiri ali osem asov. Znana Attice naj bi po pričevanju grafitov zaslužila tudi do 16 asov za posteljni užitek, srečna Fortunata tudi do 23. Na 16 od 28 ohranjenih cenikov pa je vseeno navedena cena le dveh asov.

Premožnejši patriciji so se včasih tudi sami predajali užitkom nepomembnih malih ljudi, no, na trdih ležiščih rimskih bordelov kljub temu sami niso bili prav redni gosti. Namesto tega je ugledna gospoda raje poklicala prostitutke na zasebno zabavo znotraj štirih sten, kjer je odvisno od osebnih želja znala pasti tudi kakšna originalna rimska orgija. No, tudi te niso ravno v popolnosti odgovarjale razuzdanim grupnjakom, o katerih tako radi danes sanjamo. Poleg tega ni ravno vsaka hiša v starodavnih Pompejih bila leglo razvrta in pohote le zato, ker so bile poslikane z razgaljenimi ženskami, moškimi, včasih pa tudi živalmi v mitoloških kombinacijah od Lede in laboda do Pana in koze. Radostno kopulacijo na zidnih slikarijah bi lahko primerjali tudi s tem, da bi si danes na kakšni hišni zabavi, ko atmosfera doseže določeno mero erotičnosti, vsi navzoči pred vsesplošnim hopacupanjem ogledali pornič.

Pornografičnost celotnega razumevanja aktualnega duha časa, s čimer se bodo strinjali tudi arheologi, je spremenilo naše poglede do te mere, da je bilo v odkopanih Pompejih takoj prepoznanih več deset bordelov ali vsaj krčm, v katerih je bilo poleg jedače in pijače mogoče kupiti tudi nekaj ljubezni. Loci inhonesti (hiše brez časti) se omenjajo tudi v spisih rimskega pravika Domicija Ulpiana, ki lapidarno sklene, da so »mnogi pod pretvezo gostinskega poklica zaposlovali ženske, ki so se nato prostituirale«. Znanost tako poudari dejstvo, da so bile v patricijskih vilah starodavnega Rima z mo-

tivi, s katerimi bi naša domišljija poslikala stene antičnega kupleraja, pravzaprav okrašene dnevne sobe in sprejemnice. Erotika je, kot radi pozabljamo, takrat označevala čisto in nepotvorjeno življenjsko radost. Bizar-no? Perverzno? Zakaj?

No, vrnimo se k rimski orgiji, ki bi jo sicer rade volje marsikdo uprizoril doma, ker zakaj bi bili naši razposajeni predniki, ki so nam čisto mimogrede navrgli še rimsko pravo in latinico, Seneko in Plutarha, Ovida in Apuleja, kopališča, ceste in vodovode, boljši od vas? Če bi želeli zase in za svojo družbo uprizoriti uspešno rimsko orgijo, boste potrebovali še kaj več kot zgolj gole služabnice, ki jih je na svojem dvoru na primer zahteval cesar Tiberij. Najprej morate paziti, da število gostov ni večje od pravljičnih devetih. Tako se bodo lahko usedli po trije na vsak kavč. Cesar Elagabal je znal na zabavo povabiti osmerico plešastih, osmerico enookih ali pač osmerico gobavih. Če pa bo med vašimi povabljenici cesar Kaligula, bodite pozorni na to, da ne bo v bordelu vaše soproge, saj je tiček žene svojih prijateljev med obroki redno vozil na svež zrak, po končanem aktu pa z njihovi mi užaloščenimi možički razpravljaj o telesnih dražeh in umetnosti ljubljenja njihovih potrošenih družic.

Ko se bodo vaši gosti udobno namestili, jih zaprosite, naj sezujejo čevlje, saj jim bodo vaši sužnji umili stopala (v pompejskih bordelih, kot je znano z rekonstrukcij, se to na srečo ni počelo, a tam se tudi ni tako slastno obedovalo). Eno najbolj priljubljenih predjed – večerja je bila praviloma sestavljena iz devetih hodov, kakor bi dejali današnji snobi – so bili polhi v medu z makovimi semeni, sledil pa jim je tako imenovani Minervin ščit. Izmislili so si ga posebej za izbirčni okus cesarja Vitelija, med sestavinami pa so škukina jetra, fazanovi in nojevi možgani, jeziki flamingov in kačja vranica. Nad vse priljubljene so bile tudi svinje bradavičarke, polnjene s figami, pravi sladokusci pa se nikoli niso mogli upreti tako imenovanemu trojanskemu prascu, polnjenemu z živimi prepelicami, ki so se na vrhuncu razvrta razletele naokoli po sobanah kot Homerjevi Grki iz trojanskega konja.

Po jedi, bruhanju v za to posebej predvideni vomitorij, in vnovičnem polnjenju želodca s hrano je sledilo pitje, ki bi ga vaši sužnji morali najaviti s polaganjem vencev na glave gostov. V družbi izbranih vin in jasno v njihovih neomejenih količinah izkušeni orgijaš Plutarh priporoča čebljanje o neobveznih temah, ne pa nepomembnih. Na primer: zakaj se v sladki vodi perilo bolje opere kot v slani? Če vam gosti od vsega doživetega še niso zaspali, je napočil čas, da jih razveselite s subtilnim programom erotičnih plesalk iz Kadiza. Kaj pa je s sek-

som med večerjo, vprašate? Na žalost prav nič. V večini primerov so si obiskovalci rimskih orgij naklonili kakšen poljubček ali erotični verz, pravi gostitelj pa je imel vseeno pripravljene ljubke sužnje obeh spolov, ki se jih je lahko ščipalo in otipavalo. To pa je tudi bilo to. Če želite za vsako ceno oponašati Kaligulo, boste napotke za to morali poiskati v zakladnici lastne domišljije.

In še nečesa ne smete nikoli pozabiti, če vam je kaj do načelnosti: kadar si v Rimu, se vedi kot Rimljan. Ali ste mogoče opazili, da so rimski umetniki na freskah, kipih, reliefih in mozaikih – o čemer nazorno pričajo Pompeji, polni trdih erotičnih motivov – prikazovali moške z osupljivo kratkim ljubezenskim orodjem? Pa ne brez razloga: v rimskem dojemanju sveta in njegovega delovanja je bil moški potomec lahko spočet le, če orodje ni bilo predolgo. Če je bilo, se je seme med potjo ohladilo. Tako so se namreč rojevale hčere. Zato se ne hvalite preveč z dolžino svojega otepača, če si želite orgijo doživeti kot pravi Rimljan. Tisti, ki se ne morete zadržati, tvegajte, da se bo stvar skazila še pred bruhanjem in desertom.

Bogve, kakšni so bili takrat ti famozni Pompeji? Bedni, dolgočasni in naporni. Pravzaprav ni pomembno, zadnjo besedo je tako ali tako imel Vezuv. Če zdaj menite, da vam razvrat starega Rima ne bi več sedel, se spomnite Bertolda Brechta, ki je vzrok za propad Sodome in Gomore videl v tem, da so se tam »samo fukali, ne pa doživljali orgazmov«, ali pač Andyja Warhola in njegove neizpodbitne resnice o tem, da je seks »najboljši, kadar se ne prakticira«. V Pompejih se je še kako prakticiralo in zdi se, da se je tudi doživljalo orgazme, ker grafiti, ki so jih zadovoljni gostje krancijali po zidovih Lupanara, o tem niti ne puščajo dvomov. Med 120 ohranjenimi, na katerih zadovoljni kupci ljubezni ne skoparijo s pohvalami na račun nizkih cen in visoke stopnje obvladanja prostitutk, lahko najdete tudi tistega od nekega Skordopordonika, ki se je tam »odlično pojebal«, ali pač od neznanega avtorja, ki je v tesnih kamnitih celicah »pofukal veliko deklet«. No, če boste ta običaj prakticirali po naslednjem obisku lokalnega bordela, vedite, da vas bo policija oglobila zaradi nedostojnega kracanja po zidovih.

Mimogrede, pompejski grafiti odkrivajo še eno pomembno stvar: večina tamkajšnjih prijateljic noči je na svojih nočnih pohodih uporabljala zelo sugestivne psevdonime. Poimenovale so se kar Optata (zaželeni), Fortunata, Felicia ali Faustila (srečna), pa tudi Viktorija ali po grško Nika (zmagovalka). Seveda je med njimi bilo tudi takšnih, ki so jih oboževalci hvalili po posameznih telesnih ali poklicnih značilnostih. Nadevali so jim imena,

kot so fellatrix (strokovnjakinja za oralnega), extaliosa (tista z razkošno zadnjico), pamhira (ki poželjivo pije) ali callidrome (tista z lepo hojo). In zdaj, ko ste zavoljo razuzdanosti ponovili malo latinščine, se zavedajte, da so se stari Rimljani s prepoznavanjem javnih hiš mučili precej manj kot današnji arheologi med izkopavanjem, saj so se te vidno oglaševale. Če pred njimi že niso sedele prostitutke v glavnem grškega ali orientalskega izvora, so v kupleraje vodile table v obliki ogromnih penisov z napisom hic habita felicitas (tukaj je doma sreča). Tega ni bilo mogoče napak tolmačiti.

nimajo veliko možnosti omajati pornografske domišljije modernega moškega, pa če ta še tako meji na neumnost. Več kot tisoč besed o tem pove komentar bralca na besedilo o pompejskih bordelih, ki je bil objavljen na spletni strani nekega nemškega tednika: »Če se bom kadarkoli odpravil v Italijo, si bom to zagotovo ogledal. Upam, da bodo cene enako nizke kot takrat.«

Na koncu bi veljalo razjasniti tudi etimologijo besede Lupanar, saj ta, kot boste videli, meče čudno luč na temeljni mit o nastanku rimskega imperija. Naziv za javne hiše izvira iz latinske besede lupa, ki, res je, pomeni

V večini primerov so si obiskovalci rimskih orgij naklonili kakšen poljubček ali erotični verz. Seksa, žal, ni bilo.

Arheologi vendarle opominjajo, da v zidove vklesani starorimski kurci niso nujno kazali pot do najbližjega kupleraja, saj je simbol falusa v antičnem svetu slovel tudi kot prinašalec sreče, kar pa nas spet vrne pred hišo sreče, ki jih je bilo, kot se govori, v Pompejih na desetine. »Legenda o tem, da so bili Pompeji leglo razvrata, je v isti sapi resnična in neresnična,« opozarja italijanski arheolog Pietro Giovanni Guzzo. »Tam je bilo veliko priložnosti za predajanje čarom spolnosti, a prostitucija je bila omejena na samo eno mesto. Lupanar je bil edina hiša v mestu, v kateri se je negovala najstarejša obrt.« A znanstvena dognanja s svojim treznim pristopom

volkulja. In kot lupe so radi grobo zmerjali prostitutke. S tem dejstvom pred očmi se je težko izogniti novi interpretaciji legende o Romulu in Remu, ki ju je nahranila prav volkulja. Takrat, preden sta zgradila večno mesto na obalah Tibere. Mogoče to, kar sta ta dva sesljala, sploh ni bilo volčje mleko, dojka volkulje. V današnjem svetu, kjer gre po, blago rečeno, bedastih intelektualnih načelih skozi prav vse, se nad takšnim tolmačenjem legende ne bi smeli zgražati. Nastanku najponosnejših mest na svetu so tako ali tako botrovalle kurbe. Pokopavali so jih pa vulkani. V vmesnem času pa se je tudi znalo spolno občevariti. 📺

VLADAVINA ZASEBNIKOV

Je konec miroljubnih
državnih vesoljskih poletov
in je vesolje odprto le za
vojsko in zabaviščne
parke zasebnikov?

Vesolje je veljalo za poslednjo mejo. Za Združene države Amerike, nekoč najnaprednejšo državo na tem področju, očitno to ne velja več. Predsednik Obama je že v svojem predvolilnem boju dejal, da zanj Nasa in raziskave vesolja niso pomembne. Vsak poznavalec razmer se bo sicer strinjal, da njihova neverjetno birokratična vesoljska agencija potrebuje resno reorganizacijo in pošteno brco v rit, toda mnogi ne razumejo, zakaj Amerika opušča svoje nekoč največje sanje. Njihov najbolj priljubljeni predsednik John F. Kennedy, ki je imel za raziskovanje vesolja tako velike načrte, bi se verjetno obrnil v grobu.

Čeprav je hladne vojne konec, se zdi, da je prihodnost državno sponzoriranega vesoljskega raziskovanja v rokah vojske. Tako Američane kot Kitajce, Ruse, Irance in druge zanimajo bodoče aplikacije tehnologije v vesolju za boj na Zemlji, v zgornji atmosferi, orbiti in dlje. Kitajska tiskovna agencija Xinhua je sporočila, da Kitajska razvija metode in strategije za poraz ameriške vojske v bodoči vojni v vesolju. V ta namen so že testirali protisatelitsko raketo.

Iran je na začetku tega leta v vesolje z uspešno vrnitvijo na Zemljo poslal dve želvi in podgano. In čeprav je bila izstrelitev miroljubna, besede predsednika Ahmadinedžada kažejo na to, kam s tem razvojem zares ciljajo. »To dokazuje, da lahko premagamo Zahod v znanstveni areni.« Ali z drugimi besedami, da razvijajo tehnologijo, ki bo lahko porazila Zahod na vseh ravneh.

Tajni projekt

Ameriška vojska ve, da mora za premoč ohraniti svoje vesoljske zmogljivosti. Washington Post poroča, da znaša letošnji proračun Nase nekaj več kot 15 milijard evrov, kar je za več kot polovico manj, kot bodo porabili za vesoljske programe za državno varnost. Govorimo o vrtočevih 31 milijardah evrov. V novicah se je aprila letos za trenutek pojavilo nekoliko zmedeno poročilo, ko so v Cape Canaveralu opazili nenapovedano izstrelitev. Na raketi Atlas V je iz vojaškega dela vzletišča v vesolje poletelo plovilo, ki je spominjalo na pomanjšano različico vsem znanega raketoplana. Rusija je takoj po izstrelitvi protestirala, da s tem Američani odpirajo novo poglavje v Vojni zvezd. Ta mali raketoplan z uradnim imenom X-37B je opredeljen kot tajni projekt. Življenje je začel kot morebitna zamenjava za dotrajani vesoljski raketoplan, a so ga zaradi pomanjkanja denarja prepustili ameriški vojski. In čeprav Pentagon zagotavlja, da X-37B ni usmerjen v razvoj vesoljskega orožja, ga po poročilih

amaterskih astronomov opažajo leteti nad Afganistanom in Severno Korejo. Umestili so ga v orbito 410 kilometrov nad Zemljino površino, kjer so običajno doma vojaški sateliti.

Nova doba vesoljskih zasebnikov

Do zdaj so le tri države uspešno poslale ljudi v vesolje. Rusija, ZDA in Kitajska. Združeni

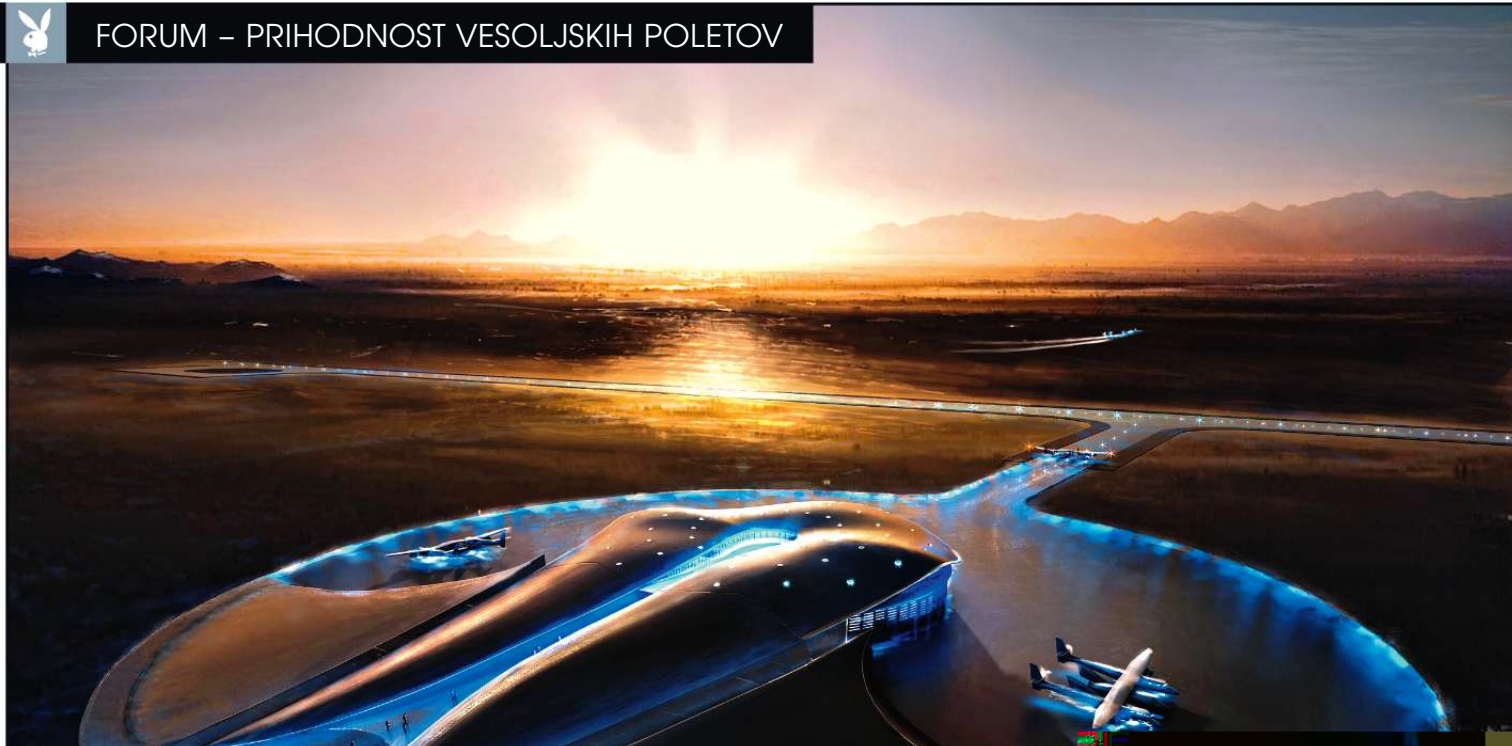
Končno obstajata znanje in tehnologija, ki sta dovolj gospodarna, da omogočata razvoj zasebnih vesoljskih podjetij.

ne države pa so edine, ki so človeka uspešno poslale zunaj Zemljine orbite in na Luno. Trenutno največji vesoljski projekt je Mednarodna vesoljska postaja (MVP), ki je svetla točka mednarodnega sodelovanja, saj so jo skupaj zgradile številne države. Toda ravno ko je bilo videti, da prihaja zaton zlate dobe miroljubnega človeškega vesoljskega potovanja v zameno za vojaške kozmične aplikacije, je prišla nova doba. Končno obstajata znanje in tehnologija, ki sta dovolj gospodarna, da omogočata razvoj zasebnih vesoljskih podjetij. In končno so desetletja dolge želje ter nedosegljivi načrti začeli dobivati oprijemljivo obliko. Tehnologija je večinoma popolnoma drugačna od zastarelih državnih vesoljskih programov, a včasih izkorišča tudi to znanje.

Pred leti je Fundacija X Prize razpisala nagrado v višini deset milijonov dolarjev za prvo nevladno organizacijo, ki bo v vesolje dvakrat zapovrstjo v roku dveh tednov poslala plovilo za večkratno uporabo s človeško

Koncept vesoljskega vzletišča za Virgin Galactic

posadko. Pri tem so se zgledovali po znanih letalskih nagradah z začetka 20. stoletja, denimo po nagradi Orteig prize, ki je spodbudila Charlesa Lindbergha, da se je odpravil na prvi čezoceanski let. Četrtega oktobra 2004 je na 47. obletnico izstrelitve ruskega Sputnika 1 podjetje Scaled Composites drugič uspešno in uradno izstrelilo SpaceShipOne (SSO) in prejelo to prestižno nagrado.

Drugi polet je bil zlasti pomemben zato, ker je bil v množici gledalcev tudi sir Richard Branson, lastnik Virginja. Že pred poletom je izumitelju SSO Burtu Rutanu in pilotu Brianu Binniju dejal, da bo, če bo polet uspešen, vložil v razvoj tega plovila za prve prave množične turistične polete v vesolje. Zanimivo je, kako pogosto zgodovina visi na tanki nitki enega samega dejanja, ki lahko tehniko napredka prevesi na eno ali drugo stran. Če bi plovilo eksplodiralo, bi to verjetno za desetletja zavrla razvoj zasebnih vesoljskih plovil. Takrat se je namreč oglasilo ogromno kritikov, ki so dejali, da vesoljski poleti niso mogoči brez vladne podpore. Če bi plovilo neuspešno pristalo ali če ne bi uspelo doseči višine 100 kilometrov, kar je uradna meja med atmosfero in vesoljem, bi SSO postal samo še en primerek hrabrega poskusa osvajanja vesolja. Toda če bi plovilo doseglo svoj zastavljeni cilj, bi se v človeški zgodovini odprlo

novo poglavje vesoljskih poletov. In zgodilo se je zadnje. To malo plovilo je postalo del uspešne zgodovine in zdaj visi v muzeju v glavnem mestu ZDA.

Idejna zasnova notranjosti vesoljskega vzletišča

Množični turistični poleti

Izumitelj Burt Rutan je med letalskimi inženirji poglavje zase. Podarjeno ima intuicijo za to, kaj bo letelo in kakšen inovativen dizajn bo omogočil daljše in višje polete. Ko je razmišljal o oblikovanju vesoljskega plovila, da se bo z njim mogoče varno vrniti v atmosfero, je pred očmi začudenih kontrolorjev leta iz letališkega stolpa v majhnem puščavskem mestu Mojave spuščal žogice za badminton. Načrt za SSO je narisal na papirnati prtiček, ko sta se ob kosilu s soustanoviteljem Microsofta Paulom Allenom pogovarjala o financiranju izdelave plovila

Burt Rutan je zelo znano ime v letalskih krogih – je nekakšen Einstein aviacije, le da ima namesto divjih las ogromne prepoznavne zalizce. Ustvaril je veliko nenavadnih modelov, med njimi tudi letalo Voyager, ki je brez pristanka poletelo okoli Zemlje. Prav tako sodeluje z ameriškimi vojaškimi letalskimi silami in Naso ter JPL.

Virgin Galactic je zdaj glavni finančni podpornik SpaceShipTwo (SST), ki ga dejansko razvijajo za turistične polete v vesolje. Ko so pred leti objavili svoje partnerstvo, so potihoma načrtovali, da bodo prvi turisti v vesolje morda poleteli že letos.

Burt Rutan, ki je znan po tem, da zelo nerad napoveduje kakršnekoli roke in da zelo skrbi za varnost svojih ljudi in projektov, je pred tremi leti doživel hud udarec. Med povsem rutinskim testiranjem raketnega motorja je odjeknila eksplozija, ki je tri njegove sodelavce ubila in še tri ranila. Sledila je preiskava in obupan zaradi izgube svojih ljudi se je Rutan vrgel v razvoj in izboljšanje svojega raketnega motorja. Čez dve leti so uspešno testirali varnejši raketno-hibridni motor, ki še vedno temelji na gumi, podobni tisti v avtomobilskih pnevmatikah, in smejalnem plinu (dušikovem oksidu). Konec minulega leta so javnosti prvič pokazali izdelano plovilo SST.

Celoten projekt je zelo bistroumno načrtovan. Matična ladja ima dve kabini, ki sta enaki tisti v SST. Tako lahko piloti trenirajo tudi med navadnimi letalskimi poleti. Da se bodo izognili najnevarnejši in pogosto tudi zelo dragi stopnji poleta, vesoljsko plovilo ne bo startalo s površine Zemlje. Namesto tega ga bo v višavo ponesla matična ladja WhiteKnightTwo in ga na višini okoli 13 kilometrov spustila v zrak. Šele nato bo zažrel raketni motor. Prvo stopnjo preizkusa so opravili marca letos, ko je matična ladja v zrak ponesla SST, ne da bi ga izpustila. Zdaj se daleč od oči novinarjev pripravljajo na naslednje stopnje testov, kot so izpustitev plovila v jadralni obliki, izpustitev plovila s kratkim vžigom motorja in tako dalje. Vse do prvega testnega poleta v vesolje, za katerega upajo, da ga bodo opravili prihodnje leto.

Učenje fines vesoljskega sprehoda v ruskem vodnem tanku

En polet stane 163 tisoč evrov. Imajo že 400 rezervacij od 500 načrtovanih.

Po meri ulit Sojuzov sedež za vesoljskega turista

Vesoljski turist Guy Laliberte preučuje Sojuzov priročnik.

Priprave Sojuza na polet v Bajkonurju

Da je tole turistično vesoljsko plovilo, v katerem bo prostor za šest potnikov in dva pilota, realnost, kaže tudi gradnja vesoljskega vzletišča v Novi Mehiki z imenom Spaceport America. Stephen Attenborough, direktor Virgin Galactica, je ekskluzivno za naš Playboy povedal: »Steza za polete je že zgrajena in tudi gradnjo vesoljskega terminala že končujemo. Oktobra bo novomehiški guverner krstil stezo in na ogled bomo pripeljali tako matično ladjo kot SST. Prejeli smo že skoraj 400 rezervacij za polet in zdi se, da bomo zadanih 500 imeli veliko prej kot pred prvim poletom. Polet stane 200 tisoč dolarjev ali okoli 163 tisoč evrov. Ko se bo prvemu SST, imenovanemu Enterprise, pridružila še načrtovana flota štirih dodatnih vesoljskih plovil, upamo, da se bodo cene v desetih letih nekoliko znižale.« SST je pravzaprav plovilo za tako imenovane podorbitalne polete. Poneslo vas bo nekaj kilometrov nad uradno mejo med vesoljem in atmosfero, kjer boste doživeli približno pet minut breztežnosti. »Trenutno je vsa naša pozornost usmerjena k temu, da bo SST najvarnejše plovilo. Gre skozi več testiranj kot katero letalsko ali vesoljsko plovilo kdaj prej. Za sabo imamo izkušnje iz varnosti iz Virgin Group in želimo, da bo varnost popolna. To in dejstvo, da smo se odločili, da bomo namesto plana A šli neposredno na plan B, nam je vzelo več časa, kot smo prvotno načrtovali. Kajti namesto tega, da bi

ljudje prvič leteli v majhnem plovilu, kot je bil SSO, smo se po pogovoru s prvimi naročniki odločili za večje plovilo. Tako bo izkušnja res enkratna. Lahko bodo prosto lebdeli in gledali skozi veliko večja okna. Toda če gledamo na to, da se prej 50 let v vesoljski industriji ni nič spremenilo, se mi neverjetno hitro razvijamo. Osebo upam, da bo našemu uspehu sledil razvoj orbitalnih plovil, močnih bodočih vesoljskih hotelov in morda celo hitrih čezcelinskih poletov – za kar danes uporabljamo letala. Od začetka smo bili odločeni, da bo naš vesoljski program komercialno usmerjen. Če lahko drugim dokažemo, da je v tem denar, bo razvoj hitro sledil.«

Test Armadillovih okroglih modulov

Eric Anderson, ustanovitelj Space Adventures, na mikrogravitacijskem poletu Zero G

Vsestranski tekmelec

In medtem ko se v Scaled Composites ne ukvarjajo preveč radi z novinarji in radovedno javnostjo, je povsem drugače v Space Adventures. Podjetje je konglomerat, ki ponuja različne vesoljske pustolovščine. Povečuje mu mlad podjeten genij Eric Anderson, eden od ustanoviteljev in idejni vodja tega leta 1998 osnovanega podjetja. V ekskluzivnem pogovoru nam je na vprašanje, od kdaj ljubezen do vesolja in kako je prišel na misel, da bi ustanovil podjetje, povedal tole: »Že odkar pomnim, imam strast do vesoljskih poletov. Kot otrok sem sledil pionirjem, kot sta Jurij Gagarin in Buzz Aldrin (drugi človek na Luni, op. a.). Vse življenje sem si želel postati astronaut. Toda ker imam izredno slab vid, mi je to preprečilo, da bi bil sprejet med Nasine astronaute. Po univerzitetni diplomi sem si zadal nalogo, da bom našel pot, kako poslati navadne zemljane v vesolje.« In tako sanje enega človeka prinašajo realnost množici.

Space Adventures je edino podjetje, ki je v vesolje tudi že zares poslalo prve prave turiste. Lahko bi rekli, da je bil to splet srečnih naključij, saj je bil obubožani ruski vesoljski program dovzeten za zelence. Po razpadu Sovjetske zveze je program, ki ni bil tako centraliziran kot Nasin, brez dovolj denarja nekoliko blodil. Vendar naj poudarimo, da brez obsežnega ruskega znanja o vesoljskih postajah Mednarodne vesoljske postaje verjetno ne bi bilo. Rusi so namreč po izgubi

tekme, kdo bo prvi pristal na Luni, svoj lunarni program povsem opustili in se usmerili k razvoju vesoljskih postaj.

»Ruse smo vprašali, ali bi bili voljni trenirati in poslati v vesolje zasebne državljane. Ruski vesoljski agenciji sem nato plačal za študijo, ali je to možno. Vse drugo je zgodovina. Od njih za naše stranke kupimo prostor za polet na Sojuzu in s tem prostor na Mednarodni vesoljski postaji. Smo edino komercialno podjetje, ki tako sodeluje z Rusko vesoljsko agencijo.« Space Adventures je v vesolje poslal že sedem navadnih smrtnikov. No, morda le niso bili tako navadni, saj je vsak za polet plačal vsaj 16 milijonov evrov.

Ker bo Nasa drugo leto upokojila zadnji raketoplan, bo ruski Sojuz postal edino prevozno sredstvo med Zemljo in postajo. Kazalo je, da bo zaradi tega vsaj nekaj časa onemogočeno turistično potovanje v vesolje, toda podjetje Space Adventures je našlo rešitev. »Ni povsem jasno, koliko časa bo Sojuzov program popolnoma predan uradnim prevozom, toda zagotovili smo si možnost, da zakupimo popolnoma zasebno misijo, neodvisno od urnika za MVP.«

Vrnitev okoli Lune

V pravem duhu svoje letalsko-vesoljske inženirske izobrazbe pa Eric načrtuje veliko večje podvige. Letos je bilo za Space Adventures pomembno leto. Najbolj bombastična novica je, da zdaj ponujajo tudi turistične polete okoli Lune. Redki se zavedajo,

Falcon 9, pripravljena na testni polet

da bo to omogočala nadgrajena ruska tehnologija iz Sojuzovega programa. V nasprotju z nekdanjimi ameriškimi poleti okoli Lune bo ta program obsegal združitev dveh vesoljskih plovil v Zemljini orbiti, da bo tako imel dovolj goriva za polet okoli Zemljinega naravnega satelita. Glede na to, da tehnologija že obstaja, je gospod Anderson zelo optimističen. »Glede naše misije obkroženja Lune sem zelo optimističen. Mislim in upam, da bomo že v nekaj letih okoli Lune poslali prvega turista.« Ta nenavadna pustolovščina bo čudovita za nekoga, ki ima 82 milijonov evrov drobiža. A čeprav je prejšnji stavek precej sarkastičen, je dobro pogledati skozi preteklost v prihodnost. Tudi prve letalske polete so si lahko privoščili le najbolj petični, medtem ko lahko danes že vsakdo poleti z letalom na počitnice.

Enako velika novica je tudi bila, da so sklenili pogodbo z Armadillo Aerospace, ki naj bi bil njihov bodoči ponudnik za podorbitalne polete, s čimer bodo neposredno konkurirali Virgin Galacticu. Skoraj neznano dejstvo je, da sta se Richard Branson in Eric Anderson nekoč celo pogovarjala o sodelovanju, a se iz tega ni nikoli nič razvilo. Armadillo je trenutno šele v oblikovalski testni fazi, temelječi na šestih okroglih modulih, ki kot gorivo nosijo tekoči kisik. Cena poleta bo za polovico cenejša kot pri Virgin Galacticu, a bo zagotovo na voljo veliko pozneje kot polet z SST. Na vprašanje, kdaj pričakujejo prve polete in kaj jim je omogočilo ponuditi nižjo ceno, je direktor Space Adventures dejal: »John Carmack (ustanovitelj podjetja id Software, op. a.) in njegova ekipa pri Armadillo so trdno odločeni, da bodo zgradili podorbitalno vesoljsko plovilo. Toda za prvi polet nimamo še nobene postavljene roka. Osredotočeni so na to, da zgradijo sistem, ki temelji na enostavnosti in učinkovitosti. Cena poletov bo nižja kot pri naših tekmečih zaradi drugečnega pristopa k dizajnu in manjših obratovalnih stroškov.« Direktor Virgin Galactic pa je dejal: »Smo najmanj štiri ali pet let pred vsemi tekmečji. Za zdaj smo edini, ki smo v vesolje uspešno poslali podorbitalno plovilo. Naši potniki bodo imeli enkratno priložnost, da bodo pionirji vesoljskih poletov z novo tehnologijo.«

Vesoljske izkušnje na Zemlji

Gospod Anderson res drži dano obljubo, ko pravi, da želi vsakomur omogočiti vesoljsko izkušnjo. Pred nedavnim je namreč kupil podjetje Zero G in zdaj si lahko za okoli 4000 evrov s posebnim letalom privoščite polet, ki vam bo v paraboličnih lokih vsaj 12-krat omogočil, da doživite od 20 do 30 sekund breztežnosti. Celo znani astronaut

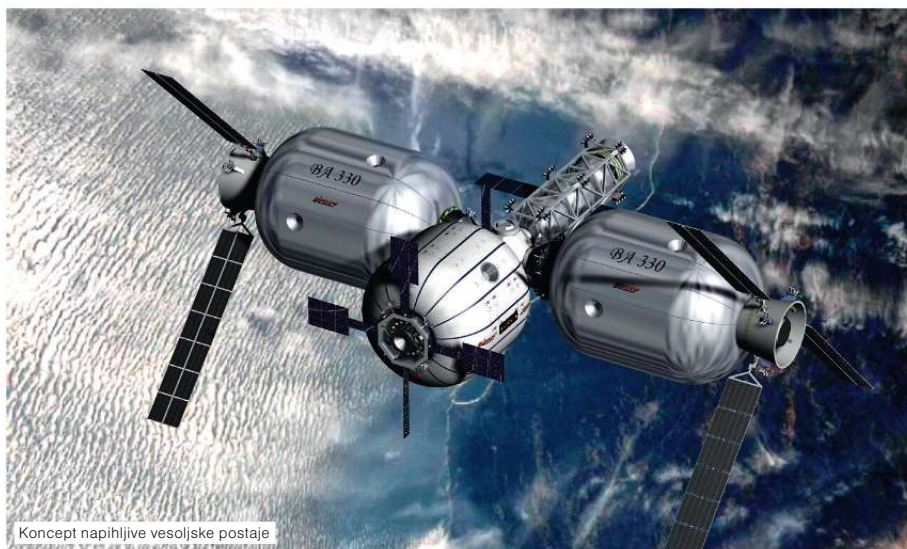
Buzz Aldrin je po poletu dejal, da je bilo čudovito spet doživeti breztežnost. Nekateri od teh breztežnostnih poletov startajo iz Cape Canverala, ki je Nasino vzletišče. »Z Naso imamo trenutno pogodbo, ki omogoča mikrogravitacijske polete prek naše korporacije Zero Gravity. Nimamo pa nobenih načrtov, da bi z njimi sodelovali pri človeških poletih v vesolje.« Eden od razlogov, da je podjetje kot svojega partnerja izbralo Ruse, je namreč razpita superinflacija v cenah vsega, česar se Nasa dotakne.

Med drugim se boste v vodnem tanku učili fines vesoljskega sprehoda.

Črna prihodnost državnih vesoljskih agencij

Vse kaže, da je res prišel čas zasebnih vesoljskih poletov, saj začenjajo ta graditi cenejša in zanesljivejša vesoljska plovila, kot so jih prej katerekoli vladne organizacije. SpaceX je zgradila nosilni raketi falcon 1 in falcon 9. Falcon 1 je v vesolje že ponesla satelite, falcon 9 pa je v fazi končnega testiranja in bo verjetno na vesoljsko postajo za Naso že

Tudi prve letalske polete so si lahko privoščili le najbolj petični, medtem ko lahko danes že vsakdo poleti z letalom na počitnice.

Koncept napihljive vesoljske postaje

»Naš prispevek k odpiranju vesoljskih meja je, da smo za zdaj edini, ki smo že poslali v vesolje zasebne plačnike. V našem svetovnem odboru so tudi nekdanji astronauti, kot sta Buzz Aldrin in Norm Thagard. Tudi sam si želim poleteti v vesolje in bom med prvimi, ki bodo z Armadillom poleteli v vesolje. Za prihodnost pa menim, da bomo morali razviti poceni nuklearni pogon za razi-skave in odhod v globoko vesolje. Osnova za našo prihodnost je dobra izobrazba, ki gre z roko v roki s trdim delom in vztrajnostjo.«

Očitno je z Rusi lažje sodelovati kot z Američani, saj za tiste, ki morda nimajo dovolj denarja za pravi polet v vesolje, Space Adventures ponuja še pot v Zvezdno mesto v Bajkonurju. In medtem ko Američani niso ravno navdušeni nad tem, da bi kakšnega turista stremirali v astronauta, vam bodo naši slovanski bratje za pravo ceno ponudili, da vas izvežbajo za kozmonavta.

kmalu dostavila tovor. V načrtu imajo še vesoljsko kapsulo, ki bo v vesolje poleg tovora lahko ponesla tudi ljudi. Celo za Naso je ceneje najeti to podjetje, kot da sami kaj pošljejo v vesolje. Bigelow Aerospace načrtuje še korak naprej, saj je ena od tistih družb, ki želijo v vesolju zgraditi hotel za turiste. Bigelow je pred skoraj dvema desetletjema odkupil Nasine načrte za napihljivi vesoljski habitat in vanj vložil več kot 200 milijonov evrov ter ga napravil boljšega in veliko varnejšega. V orbiti sta že dva napihnjena modula, ki na Zemljo pošiljata telemetrijo o bivalnem okolju. Zanimivo je, da ameriška vesoljska agencija zdaj razmišlja, da bi od njega kupila nekaj teh modulov in jih dodala vesoljski postaji kot alternativo veliko dražjim trdim dodatkom. Kmalu bo napočil čas, ko bodo zasebna podjetja tista, ki bodo za ameriške, ruske, japonske in evropske vesoljske agencije v vesolje ponesla njihove astronave ter opremo.

NIKI BELUCCI

FOTO Pál Nánási | TEKST T. K.

Simbol poželenja

Golota Niki pač ni tuja, zato se je prav po aristokratsko, kot prava diva, predstavila svojim oboževalcem še v Playboyu. Energična, poželjiva, erotična, svobodna.

Niki je 27-letna madžarska lepotička in širše znana didžejka, ki svoje oboževalce na nastopih do slinastih kotičkov ust ne razvaja samo z vročimi hišnimi ritmi, ampak tudi s kazanjem prelestnega in sočnega oprsja. Pa z bradavičkami, rahlo skritimi pod diamanti. Da nekaj ostane tudi domišljiji.

Nekdanja gimnastičarka z osvojenimi 21 zlatimi medaljami se je po poškodbi začela ukvarjati s prodajo spodnjega perila in z erotično fotografijo, preden se je predala svojemu hobiju, ustvarjanju glasbe in klubskemu življenju. Po mnenju vodilne francoske radijske postaje FG DJ Radio si Niki zasluži mesto v družbi najboljših svetovnih didžeev, kot so Eric Prydz, Paul van Dyk, Erick Morillo, Carl Cox, Armin Van Buuren in Roger Sanchez. Zato je trenutno silno vroča.

Miss oktobra

Niki Belucci

NIKI BELUCCI

10. marec 1983

Budimpešta

164 cm ■ 52 kg ■ 88-63-90

Prvi vtis

Pogled, pristop, nagovor. To je zame najpomembneje. Seveda, lagala bi, če bi rekla, da zunanost ni, a zame je prvi vtis vreden največ. Neotesanci brez stila me ne zanimajo. Med najinim prvim srečanjem se je moj mož vedel kot popoln flegmatik. Za moje čare, da ne bo pomote. Bil pa je odličen sogovornik.

Zapeljevanje

Všeč mi je, da se dva, ki se ljubita, popolnoma prepustita drug drugemu. Takrat lahko šele resnično začnete uživati. Ne maram povprečnosti, ljubim pa spontanost, sprostitve, prepuščanje nagonu, spolnost pač, v kateri je dovoljeno marsikaj. Potrebujem romantično in ljubezen. Moj spolni apetit je rapsodičen, vendar imam veliko srečo, da imam partnerja, ki mu je to v veselje.

Počitek

Nisem tak tip, da bi zvečer legla v posteljo brez svojega partnerja, če pa že ostanem popolnoma sama, si privoščim savno, dolgo masažo in vsaj deset ur spanca. Po takšni obdelavi čutov se zbudim kot prerojena.

PLAYBOY

Varieté

Pokojninska reforma 2010

Naslovi člankov v revijah in časopisih leta 2024:
Pradedek padel z gradbenega odra.
Pri svojih 64 letih zapeljal z gliserjem slovenske policije v pomol.
Prababica zaspala za tekočim trakom in uničila proizvodnjo mleka.

Mlad 61-letnik, daleč pred upokojitvijo, oropal banko.
Na hodniku podjetja sta se z invalidnimi vozički zaletela
64-letna uslužbenca in se močno poškodovala.
In na zadnji strani vaše najbolj priljubljene revije podpis pod fotografijo: Urednik Playboya, 28 let pred penzijo, s svojimi zajčicami veselo in poskočno praznoval svoj 52. rojstni dan.

Hudo hitro

Se pogovarjata bejba in tip o novem avtu, pa ona pravi njemu:
»Rada bi mela neki, kar gre od 0 do 100 v manj kot treh sekundah.«
Tip mrtvo hladno: »Ni problema, bejbi, vzemi tehniko ...«

Fešta

Metka je delala kot policistka in sredi križišča dobila menstruacijo. Ker ni smela zapustiti delovnega mesta, je poklicala na svojo postajo in prosila za zamenjavo. Šele čez tri ure je prispel kolega, toda mrtvo pijan.
»Pa kod hodiš in kakšen pa si!?«
»Joj, molči! Ko si javila, hik, da si dobila menstruacijo, je dal, hik, najprej za pijačo vodja postaje, nato njegov namestnik, zatem pa še, hik, Jaka, Beno in Marko.«

Nazaj v preteklost

Mujo se je vrnil iz Švedske, pa ga je Haso vprašal:
»Bolan, kako je tam?«
»Ma, jebenti Švedsko, oni so 30 let za nami!«
»Pa kako to?« se čudi Haso.
»Jebi ga, tam se še vedno dobro živi.«

Kukavica

Žena gre žurat s prijateljicami. Svojemu možu reče, da se bo vrnila najpozneje do polnoči. Ure tečejo, pa tudi martiniji, in žena se pošteno pijana vrne domov ob četrtri uri zjutraj. Ko stopi v stanovanje, se oglasi kukavica na uri. Štirikrat naredi kuku. Žena se prestraši, saj ve, da se je mož zagotovo zbudil in je slišal le štirikrat kuku in da ji bo naslednji dan težil, zakaj je prišla domov tako pozno. Zato hitro sama zakuka še osemkrat. Ponosna, ker se je kljub pijanosti domislila tako dobre rešitve, gre spat. Naslednji dan mož vpraša ženo, kdaj je prišla domov. »Okoli polnoči,« mu odvrne. Mož pa pravi: »Draga, potrebujemo novo uro s kukavico.« »Zakaj pa?« nevedno vpraša ona. »Včeraj je naša kukavica zakukala štirikrat, potem je rekla jebenti, potem je zakukala še trikrat, se odkašljala, zakukala še trikrat, se zahihitala, zakukala še dvakrat, nato se je spotaknila čez mačko in na koncu še prdnila. Ko je bilo tega konec, se ji je začelo še kolcat.«

Salvo Neiman

»Ko si nas z mojimi prijateljicami povabil na četverčka, sem seveda predvidevala ...«

Odvisen od seksa in velikih aren

Erick Morillo je eden redkih didžejev, ki je iz človeškega džuboksa že zdavnaj prerasel v globalni popkulturni fenomen. Konec meseca bo kot vrhovni vudujski šaman sklenil polet-

je v ibiški Pachi, igrišču svetovnega jet-seta, ki mu je zvest že 13 let. Še prej, v soboto, 18. septembra, se vrača v Ambasadu Gavioli, kjer bodo poskakovale tudi naše zajčice.

Sicer sodi med zvezde stalnice na svetovni klubski sceni, a letos je 39-letni Erick 'More' Morillo z zasukom trendov k toplemu vokalnemu housu skupaj s svojim glasbenim imperijem Subliminal spet vzcvetel kot potrpežljiv cvet v puščavi. Multimilijonar ameriško-kolumbijskih korenin, ki je odrasčal v Dominikanski republiki in New Jerseyju, danes pa se seli za soncem med New Yorkom, Miami-jem in Ibizo, je leta 1994 pod imenom Real 2 Real zaslovel s hitom *I like to move it*. S komadom svojega življenja je kot prekaljen poslovnež že sredi devetdesetih let zaslužil prvih nekaj milijonov, z mojstrsko umestitvijo v animirano uspešnico Madagaskar desetletje pozneje pa še danes tedensko dobiva mastne ponudbe za uporabo v najrazličnejših oglaševalskih kampanjah. Najzanimiveje pri vsem skupaj je, da Erick tega hita ni nikoli zares poskusil ponoviti in preseči, saj se je namesto proti pop lestvicam usmeril v klubsko glasbo. V dveh desetletjih jo je zaznamoval kot eden najuspešnejših avtorjev, remikserjev, založnikov in gostiteljev prestižnih klubskih zabav. Morillo je

mo, da sta pripravila teren Will.I.Amu iz skupine Black Eyed Peas in Davidu Guetti, ki sta lani končno zlomila ameriški mainstream, ga navlekla na plesno elektronsko glasbo in dosegla, da se letos ameriški hiphop in pop glasbeniki množično povezujejo z udarnimi plesnimi didžeji in producenti.

1. V devetdesetih letih se je zdelo, da ste ameriški house didžeji nedotakljivi. Potem so prišli Francozi, za njimi Švedi. Videti je bilo, kot da so vam povsem ukradli šov, a vas hkrati prisilili, da začnete spet migati. In zdaj se vračate.

► Dolgo so bili didžeji z zahodnih obal Atlantika v prednosti, saj so tisti čas skoraj vse velike house plošče posneli v ZDA. Steve 'Silk' Hurley in njegova ekipa so zaznamovali Chicago, Little Louie Vega, Masters at Work, Frankie Knuckles, David Morales in drugi New York. A najprej britanska, za njo pa še evropska mladina je množično sprejela to glasbo in postopoma so začeli produkcijsko prodirati tudi Angleži, Francozi, Nemci, Švedi, tako da je house

► Grajenje znamk in trženje je postalo v preteklih letih res zelo močno, a ustvarjanje evforije je v klubski glasbi že dolgo navzoče. Poglejte na primer Paula Oakenfolda, ki je po svetu zaslovel bolj kot ne zaradi sodelovanja z različnimi zvezdniki, televizijsko in filmsko industrijo. Ali pa Tišta, ki je vrhunski oglaševalski projekt. Ne pravim, da ne vrtita dobre glasbe, a imidž gradita izrazito na drugih elementih, zelo načrtovano, s številnimi klasičnimi oglaševalskimi orodji, glasba je le del tega. Podobno velja za Davida Guetta. A kar je bistveno: dobra glasba ti na klubski sceni še vedno omogoča, da se prebiješ, zrasteš in obstaneš. Evforija je zelo pomembna, a če posnameš dobro ploščo, še vedno zmaga dobra plošča. Splet je ljudem olajšal dostop do glasbe in zdaj lahko sami izbirajo, kaj bodo poslušali. Prej so ljudem okus vsiljevali MTV in močni radii, ki zdaj nimajo več te moči. Res je na spletu ogromno smeti, a ko najdem dobro ploščo, jo rad zavrtim, stopim v stik s producentom, naredim remiks, jo izdam ... Še vedno zelo uživam v iskanju in vrtenju dobre sveže glasbe in vidim, da tudi mojemu občinstvu ni vseeno, kaj posluša. Pa tudi ne, na kakšen način.

(Z drogami je seks zagotovo boljši. Tu ni nobenega če, vendar ali ampak. Priznam, da sem zasvojen s seksom, obožujem seks – ampak kateri moški ga pa ne?)

eden redkih vodilnih house didžejev, ki so ostali zvesti svoji glasbeni filozofiji in kljub izrednemu pritisku v zadnjih letih niso podlegli pritisku minimala. Še pomembnejše pa je delo, ki sta ga pri zbliževanju ameriške urbane in evropske plesne kulture opravila s Seanom 'P. Diddyem' Combsom. Mirno lahko zapiše-

postal globalna glasbena kultura. To je dobro za razvoj scene. Vsaka regija ima svoje zvezde, konkurenca je večja in raznovrstnejša, in to prinaša kakovost.

2. Koliko je tu še umetnosti? Je to še klubska kultura ali bolj upravljanje globalnih znamk?

3. Na poti na intervju sem si zavrtel vaš remiks hita Dancin' z znamenitim stavkom: »Go ahead and keep on dancin', 'cause I got the pills!« Bodiva iskrena: ali droge pripomorejo k boljši zabavi in seksu?

► Z drogami je seks zagotovo boljši. Tu ni nobenega če, vendar ali ampak. Priznam, da sem zasvojen s seksom, obožujem seks, ampak kateri moški ga pa ne? Droge prinesejo v spolnost nove, neverjetne razsežnosti. Nikogar ne nagovarjam k jemanju prepovedanih substanc, a meni je občasno eksperimentiranje všeč. Kar se pa žuranja tiče,

droge za dober house party niso potrebne. Kolikokrat pridejo ljudje do mene in mi rečejo, da niso vzeli nobene droge, a jih je moja glasba odpeljala v nove svetove! Zato trdim, da droge za popolno doživetje housa niso potrebne. To velja za večino plesnih žanrov, mogoče pa ne za čisto vse.

4. Mala črnolasa ptičica iz Miamija mi je prišepnila, da prisegate na Kolumbijke. Je to res pripadnost koreninam ali so res posebno vroče?

► Ja, res je, dobro ste obveščeni. [smeh] Odlika kolumbijskih žensk je, da se res trudijo skrbeti za svojega moškega. V vseh pogledih, v postelji, kuhinji in še kje. Poleg tega, da imajo neverjetna telesa, čudovite

glasbi zdrava mera seksa, erotike in strasti. Tudi vi prisegate na umazan, seksi house. Je to ta zvok, ki se je letos končno vrnil?

► Zagotovo. Tudi zato doživlja Subliminal izrazit prepoved. V nekaj mesecih bomo izdali kakšnih 15 novih skladb. Po poplavi minimala v zadnjih letih je to prava osvežitev. Nič nimam proti minimalu, a včasih je hudo dolgočasen. Manjka mu ravno ta izrazita seksi nota. Pred poletjem sem z Eddiejem Thoneickom posnel dve novi skladbi, ki pri-nata prav to: punce ju obožujejo zaradi vokalov, fantje pa zaradi umazanega ritma. Fantje iščejo trdo, temačno, punce pa seksi glasbo. Treba je le najti pravo ravnotežje med obema ekstremoma in uspeh je zago-

njim poletjem smo se reaktivirali. Toliko dobre glasbe nisem slišal že kakšnih pet, šest let in tudi kolegi so opazili, da smo spet aktivnejši. Pete Tong že vrti moje komade, Harry Choo Choo Romero je pripravil dve novi plošči, enako José Nunez, Cevin Fisher je posnel pravo petardo za Sandos. Večino tega materiala lahko slišite na kompilaciji *Voodoo Nights*, s katero smo pospremili naše rezidenčne večere v klubu Pacha. Prvi plošček je zelo seksi, z veliko vokali, drugi trši, plemenski, umazan. To je mešanica glasbe, ki jo vrtim tudi na svojih nastopih.

10. Rojeni ste v Dominikanski republiki, odrasčali ste v Kolumbiji in ZDA, stanovanja imate v New Yorku,

Rad in dobro kuham. Ni je romantičnejše stvari, kot če pripelješ žensko v svoj dom in kuhaš le zanj. Ženske to cenijo in se ti za pozornost tudi oddolžijo.

obljne, velike prsi in lepo zaobljene zadnjice, so svojemu moškemu zelo predane. Odraščal sem tudi v Kolumbiji, zato so mi še posebno blizu. A lepe ženske najdete kjerkoli na svetu. Če veste, kje iskati, jih boste našli tako v Evropi in Avstraliji kot Angliji, celo v Kanadi. Raziskovanja na tem področju se res nikoli ne naveličam.

5. Med pripravami na intervju sem govoril z Davidom Moralesom, ki mi je povedal, da vas je kot starejši kolega naučil marsičesa o didžejanju.

► Absolutno. On in Little Louie Vega sta dva od mojih glasbenih herojev. Preden sem začel vrteti plošče poklicno, sem pogosto zahajal na njune špile. David in Louie sta neverjetna. Ko se ogrejeta, je težko najti boljše didžeja. V dobi vinila sta bila prava čarovnika za mešalno mizo. Imel sem res dobre mentorje: Davida, Luieja in Todda Terryja. Od njih sem se res veliko naučil.

6. In kaj ste vi naučili njih?

► Čeprav sem bil v primerjavi z njimi mulec, sem v precej konservativno newyorško house sceno vnesel nekaj svežine. Z Armandom van Heldnom sva prva začela mešati house s tehnikom in drugimi žanri ter ljudi navadila, da gledajo na klubsko glasbo širše. Nikogar nisva silila, da spremeni okus, sva pa ljudi naučila sprejemati tudi drugačno glasbo. Verjamem, da je ravno to kreativna filozofija, zaradi katere sem se na sceni obdržal toliko časa: bodi zvest sebi, spremljaj novosti in jih smiselno vključuj v svojo zgodbo. To je pristop, ki me še vedno umešča med vodilne didžeje.

7. Ko že omenjate Armanda: nedavno mi je dejal, da mora biti v klubski

tovljen. To je preizkušena glasbena formula, ki smo jo zdaj le nadgradili.

8. Minimal vam kljub temu ni tuj: redno zahajate na večere Cocoon v ibiški Amnesii. Je težko loviti korak s Svenom Väthom in njegovim razvratnim živalskim vrhom?

► Sven je ekstremen žurer. Neverjeten je. Ne le da je sposoben vrteti vso noč na svojem žuru, potem gre še na after. In če mu sede, vrti tudi po 24 ur skupaj. Je pa tudi neverjetno nadarjen. Kot rečeno, če hočeš ostati na vrhu, moraš biti odprt za druge žanre in v koraku s trendi. Redno zahajam tako k Svenu kot Tiestu, spremljam, kaj delajo Švedi, vse me zanima, je pa Cocoon v zadnjih štirih, petih letih vsekakor najbolj zaznamoval Ibiza. Ne le Sven, tudi Ricardo Villalobos, Loco Dice in Richie Hawtin so odlični. Prav zanimivo je bilo opazovati, kako se je kot novinec v Pachi letos znašel Luciano, ki izhaja iz njihovega gnezda. Nedeljski večeri kolektiva Cadenza so odlična osvežitev programa, saj vrtijo starošolski house, a na nov, svež način.

9. Kaj se je v zadnjih letih dogajalo z vašo nekoč vplivno založbo Subliminal? Kot razumem, se vračate povezani s priznanimi etiketama Defected in Strictly Rhythm.

► Pred tremi leti smo skoraj povsem ustavili izdaje, saj mi ni bilo všeč, kam gredo trendi. Nismo želeli postati še ena klišejska založba, ki se je obrnila po vetru, saj so producenti in založniki množično in brez hrbtenice skakali na drveči vlak minimala. Zato sem povsem ustavil izdaje na podzaložbi Sandos, na Subliminalu pa smo založili le kakšnih šest do osem plošč na leto. Z letoš-

Miamiu in na Ibizi. Se kot človek sveta lahko odločite, kje je najboljša zabava?

► Težko, še najbližje je Ibiza, ki se razvija na vsaj 50 letih tradicije glasbene kulture, ki slavi neodvisnega duha. Tu so poleti klubi odprti sedem dni na teden, v njih nastopajo najboljši svetovni didžeji in ljudje z vsega sveta prihajajo sem zaradi ene stvari: ljubezni do plesne elektronske glasbe. Če hočeš, greš lahko ven vsak večer ali pa se zapelješ v naravo, greš na kosilo ali večerjo v eno številnih odličnih restavracij, lenariti na bližnji otok Formentera ... To je res žurerska meka, ki ponuja najboljše od vsega. Je pa tudi Miami zelo fajn. Obožujem ga predvsem v času Zimske glasbene konference (WMC), ko je tam prava norišnica. Na Floridi sem nekoliko več med novembrom in aprilom. Nekako sem se navadil, da sledim soncu: poleti sem na Ibizi, pozimi v Miamiu, vse bolj pa me privlači tudi Los Angeles, kjer ravno iščem primerno hišo.

11. Je to povezano z vašimi igralskimi ambicijami?

► Drži, ja. Gostil sem že nekaj šovov za MTV, sodeloval z britansko hišo Channel 4, pred kamero sem sproščen, odigral sem nekaj manjših, predvsem 'cameo' vlog, zdaj pa bi se končno rad spoprijel tudi s kakšno resnejšo vlogo. Doslej si za to nikoli nisem vzel časa, saj sem že 20 let ves čas na poti okoli sveta. Pri kastingih ni izgovorov, da sem v Evropi in se vrnem naslednjo sredo. Filmska industrija ne deluje tako. Če se hočeš boriti za vloge, moraš biti na voljo ves čas. Zato bom zimo preživel v Los Angelesu, pa da vidimo, kako bo šlo. Igranju bi se res rad resno posvetil. Rad imam komične drame, zgodbe z zabavno noto, nič zateženega.

A se zavedam, da sem še čisto na začetku in da za zdaj ne bom mogel prav veliko izbirati, saj si želim predvsem čim več snemati.

12. Po preboju Davida Guetta v ZDA se raperji množično povezujejo s plesnimi mojstri. Z dolgoletnim sodelovanjem s P. Diddyjem ste bili predhodnik te evforije.

► Z Eddiejem Thoneickom sva poleti remiksala njegov novi hit *Hello, Good Morning*. Z Diddyjem sodelujeva od leta 2004, za moj album sva posnela skladbi *My World in Dance I Said*, Sean pa je z mano večkrat nastopil tudi v Pachi. Vse skupaj se je začelo, ker sem želel v house vnesti nekaj hiphoperskega glamurja in vzdušje, ko vsi sodelujejo z vsemi: Sean snema z Jay Z-jem in Jay-Z sodeluje s 50 Centom ... V plesni glasbi smo bili, kar se tega tiče, še do nedavnega bolj zaprti. A se premika: David sodeluje z Black Eyed Peas, Kelisijin novi album je plesna plošča, Lady Gaga in Guetta sta hiphoperske artiste ogrela za plesno glasbo. To je dobro za oba žanra. Veš čas že govorim, da je to ista zgodba. Hiphop se je preprosto moral osvežiti v plesni elektroniki, fuzija s plesno glasbo ga je poživila. In obratno.

13. Pa bo ta trend trajal?

► Mislim, da bo. David je s svojim delom odprl vrata številnim kolegom, tudi Švedski hišni mafiji in meni, tako da se zdaj lažje dogovarjamo za sodelovanja z ameriški glasbeniki. Menim, da je to šele začetek. Tako kot sta pred leti Chemical Brother odprla vrata duetu Basement Jaxx. To je za plesno glasbo odlična stvar, predvsem za njen položaj v ZDA.

14. Ste modni frik? Letos ste predstavili svojo kolekcijo potovalnih torb za znamko Knomo – kar je precej logično, saj veliko potujete.

► Rad sem videti dobro. Včasih sem bil prava modna kurba: vedno sem nosil znamke Dolce & Gabanna, Gucci in podobno. A sem se umiril. Zdaj se najbolje počutim v džinsu in kakšni zanimivi srajci ali majici. Še vedno rad izgledam dobro in sveže, a nisem obseden z znamkami. Rad se lepo oblečem in zelo rad pogledam lepo žensko v lepi obleki in visokih petah. Moda zagotovo igra pomembno vlogo v mojem življenju.

15. Kako dobri ste v kuhinji? Zagotovo znate za svoje obiskovalke zmešati in skuhati vsaj kak afrodiziak.

► Zelo rad kuham. To je še ena mojih strasti. Hrana, glasba, igranje, seks, droge ... [smeh] Na Ibizi pogosto pripravim paeljo, pohvalila sta jo tudi David Guetta in njegova

žena Cathy, ki kot lastnika prestižnih pariških restavracij zagotovo veša, kaj je dobra hrana. Zelo rad pečem na žaru, moja specialiteta so jagnječki kotleti. Lazanja je še ena mojih specialitet. Ni bolj romantične stvari, kot če pripelješ lepo žensko v svoj dom in skuhaš večerjo le zanj. Prave ženske to cenijo in se ti za pozornost tudi oddolžijo.

16. Glasbo izdajate pod številnimi imeni, še nobenega projekta pa niste posvetili kralju Julieniu. Ta lik iz filma Madagaskar, glas Alija G-ja in vaš hit *I like to move it* so res zmagovalna kombinacija.

► [smeh] Ko so mi pred leti predlagali, da bi v risanki uporabili ta komad, se mi je to sicer zdelo kul, a temu projektu nisem posvečal posebne pozornosti. Ko pa sem si film ogledal, sem se zavedel, da stoji prav na tem songu. Prijatelji mi pogosto rečejo, da so na ta komad, ko je bil hit v devetdesetih letih, noreli, zdaj pa so ga za svojega vzeli njihovi otroci. Počasčen in vesel sem, da je ta skladba zaživela v novem času in kontekstu ter osvojila novo generacijo poslušalcev. Pravijo, da je en pravi hit dovolj, da z njim zaslužiš dovolj do smrti. V mojem primeru to vsekakor drži. To je plošča moje kariere. Zaradi nje so me prvič povabili v Evropo, nastopil sem na legendarni oddaji *Top of the pops*, spoznal klubsko kulturo, slišal Davida Moralesa vrteti v londonskem klubu Ministry of Sound ... Vprašanje je, ali bi sploh uspel kot didžej, če ne bi posnel te skladbe. In čeprav je komad prvič izšel že leta 1994 in smo ga prodali že za vse mogoče oglase – McDonalds, zavarovalnice, avtomobili, kosmiči, šport ... –, še vedno tedensko dobivamo bogate ponudbe za licenciranje. In nič ne kaže, da bi se ustavilo. S to skladbo sem zaslužil milijone. In še vedno prinaša milijone. Tudi druga dva sodelavca, ki sta mi pri tem pomagala, sta vsak zaslužila več kot milijon dolarjev.

17. Vam je kdaj žal, da ste 25 let življenja posvetili klubom in glasbi? Odpovedali ste se drugim izzivom, to pa je tudi precej stresen poklic.

► Svoje delo obožujem. Pa še dobro mi plačajo, da vrtim glasbo. Ta poklic me pomlajuje in osrečuje. Še vedno se zbujam vesel. Še vedno rad letim na drug konec sveta, da zabavam ljudi. Zasebno letalo pri naša določeno udobje, a rad imam vse plati tega poklica: nastopanje, založništvo, vodenje poslov, postavljanje klubskih večerov, predvsem pa sem odvisen od nastopanja pred občinstvom. Saj je stresno, a to je posledica mojih osebnih ambicij. Edino, kar pogrešam, je pomanjkanje stabilnosti. Zelo težko je ob takem delu biti v resni zvezi. To je ena redkih stvari, ki me motijo.

Lepo bi se bilo po nastopih vračati domov k nekemu. A samsko življenje, zapeljevanje in seks z lepoticami po vsem svetu ima tudi svoje čare, tako da ne trpim preveč. [smeh] Ničesar ne obžalujem, bi si pa želel stabilnejših zvez.

18. Kaj pa če vam enako vprašanje postavim drugače: že zdavnaj ste zaslužili dovolj, da bi se lahko upokojili ali počeli karkoli drugega, a vztrajate v klubih.

► Če bi bil v tem zaradi denarja, bi snemal pocukrane pop plošče. A ko sem doživel zvezdnštvo, sem se podal v glasbeno podzemlje in ves čas delam, kar čutim, da me veseli. Energija, ki ti jo da na festivalu 30.000-glava množica v Avstraliji ali 70 tisoč temperamentnih Argentinec, je neprecenljiva. Vedno si pravim, da se moram umiriti in stvari početi počasneje, pa sem imel avgusta spet 24 špilov. A temu se je težko upreti. Težko si predstavljam, da bi se v bližnji prihodnosti glasbeno upokojil, se bom pa pri 39 letih res moral malo umiriti.

19. V house ste pred 15 leti prinesli elemente reggaeja in latina, tako da ste kot naročeni za to vprašanje: kako vam je všeč zadnji album Boba Sinclara, ki ga je posnel z legendarnim jamajškim tandemom Sly & Robbie?

► Chris je vedno rad eksperimental, vedno je bil tudi dober poslovnež, sam pa sem zelo naklonjen sodelovanju in mešanju slogov. Tudi če to ni čisto novo, prinaša v glasbo neko svežino. Chris je posnel kup odličnih plošč, v zadnjem času mi je bila zelo všeč *In the ghetto* z Mr. V-jem. Še vedno počne, kar zna najbolje, in pri tem predvsem uživa, kar je dobro.

20. V našo Ambasado Gavioli se vračate 18. septembra. Sami izbirate, kje boste vrteli, na mizi imate ponudbe najbolj vročih klubov na svetu, a se radi vračate v Izolo. Zakaj?

► Spomnim se prvega obiska. Ko sem prišel v klub, je didžej pred mano vrtel tehno. Bil je temno, na plesišču so bili pravi raverji, maškare, tako da sem se kar malo ustrašil. A občinstvo se je na moj set odlično odzivalo. Vrtel sem trše, umazano in v tem zelo užival. Energija na plesišču je bila neverjetna, všeč mi je umestitev didžeja, ki je res povezan s plesiščem, tako da na koncu plešemo vsi, jaz in ljudje okoli mene. Na, pogledjte, imam že kurjo polt! Rad se vračam v Ambasado, ker lahko tam vrtim nekoliko trše. Vedno si pripravim nekaj plošč, ki sicer niso redno v mojih programih, in žur je bil še vedno odličen. Da sploh ne omenjam vseh tistih lepih punc na plesišču ...

ŽIVLJENJE JE VELIKO VEČ KOT VOLVO. JE TUDI VEŠČINA, S KATERO POVSEM PREPROSTO IZRAZITE SVOJ BREZKOMPROMISNI STIL. JE IZVORNI MINIMALIZEM ŠVEDSKEGA DIZAJNA, KI NE POZNA PRETIRAVANJA IN ODVEČNEGA. IN JE TUDI MOŽNOST, DA NAVDIH ZA SVOJA POTOVANJA NAJDETE V ČISTIH LINIJAH IN SVETLI NOTRANJOSTI MODELOV VOLVO. ZATO IZBERITE VOLVO S80 SCANDINAVIAN EDITION ŽE OD 36.600€.

Poraba za VOLVO S80: 5,3 l/100 km, emisije CO₂: 139 g/km.

Fotografija avtomobila je simbolična.

VOLVO S80 SCANDINAVIAN EDITION.

www.interclasscars.si

Volvo. for life

INTERCLASS CARS D.O.O., Gorjupova 1, Ljubljana, tel: 01 2000 958, volvo@interclasscars.si

»Oh, oprostite. Nisem vedela, da sestanek tako dobro poteka.«

KOLESA CULT

TEKST Tadej Golob | FOTO Rafael Marn, promocijske fotografije

Krpana vredni bicikli

Ker na Slovenskem ni bilo pravih koles, so jih pač morali narediti sami ...

Večina Slovencev je za znamko koles Cult prvič slišala junija 2008 ob obisku Georgea Busha v Sloveniji. Vodja svobodnega sveta se je iz 'majhnega koščka nebes', kot je našo državo poimenoval ob svojem prvem obisku sedem let prej, vrnil bogatejši za odlično gorsko kolo, narejeno po meri, vzeti v Logatcu. Tam ima sedež podjetje, katerega ustanovitelja sta ne tako davno sanjala, da bi imela svojo štacuno, pa če bi se dalo z mehanikom, da bi si kdaj lahko vzela prosto soboto.

Uroš Gnezda, naš sogovornik in eden treh solastnikov Culta, se je kot 16-letnik vpisal v Slogo, idrijski kolesarski klub. Kot veste, je Idrija mestece, stisnjeno med strme hribe ob Idrijci, ki je svetu bolj kot po kolesarstvu znano po enem najstarejših rudnikov živega srebra v Evropi in drugem največjem na svetu. A ta za našo tokratno zgodbo ni pomemben. V Slogi sta se srečala dva najstnika, vrstnika, poleg Uroša, ki je bil takrat kolesarski novinec, še Boštjan Felc. Boštjan je bil že mladinski jugoslovanski kolesarski prvak, z Urošem sta postala prijatelja in nekaj poznejših let skupaj preživela na tekmovanjih po Jugoslaviji, njuni nekdanji domovini. Ponavadi edina iz Idrije med številčnejšimi tekmovalci večjih klubov, a sta kljub temu uspešno dirkala in prinesla domov veliko pokalov. Ko sta postala člana, sta se njuni športni poti za nekaj časa ločili, vsak si je poiskal svoj, večji klub, a sta se po tekmovalni karieri spet našla, takrat v idrijskem podjetju Čuk Staneta Velikanje. To se je ukvarjalo s prodajo in tudi izdelovanjem koles, v njem pa sta bila zaposlena kot mehanika in trgovca.

»Takrat, v osemdesetih,« razlaga Uroš, »v Sloveniji ni bilo prav lahko priti do gorskega kolesa. Cestno si že dobil, ker si ga lahko šel iskat v Italijo, gorskih pa ni bilo. Naročil si model, kakršnega si si želel, čakal nanj tri mesece, in ko ga ni bilo, vzel pač tisto, kar je bilo na voljo.« Pa so se odločili, da poskusijo sestaviti svoje gorsko kolo. Odšli so v Italijo, kjer je takrat nastala približno polovica vseh koles

Boštjan Felc, večkratni državni prvak v spustu, še vedno tekmuje in zmaguje med veterani.

na svetu, izbrali sestavne dele, jih po lastnih zamislih sestavili in znak poimenovali Cult. To jim je nekaj časa uspevalo, Čuk se je se Cultom razširil še za dve trgovini v Ljubljani in Tolminu, potem pa se je ta koncept začel lomiti. Proizvodnja okvirjev in sestavnih delov za kolesa se je iz bližnje Italije vse bolj selila na Daljni vzhod, kupci so tudi v Sloveniji postajali vse izbirčnejši in zahtevnejši, kolesa so morala biti oblikovalsko dodelana, boljše je moralo biti njihovo trženje, in Uroš ter Boštjan sta se odločila, da poskusita sama. Šla sta na svoje, in ker sta verjela v znamko Cult – saj sta kmalu ugotovila, da v svoji prodajalni ne znata prodati nobenega drugega kolesa –, sta se z nekdanjim lastnikom te blagovne znamke dogovorila za njen prevzem.

»Imela sva tudi srečo,« priznava Uroš, »da sva takrat spoznala Marka Smoleta, častnega konzula Sejšelskih otokov v Sloveniji, »ki nama je odprl oči. Idrija je le luk-

Matjaž Debelak s poštarskim krpanom

nja, iz katere dostikrat ne vidiš prav daleč.« Smole je lastnik hiše, v katerem sta danes prodajalna Tandem in sedež podjetja Cult. »Ohrabrena sva najela posojila, čeprav nisva podpisala še nobene pogodbe za najine bodoče izdelke. Bova, sva rekla, pa potem ugotovila, da nama samima vendarle ne bo uspelo, da ne bova mogla predvsem zaradi tega, ker ne pozna dobaviteljev. Obrnila sva se na

Matjaža Debelaka, ki je imel izkušnje pri distribuiranju kolesarskih delov za dve večji podjetji, bil že na Kitajskem, kjer je spoznal proizvajalce. Na začetku mu nisva mogla ponuditi nič, še plače ne, pa nama je leto dni pomagal zastoj v svojem prostem času, potem pa, ker je verjel v Cultovo zgodbo, pristal v podjetju kot eden treh enakovrednih solastnikov. In ker je najstarejši, je tudi direktor, odgovoren za prodajo.«

Cultova kolesa so slovenska, ker je blagovna znamka Cult slovenska, ker sta nji-

do potovalnih koles. Njihova kolesa uporabljata dve domači profesionalni kolesarski ekipi, Perutnina Ptuj in Obrazi Delo revije. Prva je pred dvema letoma s cultom zmagala na evropskem pokalu kontinentalnih ekip, kjer se je spopadala s tekmeci z mnogo večjimi proračuni, ki so si lahko privoščili po več koles za kolesarja, specializiranih modelov za posamezne dirke in etape. Kolesarji Perutnine Ptuj so morali obračunati z dirkami z enim ali dvema za vsakega kolesarja, kolesa pa so vendarle morala zdržati vse

Cultova kolesa so slovenska, ker je blagovna znamka Cult slovenska, prav tako tudi zasnova in razvoj, ni pa niti en sestavni del izdelan v Sloveniji.

Uroš Gnezda in ventus, prodajni hit med cestnimi kolesi

hova zasnova in razvoj slovenska, ni pa niti en sestavni del izdelan v Sloveniji. Sicer je pa to uveljavljen način dela v tej branži. V Logatcu izrišejo okvir, določijo geometrijo, materiale, izdelavo, dizajn, potem pa skice in načrti potujejo na Kitajsko ali na Tajvan, v Vietnam, Italijo ...

Začeli so z gorskimi kolesi, danes pa 13 zaposlenih poskrbi za vse modele, po katerih povprašujejo Slovenci, od cestnih

obremenitve in biti obenem še hitra. »Tudi sami nismo pričakovali, da nam bo tako uspelo,« se smeji Urošu, »nobenih težav niso imeli z našimi kolesi, nobenih defektov, in to je bilo vodstvu kluba seveda zelo všeč. V preteklih letih so imeli namreč kar nekaj tovrstnih slabih izkušenj, ki so jim preprečile boljše uvrstitve.« Na Cultovem gorskem kolesu pa boste med treningom srečali tudi Boruta Božiča, zmagovalca etape na lanski Vuelti, dirki po Španiji, ki je za francoskim Touruom in italijanskim Girom tretja najmočnejša večetapna dirka na svetu.

Kolesa za obe profesionalni ekipi so narejena po meri za vsakega kolesarja posebej. To sicer ni pravilo, a če je treba, vzamejo pri Cultu mero tudi rekreativnemu kolesarju. Ne čisto običajnemu, seveda. »Na voljo imamo sedem velikostnih okvirjev,« pravi Uroš, »a če se v trgovini pojavi Dino Radja, nekdanji košarkarski zvezdnik iz Splita, visok 211 centimetrov, seveda niti največji med njimi ni dovolj velik. Po njegovi zaslugi imamo zdaj v po-

Mad – freeride 'trdak' iz Culta

Katja Matko, Playboyjevo dekle leta 2010, na ženskem hibridu ananda na vršiških serpentinah

nudbi tudi takšnega, izdelujemo pa še večjega za 220 centimetrov visokega košarkarja, nekdanjega NBA-jevca.»

Ko se sprehajaš po prostorni trgovini in paseš oči po moderno in všečno oblikovanih modelih športnih koles, nenadoma trčiš ob neugledno rumeno pobarvano kolo, nekakšno tovarno živinče, ki nikakor ne sodi v Cultovo okolje. A je prav tako njihovo. Gre za krpana, kolo, ki ga danes uporablja kar nekaj poštarjev v Sloveniji in tudi drugje. Nastalo je v glavi Matevža Fortune iz Kranja, ki se mu je, tako kot danes mnogim, podrla življenjska zgodba in je iskal nove projekte. Vedel je, da Pošta išče nova kolesa, in obrnil se je na Čuka, pri katerem so mu zagotovili tehnično podporo. Zgodba je bila uspeh, in ko se je preselil Cult, se je tudi krpan. Štiri leta so sodelovali, delali z roko v roki, potem pa se je Fortuna upokojil in je Cult povsem prevzel ta posel. Zanj je odgovoren prav Uroš, ki pa se je moral precej potruditi, da je spoznal, kakšna morajo biti ta kolesa in komu so pravzaprav namenjena.

»Pri športnih kolesih je vsaj polovica uspeha odvisna od njihovega videza, od majhnih detajlov, na katere pa moraš pri snovanju kolesa za poštarje kar pozabiti. Zanje je kolo delovni stroj, ki mora zdržati. Obremenjena so maksimalno, poštar pa pri vožnji ne razmišlja, kako bi pazil na kolo, ampak predvsem na to, kako bi pazil nase. Za kolo bo

Kolo ananda se ponaša s povsem ženskim okvirjem, ki prinaša udobnejšo, vendar še vedno športno držo.

prijel tam, kjer bo najlažje, pa čeprav bo to sedež in čeprav bi ga pri tem lahko odtrgal. Izračunali smo, da znaša povprečna obremenitev poštarkega kolesa 80 kilogramov. Dodajte še poštarja, pa teža kolesa in se približate 200 kilogramom!« Krpane poganjajo slovenski poštarji, poleg njih pa tudi tisti na Hrvaškem, v Bosni in v Srbiji.

Ali ob vsem delu ostane kaj časa za kolesarjenje? »Vsi kolesarimo,« se smeji Uroš, toda rahlo v zadregi. »Boštjan je še najbolj aktiven in je bil lani drugi na evropskem prvenstvu v spustu med veterani.

Pa še to samo zato, ker zahteva ta disciplina med vsemi kolesarskimi najmanj treninga in ker je on izjemen motorik in potrebuje zelo malo vaje. Sam sem nehal dirkati s 23 leti in po koncu kariere pol leta nisem stopil na kolo. Preobjedel sem se ga. Potem sem počasi začel, zdaj pa vsako leto naredim več kilometrov. Navsezadnje, če hočem preizkusiti svoj izdelek, se moram tudi peljati z njim.«

Ventusov okvir je iz lahkih visokomodularnih vlaken in ima integrirano sedežno oporo. Kolesa ventus 2010 so povsem razprodana.

NIKOLI NAM NE ZMANJKA NAVDIHA ZA INOVATIVNE PONUDBE

CITROËN C3 PICASSO MUZIQ
Exclusive VTi 95

13.990 €

- connecting box: avdio sistem z MP3-predvajalnikom, sistemom za prostoročno telefoniranje bluetooth, USB-boxom in funkcijo streaming avdio
- panoramska steklena streha in bela barva
- z mobilnim telefonom HTC Wildfire in enoletno naročnino na Si.mobilov paket in uporabo storitve MUZIQ z neomejenim dostopom do več kot 2,6 milijona melodij

CITROËN C4 PICASSO MUZIQ
Dynamique HDi 110 FAP

18.990 €

- connecting box: avdio sistem z MP3-predvajalnikom, sistemom za prostoročno telefoniranje bluetooth, USB-boxom in funkcijo streaming avdio
- panoramska steklena streha in bela barva
- z mobilnim telefonom HTC Legend in enoletno naročnino na Si.mobilov paket in uporabo storitve MUZIQ z neomejenim dostopom do več kot 2,6 milijona melodij

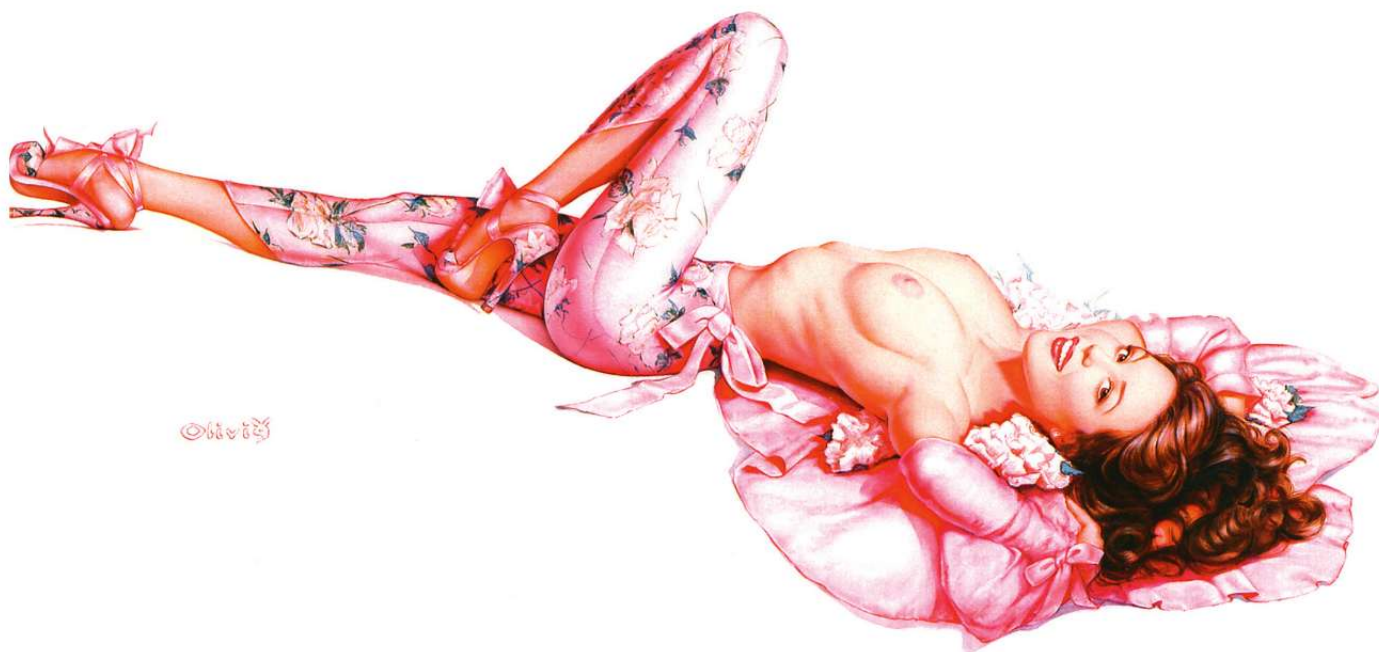
CITROËN MUZIQ

Inovativen razvoj nima cene, ima pa vrednost! CITROËN vam v sodelovanju s Si.mobilom predstavlja inovativno serijo osmih vozil CITROËN MUZIQ z vključenim mobilnim telefonom HTC, enoletno brezplačno naročnino na Si.mobilov paket in uporabo storitve MUZIQ z neomejenim dostopom do več kot 2,6 milijona MP3 melodij. Poleg navedenih vozil CITROËN C3 Picasso MUZIQ in CITROËN C4 Picasso MUZIQ, so na voljo še CITROËN C3 MUZIQ, CITROËN Berlingo MUZIQ, CITROËN C4 MUZIQ, CITROËN Grand C4 Picasso MUZIQ ter CITROËN C5 MUZIQ in CITROËN C5 Tourer MUZIQ. Več na www.citroen.si.

CRÉATIVE TECHNOLOGIE

Dve leti pogodbene garancije, Citroën Kredit & Leasing. Ugodna ponudba velja do 30. septembra 2010 za omejeno količino vozil oziroma do razprodaje zalog za fizične osebe pri pooblaščenih prodajalcih Citroënovih vozil v Sloveniji, ki sodelujejo v akciji. Redni popust je vključen v ceno. Za podrobnosti o natančni ponudbi se obrnite na svojega prodajalca vozil Citroën. Ugodnosti brezplačne naročnine in storitve MUZIQ lahko izkoristijo novi ali obstoječi naročniki Si.mobila. Vsi kupci avtomobila prejmejo kupon, s katerim unovčijo ugodnost na prodajnem mestu Si.mobila. Ugodnost sestavlja brezplačen telefon glede na model avtomobila in eno leto 100 % popust na mesečno naročnino, za kupce do 31. leta starosti na paketu ORTO MUZIQ, za kupce nad in vključno 31. letom pa na paketu triZAME in opcijo MUZIQ unlimited. Vezava ni pogoj za prejem ugodnosti. Več informacij na www.simobil.si. Poraba goriva predstavljenih modelov: kombinirana vožnja od 5,7 do 5,8 l/100 km. Emisija CO2: od 134 do 149 g/km. Slike so simbolične.

»Le kaj naj počne pridna deklica s seboj na tako lenoben dan ...?«

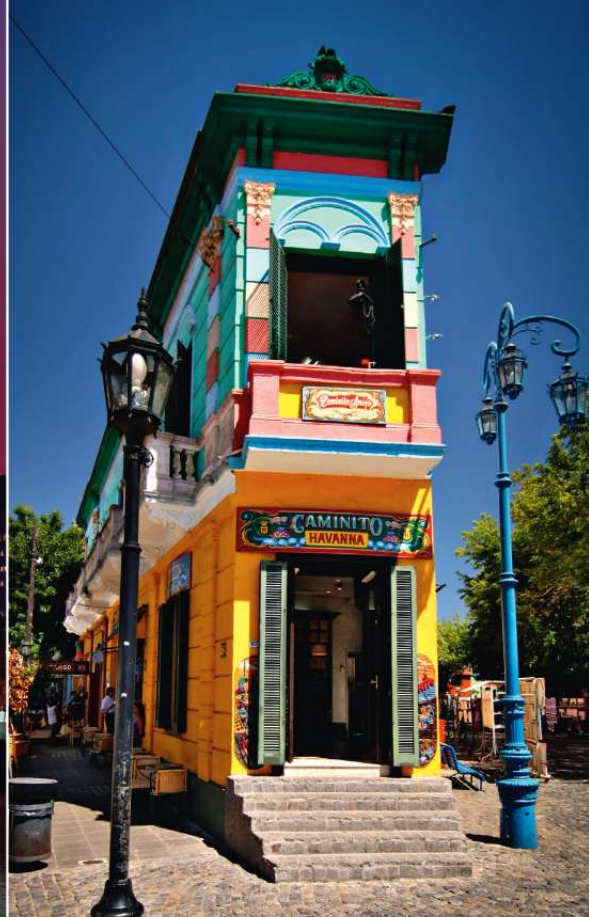

200 let sladkega trpljenja

»To je mesto zame!« se je ob obisku Buenos Airesa navdušila prijateljica iz domovine. V argentinsko prestolnico je prispela iz vročega Ria de Janeira. »Ah, Rio je la-la mesto, kjer so vsi lepi in nasmejani, Buenos Aires pa trpi. In ta evropska duša mi je mnogo bližja kot samba Ria.«

mela je prav – BA, kot ga skrajšano imenujejo, je najbolj evropsko mesto na južnoameriški celini, revolucije, diktature, nasilje, finančni zlomi in ne nazadnje ledeno mrzla zima, s katero se bojuje v zadnjih mesecih, pa mu dajejo patino dramatične tragike. In seveda tango – strastni ples sladkega trpljenja.

ŽIVLJENJE JE DRAMA ...

Drama je Portenom, kot se imenujejo prebivalci Buenos Airesa, znana. Začelo se je natanko pred 200 leti v glavnem mestu takratne španske kolonije, ki je svoje ime sicer dobilo že v 16. stoletju. Takrat so nam-

reč Španci ustanovili mesto in ga posvetili zavetnici dobrih vetrov (*Nuestra Señora Santa María del Buen Ayre*). Če se slučajno sprašujete, za kakšne vrste vetrov je šlo, le namig – mesto so poimenovali pomorščaki, ki so bili pred stoletji močno odvisni od svojih jader in vetrov, ki so pihali vanje. Maja leta 1810 pa je Buenos Aires pretresla teden dni dolga revolucija, znana kot *Revolución de Mayo*, kar je bil uvod v argentinsko vojno za neodvisnost, in čez šest let je Argentina razglasila popolno neodvisnost od španske krone. Ker pa gre za Južno Ameriko, kjer prav tako kot na Balkanu političnih sprememb in zapletov ne

znajo reševati preprosto, so zadnjih 200 let prevečali spopadi med različnimi političnimi opcijami, vzpon, padec in ponovni vzpon peronizma pa vojaški udari in diktatura, in da je bila mera polna, še spopad z Veliko Britanijo zaradi Falklandskega otočja. Argentinci so torej navajeni dram in so jih do osemdesetih let prejšnjega stoletja nanizali kar lepo zbirko. Ko se je v osemdesetih končno začela demokratična tranzicija, pa je država zabredla v globoko finančno krizo, ki se je končala s kolapsom pesa leta 2001. Po prvih znamenjih okrevanja je vodstvo prevzel peronist Néstor Kirchner in Argentino vrnil med finančno stabilne

države, politično pa se je izpostavil s kar nekaj spornimi odločitvami. Kritizirali so predvsem njegovo zelo avtoritativno in hegemonistično vodenje države, povezovali so ga tudi s koruptivnimi škandali njegovih ministrov in njegovo politiko označevali kot populističen južnoameriški slog, ki je blizu venezuelskemu, peruanskemu in mehiškemu predsedniku. Od leta 2007 Argentino vodi njegova žena Christina Fernández de Kirchner, ki se seveda sooča s svojevrstno dramo, imenovano svetovna finančna kriza, letos pa se je znova zaostрил tudi odnos z Veliko Britanijo, ki je februarja v vodah na območju arhipelaga začela vrtni v upanju, da bo iz vrtni prišlo kaj nafte.

Ob vseh spremembah in ekstremnih političnih situacijah bi kateri od manj temperamentnih narodov ostal hladen kot špricer, eksplozivna mešanica priseljencev na južnoameriških tleh, ki se imenujejo Argentinci, pa seveda reagira po svoje. Večina Por-

ma 1976 in 1983, ko je med tako imenovano umazano vojno izginilo na tisoče levicarjev in delavskih voditeljev. Današnja vlada priznava številko 9000, svetovno znana organizacija *Madres de Plaza de Mayo* (Matere majskega trga) pa trdi, da je številka veliko višja in se giblje okoli 30 tisoč. Matere, katerih otroci so bili ugrabljeni (mnogo jih je izginilo brez sledu, nekateri pa so bili dani v posvojitev), kljub molku, ki je spremljal njihove napore za kakršnokoli informacijo, niso obupale in aprila leta 1977 začele tihi protest na trgu Plaza de Mayo, pred vladnim poslopjem, tako imenovano rožnato palačo. Čeprav je kar nekaj ustanovnih članic doletela usoda njihovih otrok, so matere pogumno nadaljevale svoje shode na trgu vsak četrtek, njihov zaščitni znak pa so postale bele rutice z izvezenimi imeni izginulih otrok. Matere majskega trga so svoj zadnji shod organizirale 26. januarja 2006, kljub urad-

Tango seveda ni kot slovenska polka z vaških vese-
lic, saj zahteva veliko znanja, predvsem pa gre za
najstrastnejši standardni ples na zemeljski obli.

tenov ima namreč evropske korenine, med njimi prednjačijo potomci španskih in italijanskih priseljencev, seveda pa ne smemo zanemariti drugih delov stare celine, in ker so novi naseljenci dosledno počistili staroselski življenj, je sprehod po mestu za občudovalce eksotičnih mešanic obrazov in polti rahlo razočaranje, kajti podobne obraze bi lahko videli v mestih od Trsta do Lizbone.

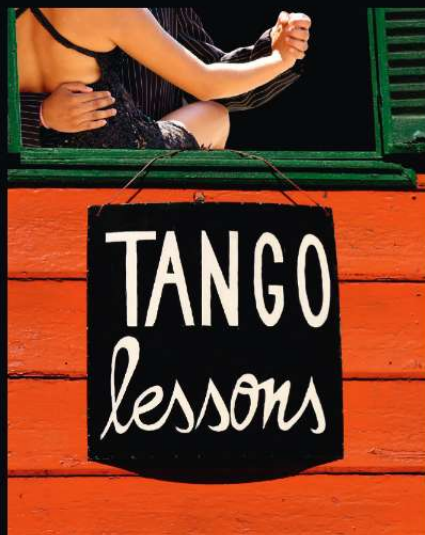
Ta mešanica je morda zaradi prevelike količine krvavih zrezkov ali pa zaradi politične klime po drugi svetovni vojni v Južni Ameriki podpirala in se upirala vojaškemu diktatorskemu režimu v obdobju med leto-

nemu koncu zborovanj pa se četrtkovi shodi nadaljujejo, saj so v desetletjih svoje aktivnosti Matere postale pomembna institucija, ki poskuša opozarjati tudi na trenutne socialne probleme. Neke vrste 'podmladek' Mater majskega trga pa je skupina, ki se imenuje *Abuelas de Plaza de Mayo* (Babice majskega trga), ki se osredotočajo predvsem na iskanje resnice in pravice za sinove in hčere izginulih. Med vojaško diktaturo je bilo po njihovih podatkih namreč okoli 500 otrok iztrganih iz rok svojih staršev in danih v posvojitev vojaškim družinam ali drugim simpatizerjem

TANGO V BUENOS AIRESU

Preden Argentincem pokažete svoje gibe na plesišču, se naučite nekaj osnovnih korakov strastnega plesa v milongah, tradicionalnih zbirališčih ljubiteljev tanga:

Sunderland Club, Calle Lugones 3161, Villa Urquiza, www.sunderland-club.com.ar

Tečaji: ponedeljek, sreda in nedelja
Ples: sobota od 22.30

Confitería Ideal, Calle Suipacha 384, San Nicolas, www.confiteria-ideal.com

Tečaji: od ponedeljka do petka: od 12. do 15. ure

Ples: od ponedeljka do sobote od 22. ure, nedelja od 15. do 21. ure

Nino Bien, Calle Humberto Primo 1462, prvo nadstropje, Constitución

Tečaji: četrtek ob 21. uri

Ples: četrtek od 22.30

Club Grícel, Calle La Rioja 1180, San Cristóbal – priljubljena med starejšimi od 40 let

Ples: petek in sobota ob 23. uri, nedelja od 21. ure

Salon Canning, Av. Scalabrini Ortiz 1331, Palermo, www.milonga-apurotango.com

Tečaji: sreda, sobota in nedelja.

Ples: sreda od 16. do 20. ure, sobota od 23. ure in nedelja od 20. ure

Villa Malcom, Av. Córdoba 5.064, Villa Crespo, www.tangocool.com

Tečaji in ples: sreda in petek od 20. ure

Salon La Catedral, Sarmiento 4006, www.parakultural.com.ar

Tečaji: ponedeljek in petek

Ples: torek, sreda in petek od 23.30

režima. V tridesetih letih delovanja je Babi-cam uspelo prepoznati in poiskati 47 'ukradenih' otrok in za svoje predano in pogumno delovanje so bile nominirane za Nobelovo nagrado za mir. Ali bodo svoja prizadevanja lahko okronale s tako pomembno nagrado, pa bo jasno oktobra.

... V RITMU TANGA

Konec maja, ko so v mestu potekale slovesnosti ob 200-letnici argentinske neodvisnosti, se je Buenos Aires spremenil v največje zabavišče na svetu z veličastnimi paradami, luksuznimi sprejemi in falango predsednikov z vsega sveta. Ena največjih pridobitev za mesto je bilo odprtje čudovitega gledališča Teatro Colón, več kot 100 let stare stavbe, ki slovi po akustiki, letos pa je ponovno odprl svoja vrata po štiri leta trajajoči prenovi. Balet, opera in koncerti so privabili množice radovednih Portenov, ki pa kljub odlični kulturni ponudbi v mestu ostajajo zvesti svoji strasti in enemu simbolov mesta – tangu. Kot pravijo domačini, lahko tango zasenčita le dve stvari: nogomet (komentarjev o letošnji 'Maradonovi' predstavi na svetovnem prvenstvu je bilo dovolj) in parilla (argentinska beseda za žar). Tango je v Buenos Airesu zaščiten kot kulturna dediščina in sprehod po ulicah mesta ter večerni obisk predstav za turiste ali še bolj tradicionalnih milong dokazujeta, da sta glasba in ples, ki sta po zaslugi glasbenikov, kot sta Carlos Gardel in Ástor Piazzolla, postala nesmrtna, danes še vedno prav tako priljubljena kot konec 19. stoletja. Tako pisana, kot je sestava prebivalstva, je tudi zgodovina tanga, saj gre za mešanico ritmov, ki so jih prinesli italijanski in španski priseljenci, ter ritmov črnega prebivalstva, ki je v Argentini ostalo po odpravi suženjstva. Nejasen je tudi geografski izvor tanga, saj se za njegovo 'geografsko poreklo' borijo tako Argentinci

kot Urugvajci. V začetku se je tango plesal na ulicah južnega dela mesta, v danes najbolj slikovitem in turistično obiskanem predelu La Boca, in je veljal za ples nižjih družbenih slojev. V tem času je bil dovoljen le ples med dvema moškima, saj je bilo za takratno družbo preveč obsceno plesati tako blizu ženske. Z ulic se je tango preselil v bordele, kar je njegovo zloglasnost še utrdilo. Sloves tanga se je izboljšal šele po letu 1910, ko je ples obsedel Parižane in prek Francije ves svet, se vrnil v Argentino in dobil svoj prostor tudi v visokih krogih in najbolj luksuznih kabareti v Buenos Airesu.

Tango seveda ni kot slovenska polka z vaških veselic, saj zahteva veliko znanja, predvsem pa sposobnost interpretacije, kajti gre za najstrastnejši standardni ples, za katerega morata plesalca poleg znanja korakov izražati tudi dovolj hrepenenja in potlačene strasti ter seveda imeti zelo dramatičen izraz na obrazu. Ker k plesu spadajo tudi pravilna obutev in oblačila, je pravo veselje gledati izkušene pare ali pa začetnike, ki se lomijo v upanju, da bodo nekoč lahko nehali šteti korake in se resnično predali glasbi in čustvom. Tango plešejo vsi, starejši v svojih barih in milongah, mladi kar v športnih klubih in šolah, v milongi La Marshall pa se ponovno vrtijo tudi moški pari, saj je Marshall prva gejevska milonga, ki deluje od leta 2004. V njej se lahko od julija letos stiskajo tudi poročeni pari, saj je Argentina edina južnoameriška država, kjer so dovoljene istospolne poroke.

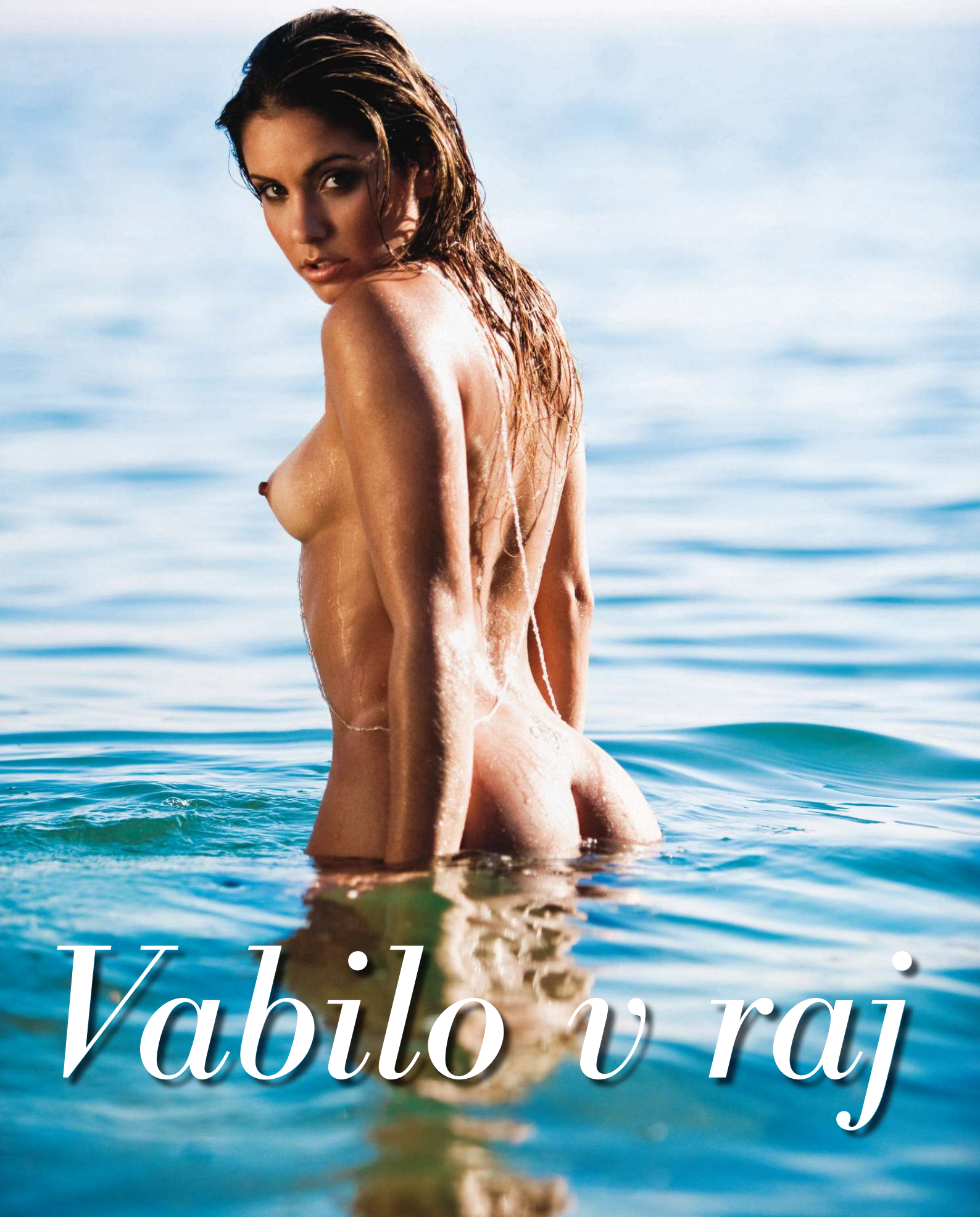
Letošnje leto je za Argentinec posebnost, a praznovanja ob 200-letnici so mimo, finančna kriza pa še kar najeda državo, poleg nje pa prebivalce v kosti gloda tudi nenavadno hladna zima, ki je julija letos zahtevala osem smrtnih žrtev. In kakšnih bo naslednjih 200 let? Brez drame prav gotovo ne bo šlo!

MARCELLA MATOS

FOTO Sergio Kovacevick | TEKST T. K.

Vabilo v raj

Rjavooka Brazilka je doma iz Florianópolisa, ki mu domačini pravijo Floripa, glavnega mesta brazilske zvezne države Santa Catarina v južni Braziliji. In del mesta je tudi otok Santa Catarina. In na njem je seveda poleti vroče, 24-letna Marcella pa obožuje toploto. Za vse nas je z veseljem odvrгла cunjice in pokazala svoje naravne darove.

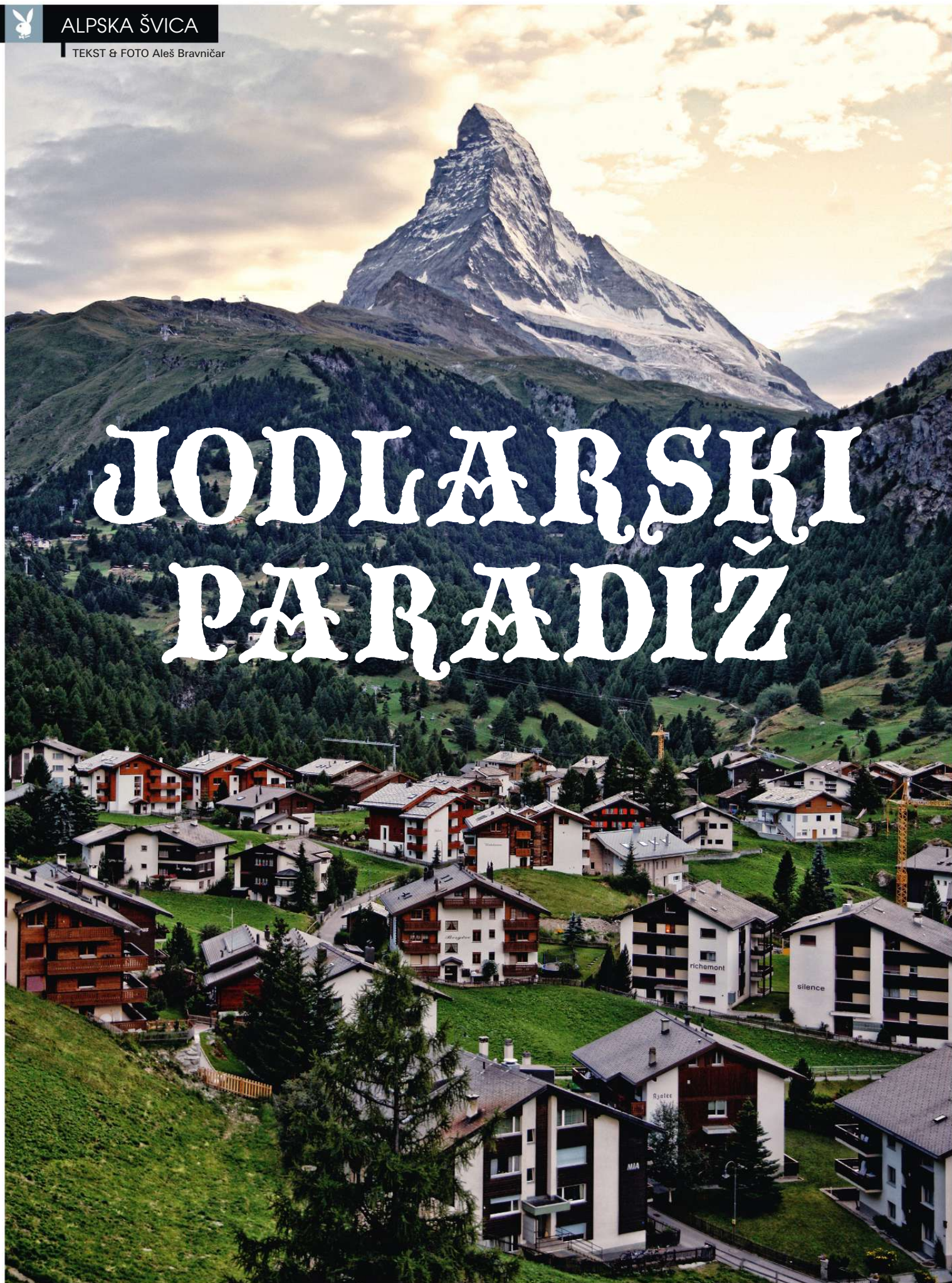

ALPSKA ŠVICA

TEKST & FOTO Aleš Bravničar

JODLARSKI PARADIZ

Kdo bi si mislil, da je domovina Heidi, mislija, ur kukavic, žepnih nožičkov, fondija, jodlaja in 'apres-ski chica' kljub stereotipni zadrtošti ena najbolj osvežujočih alpskih dežel?

»To ni jezik, ampak vnetje grla,« so Avstrijci nekoč dejali za švicarsko nemščino, ki jo govorita kar dve tretjini prebivalcev te dežele. In res, kljub odličnemu znanju tega tako spevnega nemškega jezika sem v Švici ob kramljanju z domačini pogosto ostajal le odprtih ust, kot Otto v Ribi po imenu Vanda, ko so mu kaj razlagali v vzhodnolondonskem cockneyju. Letos sem se namreč namesto v Grčijo odpravil globoko v srce švicarskih Alp, od Liechtensteina pa vse tja do Ženevskega jezera, skozi francosko govoreči kanton Vaud, italijanski Ticino in čez najbolj goratega kralja vseh švicarskih kantonov, Wallis (zahodni francoski prebivalci ga kličejo Valais). Projekt bratstva in enotnosti se je v Konfederaciji Helvetov, kot se Švica imenuje po latinsko (zato tisti CH ob domenah in na avtomobilih) obnesel veliko bolje kot v ranjki Jugi. Federacija v bolj ali manj stabilnem sožitju obstaja že 700 let, Nemci, Francozi, Italijani in peščica Retoromanov pa se imajo na tem ozemlju radi z zgolj občasnimi izpadi že vsaj dve stoletji. V kantonu Wallis poleg desetih najvišjih švicarskih štiritisočakov leži tudi eden najvišjih evropskih vinogradov na pogumnih 1200 metrih, za ozadje pa mu je najfotogeničnejši gorski špičak, famozni Matterhorn, ki se ga najlepše občuduje z ledenika Gorner, do koder vas iz stereotipne švicarske vasice Zermatt pripelje gorska železnica. Vozniki električnih avtomobilčkov, ki godrnjaje vozijo prtljago od železniške postaje do hotela in nazaj (Zermatt je ekovas brez avtomobilov), so 'sami naši', ki so s trebuhom za kruhom odšli

Prevoz s kočijo in alpski kič zagotovljena – Zermatterhof pod Matterhornom

Italijanske Švicarke razkazujejo telesca na jezeru v Luganu.

iz Titove domovine na gastarbajtersko delo pod Alpe. Trume, ki se zgrinjajo iz Ledeniškega ekspresa, panoramskega vlaka, ki počasno, a spektakularno sedemurno vožnjo od mondenega St. Moritza čez švicarsko ledeniško pokrajino konča prav tu, v Zermattu, zagotavljajo dovolj dela za vse. Kuća – poso, alpska različica.

Ko sem v že omenjenem St. Moritzu stal pred mogočno sivo graščino, ki se ji reče Carlton, verjetno enim najbolj obleganih hotelov

Svizci med zavijanjem čokolade

Ledenik Rhônegletscher – pet minut od parkirišča

svetovnih mogotcev v Švici, sem se poskusil spomniti, kdo so pravzaprav znani sinovi švicarske domovine. Po intenzivnem iskanju sem najprej ugotovil, da je Max Medinger pred več kot 50 leti ustvaril nesmrtno mojstrovino, poimenovano po svoji alpski domovini. Font helvetica je zdaj postal celo glavni junak dokumentarnega filma. V svojih logotipih ga uporablja cela vrsta velikanih, kot so Luft-hansa, American Apparel, Olympus, Microsoft in še stotine drugih.

Alpska deželica je seveda povila tudi kar nekaj ljudi velike svetovne slave. Švicarski aboridžini so tudi Jean-Luc Godard, Alain de Botton, Roger Federer, Ursula Andress, Henri Nestlé, arhitekt Le Corbusier in celo gospod Chevro-

Plišasti bernardinci so med najboljše prodajane švicarske spomink.

Stolp Zytglogge, simbol Berna

let, dirkač in ustanovitelj legendarne ameriške avtomobilske znamke, ki je imela v svojem grbu stiliziran švicarski križ. Naturalizirani Švicar je postal tudi Herman Hesse, Charlie Chaplin pa je 24 let izgnanstva iz takrat zverinsko anti-komunistične Amerike preživel v Veveyu ob Ženevskem jezeru. V sosednjem Montreuxu je Byron na mračne tramove temnice idiličnega gradiča Château de Chillon na začetku 19. stoletja celo vrezal svoje ime, čez 150 let pa je na isti obali neki *groupie* na koncertu Franka Zappe s svetilno raketo zažgal mestno igralnico, Deep Purple pa so, (raz)očarani nad dogodkom, vse skupaj upesnili v enem svojih največjih hitov *Smoke on the Water*. Ni treba dvakrat omeniti, da je Einsteinova švicarska iznajd-

Ledenik Grenzletscher se spušča z masiva Monte Rosa.

Igrišče elite in estrade – hotel Carlton v St. Moritzu

NAJDRAMATIČNEJŠA EVROPSKA CESTA?

Za cesto – pravzaprav je to en sam oster ovinek za ovinkom – od prelaza Stelvio, najvišjega tlakovanega gorskega prelaza v Italiji (2757 m) tik ob meji s Švico in drugega najvišjega v Alpah, pa tja do švicarskega Davosa je sam *deus ex machina* štirikolesnih konjičkov Jeremy Clarkson v deseti sezoni oddaje Top Gear zatrdil, da je to zanj brez dvoma najlepša gorska cesta na svetu.

Prelaz Stelvio so zgradili leta 1825, da bi povezali Lombardijo z Avstro-Ogrsko. Njegovih 48 serpentin s severne strani (od skupno 60) od junija do septembra pomeni absolutno kataklizmo gorskega kolesarjenja in uživaške vožnje z motociklom (za pot predlagam zadnji, prenovljeni moto guzzi stelvio letnik 2010), občasno pa jo čez prelaz mahne tudi Giro d'Italia in marsikateri popotnik v svojem (pre)dolgemu avtomodu. Na tej gorski cesti tako brez ovinkarjenja ne gre. Zato seveda ni čudno, da ima prelaz svojo stran tudi na Facebooku. Čeprav je Clarkson častni naziv najlepše evropske ceste pozneje nadel nekemu prelazu v Transilvaniji, je vožnja čez Stelvio brez dvoma prvovrstni evropski spektakel, vreden petih zvezdic.

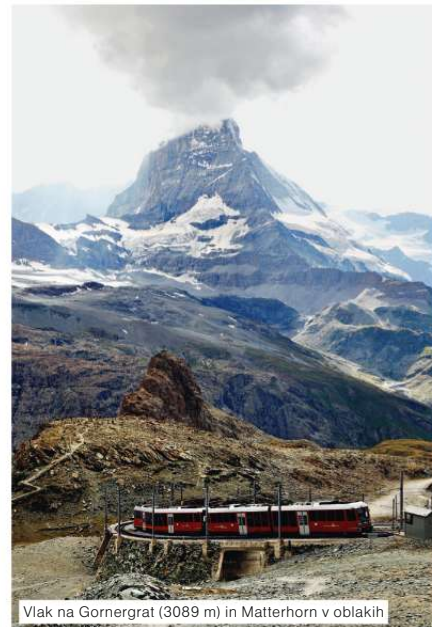

Château de Chillon je famozni švicarski gradič v kantonu Vaud z neverjetno seksi lego ob Ženevskem jezeru. Oboževal ga je že sam Byron, ki je predrzno vrezal svoje ime na leseni steber grajske temnice.

Moj poklon gorskim božanstvom na prelazu Furka

Vlak na Gornergrat (3089 m) in Matterhorn v oblakah

ba temeljno zamajala dotedanje razumevanje prostora, časa in univerzuma – leta 1905 je Albert na obskurnem bernskem tramvaju med vožnjo na delo v tamkajšnji patentni urad pogruntal teorijo relativnosti.

Čez 2470 metrov visok prelaz Veliškega sv. Bernarda, ki ima na vrhu seksi gorsko jezerce in pasje zavetišče, me je pripeljala dramatična pot, ki so jo izklesali Rimljani, po njej pa je na oslu nekoč na svojem osvajalskem pohodu prijahal sam Napoleon. Bernardinci so ime dobili po nekem menihu iz Mentona, svetovno slavo pa so si prislužili z Barryjem, pasjim supermanom, ki je na začetku 19. stoletja menda rešil 40 življenj in postal švicarski narodni junak. Njegovo

Medtem ko je namakanje kruha v sirnatu čorbo (*fondue*) in praskanje topljenega sira na krompir (*raclette*) skoraj tako priznani švicarski izum kot Victorinoxov žepni nožič ali Heidi, se utrujenemu alpskemu vandrovcu, do grla sitemu *röstija*, običajno priležejo novi izzivi. Te boste najverjetneje našli v kantonu Ticino, kjer vodo na usta vabijo 'uvožene' narodne jedi, kot so sočno jagnje z meto ali pa dušeno s cimetom v rdečem vinu (*capretto mesolcina*). Zraven se prileže odličen lokalni merlot.

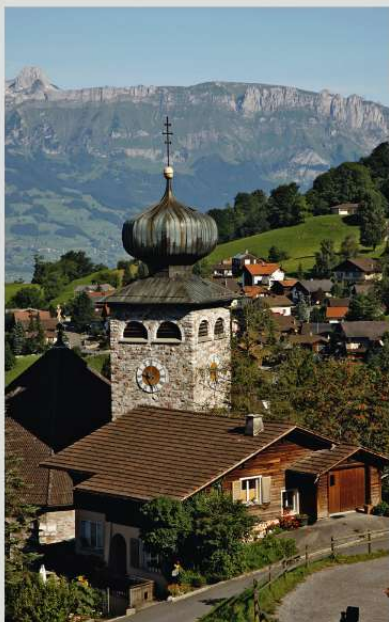

Spust proti retoromanski dolini Val Müstair

nagačeno štirinožno trupelce si lahko ogledate v bernskem muzeju, kjer boste razočarano dojeli, da kljub sila razširjenemu mitu bernardinci naokrog niso hodili s sodčkom žganja okoli vratu.

V Italijo sem vstopil na drugi strani jezera in se čez Aosto odpeljal do jezera Como, kjer je name zopet čakala Švica, tokrat drugačna od tiste nemško-francoske izvedbe, brez topljenega sira, pogrko-

KNEŽEVINA UMETNIH ZOB

Sredi Evrope, stisnjena med Avstrijo in Švico, ždi davčna oazica, dolga le 25 kilometrov. Ima železnega monarha, ki je eden najbogatejših v Evropi, simpatična alpska smučišča, tovarne keramike in protez (največji izdelovalec na svetu!), pa tudi neskončne zaklade za zbiratelje redkih in dragocenih znamk. Liechtenstein s svojimi gradovi in hribi spominja na sterilen tematski park, kamor prideš samo zato, da rečeš, da si bil (v času štamplijk v potnih listih je bilo to še veliko bolj zanimivo, čeprav so jih do nedavnega delili tudi v turističnem uradu). Če iščete deželico, ki deluje še bolj zahojeno in neznano od Slovenije, a kjer za čuda vse deluje z natančnostjo švicarske ure, pridite v Vaduz in si oglejte zgode na dvoru kneza Hans-Adama drugega.

Stometrska ledena jama, ki jo vsako leto izdolbejo nanovo, je del ledenika Rhone.

(Pre)kičasti Zermatt

Pot Hanibala in Napoleona: prelaz Velikega sv. Bernarda

Prestolnica džeza Montreux, kjer so zaradi Zappe Deep Purple napisali hit *Smoke on the Water*.

Alpski kozorog na enem od švicarskih ledenikov

nja in zvončkov s planikami. Kanton Ticino okrog jezer Lago Maggiore in Lago di Lugano je Italija v malem, z nadpovprečno sončnim vremenom, palmami, pozerji z mastnimi lasmi na vespah in odlično hrano, ki sem jo malce bolj severzahodno začel resno pogrešati (glej fotografijo). Atmosfera je tu prav sredozemsko sproščena – če bi se vsi bankirji malce zgledovali po nonšalantnem načinu dela v kantonu, bi podrobnosti o davčnih utajevalcih in nacističnih švicarskih zakladih med glasnimi debatami ob dobri kapljici v lokalnih osterijah že zdavnaj pricurljale na plan.

Švica tako, ne glede na to, v kateri alpski kanton jo mahnate, vedno ostaja odlična dežela za dozo pohajkovanja (letos slavijo leto pohodništva, 2010), smučanja, jodlanja in večnih polemik, kako lahko dežela z enim najvišjih prihodkov per capita za narodno jed svetovne slave izbere kruh, namočen v sir.

PORSCHE 911 TURBO S

TEKST & FOTO Michael Görmann

SUPER AVTO

S koč super. Porsche 911 turbo S je v vsem
boljši od osnovnega turba: je močnejši,
hitrejši, lažji, varčnejši in celo cenejši.

Na nemški avtocesti: pred vami na levem pasu znova počasnela. Turbo je povsem na koncu s svojimi močmi, daj, umakni se že. V takih trenutkih jasno začutite, da se je splačalo kupiti turba S. Stopite na plin in se samozavestno odpeljete mimo. S 315 kilometri na uro.

Turbo S iz 3,8-litrskega boksterskega motorja iztisne 30 'konjev' in 50 njutonetrov navora več kot osnovna različica, če si drznemo 185 tisoč evrov na kolesih sploh tako poimenovati.

A goli podatki o moči niso odločilni. Je teža? Različica S je, zanimivo, deset kilogra-

mov lažja od navadnega turba. A spet papirnata reč. Kako pa je s porabo goriva? S iz vsake kapljice bencina iztisne več moči, saj kljub povečanim zmogljivostim ne porabi nič več. No, poraba je tu postranska stvar.

Pojdimo še globlje.

Turbo S je pri pospeševanju od 0 do 100 kilometrov na uro hitrejši za 0,4 sekunde, izboljšava za več kot deset odstotkov pa je v tem svetu kot svetlobno leto. S kot super hiter.

Po drugi strani pa, kaj je pomežik očesa proti celotnemu življenju? Resnično smo se namučili, da bi to časovno prednost kar najbolj občutili, v njej uživali. Na avtocesti in okoliških podeželskih cestah nam ni uspelo, saj je že navadni turbo pravi cestni izstrelek. Ob prižgani zeleni luči na semaforju pusti za seboj vse, kar nima recimo Ferrarijeve značke. Pri vseh

Tehnični podatki (cabrio)

dolžina:	4450 mm
širina:	1852 mm
višina:	1300 mm
teža:	1670 kg
pospešek od 0 do 100 km/h:	3,4 s
največja hitrost:	315 km/h
motor:	6-valjni, bokser
gibna prostornina:	3800 cm ³
moč:	390 kW (530 'konjev')
navor:	700 Nm
razmerje teža/moč:	2,99 kg/'konja'
cena:	od 229.365 €

Informativno

Turbo: 185.489 €
Turbo S: 215.509 €
Razlika: 30.020 €

Turbo cabrio: 199.537 €
Turbo S cabrio: 229.365 €
Razlika: 29.828 €

No, bodimo iskreni: takšen dvoboj pri veliki hitrosti bi trajal dve minuti, ker počasnela sama doseže hitrost 312 kilometrov na uro – tovarnjakarski avtocestni dvoboj za tiste z debelejšimi denarnicami. Jasno pa naj bo, da ni nekaj dodatnih kilometrov največje hitrosti tistih, zaradi katerih se splača kupiti različico S 911 turba.

Ogromnih 30 tisočakov evrov dodatka zahtevajo pri Porscheju za dodatno črko. Za to morajo obstajati razlogi. So mogoče v moči motorja?

drugih ni pomembno, kakšni so, iz Porscheja jih boste na koncu dvoboja vedno gledali v vzratnih ogledalih.

Če hočete S začutiti, se morate z njim zapeljati na dirkališče. Mehanska zapora diferenciala, variabilna razdelitev navora in večja hitrost v ovinkih. Celo najboljši Porschejev voznik je bil na 20-kilometrskem Nürburgringu s turbom S le dve sekundi hitrejši kot z navadnim turbom. Toliko je jasno. Že ta bolje drži v ovinkih, kot nam dovoli lepota na desnem sedežu.

V čem je torej skrivnost turba S? Na koncu je jasno: v denarjih. Turbo S cabrio stane 229.365 evrov, turbo cabrio s povsem enako opremo pa je na koncu celo dražji, če si kupec na seznamu dodatne opreme izbere doplačljive dobrote.

Tipični kupec devetsto enajstice se po pravilu odpelje s polno opremljenim avtomobilom. Če se odloči za turba S, ne dobi le dodatnega odmerka moči, ampak celo privarčuje.

WEEKEND

MEDIA FESTIVAL

2010

A
ADRIS
grupa

GENERALNI POKROVITELJ

Rovinj, 23. - 25. 09. 2010.

www.weekendmediafestival.com

7 PISAL

TEKST Jasmina Dvoršek

za prave gospode

Nekateri trdijo, da je pisanje mrtvo, da so računalniki, SMS-i in elektronska pošta ubili pesem papirja pod penkali. A ti preroki, ki že leta napovedujejo izumrtje tudi knjigi, so pozabili, da še obstajajo oboževalci pisal, tisti, ki so za penkalo pripravljeni odšteti velike vsote denarja in z njim umetelno plesati po listinah. Ker je bilo nalivno pero izumljeno v naši sosesčini, leta 1906 je namreč Slavoljub Penkala patentiral prvo mehansko pisalo, leto kasneje pa stari dobri nalivnik, vam predstavljamo nekaj najlepših primerov pisal in izjemnih kolekcij ekskluzivnih proizvajalcev.

Montegrappa

Nam najbližji luksuzni proizvajalec pisal Montegrappa vse od leta 1912 prebiva v isti zgradbi na obrežju reke Brente v slikovitem mestecu Bassano del Grappa. Ključno mesto v svetu pisal je Montegrappa dobil med prvo svetovno vojno, ko so z bližnjih bojišč vojaki pisali pisma svojim najdražjim; med njimi sta s pisali te znamke svoje spomine na papir prelila tudi ameriška pisatelj Ernest Hemingway in John Dos Passos. Kot pravi Italijani so zvesti svojim strastem, zato boste med njihovimi omejenimi kolekcijami našli pisalo, posvečeno najbolj priljubljenemu vozniku formule 1, Ayrtonu Senni. Zaponka pisala ponazarja obliko dirkalnika z voznikom iz 18-karatnega zlata. 1960 kemičnih svinčnikov in peres, kar je bila tudi letnica Sennevega rojstva, so izdelali iz srebra, 161 (število tekem, na katerih je sodeloval) so izdelali iz 18-karatnega zlata, 41 (število njegovih zmag) pa so izdelali zlatih pisal z vrtečo se konico. Poleg hitrosti pa Italijani obožujejo tudi opero, zato lahko letos občudujemo stvaritev, ki jo je navdihnil Rossinijev Seviljski brivec. Če se boste pojavili z njim, boste zagotovo poželi stoječe ovacije.

www.montegrappa1912.com

Caran d'Ache

Švicarski proizvajalec visokokakovostnih pisal se za svoje ime lahko zahvali ruskemu umetniku Emmanuelu Poiréju, saj karandáš po rusko pomeni svinčnik, sama beseda pa sicer izhaja iz turščine. Glavne vloge v zgodbi pa nimajo Rusi ali Turki, ampak Arnold Schweitzer, ki je leta 1924 ustanovil podjetje, ki danes pomeni vrhunec umetelne ročne izdelave peres. Vsako pisalo je namreč ročno izdelano v Ženevi. Med posebnimi kolekcijami velja omeniti 1010, ki povezuje umetnost izdelovanja pisal in izdelovanja ur. Navdih za kolekcijo so bile prestižne ure, ki imajo odprto zadnjo stran in ponujajo vpogled v notranjost ure, zato tudi pisala prikazujejo zapleten urni mehanizem. Pisala so izdelana iz zlata, prekrita z rodijem ali s srebrom in okrašena z dragimi kamni. Če to ni dovolj, ponujajo še posebej omejeno kolekcijo le desetih pisal, ki imajo vgrajen tudi diamant.

www.carandache.ch

Deset minut čez deseto sta namreč urina kazalca v popolnem ravnovesju, to pa je pomemben del švicarske mentalitete, ki ji vladata natančnost in perfekcionizem.

Graf von Faber-Castell

Eno najdaljših tradicij izdelovanja pisal ima podjetje Graf von Faber-Castell, ki ga je leta 1761 v Steinu blizu nemškega Nürnberga ustanovil Kaspar Faber. Kasneje je družina prejela plemiški naslov, zato ima današnji vodja podjetja Anton-Wolfgang Lothar Andreas von Faber-Castell naziv grof, kar lahko ugotovite že iz imena uspešnega podjetja, ki v Nemčiji izdeluje le še najprestižnejša pisala, preostalo proizvodnjo so preselili v Brazilijo. Vsako leto predstavijo pisalo leta in letos si je ta naziv prislužilo nalivno pero, ki enako kot njihova druga pisala leta črpa iz bogate tradicije družine in 'raziskuje' različne visokokakovostne materiale, od jantarja prek ebenovine do usnja. Letošnje pisalo leta smo že predstavili v naši junijski številki, zato na kratko ponovimo le, da je ustvarjalce navdihnili ljubezen do lova enega od članov družine, Roland von Faber-Castella. Estetska privlačnost njegovih lovskih pušk je razvidna, saj so uporabili les kavkaškega oreškara, a le koreninski del, ki tvori kopita najprestižnejših pušk, in kovinski dekor, ki ga znajo izdelati le še v nekaj obrtniških delavnicah v Nemčiji.

www.graf-von-faber-castell.com

Tibaldi for Bentley

Zavladajte na cesti in zapišite svoja doživetja ... Bentley in leta 1916 ustanovljeni italijanski proizvajalec nalivnih peres Tibaldi sta sklenila sveto unijo prestiža in užitka, saj med vožnjo in pisanjem popoln užitek ni omejen le med dve črti, ampak preveva vse telo. Partnerstvo med simbolom britanskih aristokratskih avtomobilov in najstarejšim italijanskim proizvajalcem prestižnih pisal traja že nekaj let in rojeva nove modele. Najnovejši se imenuje mulsanne (istoimenski avtomobil smo vam predstavili v prejšnji številki) in je poimenovan po zavoju na dirki 24 ur Le Mansa. Leta 2006 so ob pomembni 60-letnici odprtja tovarne v kraju Crewe, kjer je še vedno sedež podjetja, predstavili omejeno kolekcijo Crewe 60 Years. Nalivno pero in pisalo z vrtečo se konico so izdelali le v srebrni in izvedbi iz belega zlata. Še ena novost, ki izhaja iz sodelovanja med Bentleyjem in Tibaldijem, je omejena serija Slimline, ki ne predstavlja določenega modela avtomobila, ampak kar vrednote avtomobilske znamke: tradicijo kakovosti, unikatno izdelavo in simbiozo med slogom in izvedbo. Oseba, ki ima srečo, da piše z enim od pisal slimline, naj bi se počutila kot med menjanjem prestav v športnem kupeju.

www.tibaldi.it

Omas

Ustanovitelj podjetja OMAS, Officina Meccanica Armando Simoni, čigar ime znamka še vedno nosi, je pogosto dejal, da mora pisalo pisanje spremeniti v zadovoljstvo. Njegovo občudovanje antične, predvsem grške umetnosti je še danes vidno v enem najbolj zaželenih zbirateljskih objektov ljubiteljev pisal, 12-kotnem arte italiana, ki spominja na dorski steber. Še ena njegova stvaritev je dosegla kultni status – zdravniško pisalo z majhnim termometrom na trupu nalivnega peresa. Letos podjetje praznuje 85-letnico zdravniškega penkala, zato je predstavilo omejeno kolekcijo Doctor's Pen Limited Edition, ki šteje le 185 primerkov. Poleg te kolekcije so letos predstavili tudi omejeno kolekcijo Svilna pot, ki je posvečena približno osem tisoč kilometrov dolgi karavanski poti, ki je povezovala Kitajsko in Zahod. Pisala so izdelana iz srebra ali zlata z emajliranimi detajli, ki prikazujejo najbolj znane elemente te zgodovinske poti. Poleg najnovejših omejenih izdaj je OMAS v preteklih letih sodeloval tudi s prestižnimi avtomobilskimi znamkami in izdelal omejene kolekcije pisal za Maserati in Lamborghini.

www.omas.com

Namiki

Japonci umetnost pisanja častijo že več kot tisoč let. Eden največjih proizvajalcev pisal na svetu, Pilot, je svojo ponudbo luksuznih izdelkov poimenoval namiki. Ti so se med najbolj zaželene luksuzne in unikatne izdelke povzpeli, ker sledijo stari japonski tradiciji maki-e: dekorativni lak tehniki, ki se prenaša iz generacije v generacijo, mojstre te stoletja stare tehnike pa imenujejo kar živeči zakladi. Gre za risanje večplastnih vzorcev na trup in zamašek pisala s snovjo, ki jo izloča drevo loščevca in se uporablja za izdelavo laka za loščenje lesenih površin. Ročno poslikani vzorci najpogosteje predstavljajo naravo in zgodbe. V omejenih kolekcijah boste tako našli različne upodobitve živali, na primer sove, ki je upodobljena s tehniko činkin – podobe natančno vrežejo na površino lakiranega pisala in jih pozneje zapolnijo z zlatim prahom.

www.namiki.com

Montblanc

Nemški proizvajalec luksuznih izdelkov je letošnje leto začel s pomembno oblikovno spremembo najbolj znanega pisalnega instrumenta meisterstück, ki je svoj pohod do najslavnejšega pisala vseh časov začel leta 1924. Do letos je Montblancova pisala krasila bela zvezda, ki je predstavljala zasneženi vrh najvišje evropske gore, Mont Blanca, letos pa so jo zamenjali s podobo diamanta v obliki zvezde. Med svojimi omejenimi kolekcijami posebno pozornost namenjajo zgodovinskim osebam, ki so pripomogle k razcvetu kulture, kar sovpada tudi z Montblancovo nagrado, s katero vsako leto počastijo izredne prispevke pokroviteljev kulture. Dekoracija penkal elizabeth I 4810 se zgleduje po obleki, ki jo je kraljica nosila na svojem kronanju, še prestižnejša pa je kolekcija, omejena le na 888 pisal iz čistega zlata. Obe verziji na pokrovu nosita vrtnico – simbol Tudorjev, zeleni kamen, ki predstavlja Elizabetino kronanje, in njen slogan Video et Taceo (Vidim in ne rečem ničesar).

www.montblanc.com

Letošnja kolekcija je posvečena britanski kraljici Elizabeti I., znani po politični odločnosti in ljubezni do literature in gledališča.

SVET VALNICA

www.svetovalnica.net

Vsebinsko z namenom vam omogoča

PLAYBOY

DANES PA TO NAREDITA MALCE DRUGAČE ...

Nori tempo življenja vse prepogosto prepreči popoln užitek, ko bi se oba predala posteljnim radostim, ah, kaj posteljnimi radostim, preprostemu užitku prepleta teles, ki ga ne bi motila kronična utrujenost zaradi prenatrpanega delovnika, stresa ali jutranjega alarma. Toda obstaja rešitev tudi za to. Ne gre za nobeno čudežno tabletko, gre preprosto za malce drugače.

Teorije o tem, da morata biti partnerja povsem sproščena in si stoodstotno zaupati, tako obledijo. Je že res, da je to dobro in povsem koristno, vendar vedno pač ne gre. In če bi vztrajali pri prvotnih tezah in bi pogledali iz tega zornega kota, se pojavi nekaj pomislov. Zakaj ljudje potem skačejo čez plot? Zakaj se ona odloči, da je sodelavec v službi tako neustavljivo privlačen v bordo srjaci s temno modro kravato? Zakaj njemu zavre tam spodaj, ko se ženska v trgovini stegne, da bi z zgornje police dosegla izdelek, pri tem pa ji krilo (pre)visoko zleze in se bluzica nekontrolirano dvigne? Zadeva je sila preprosta. Oba si želita vznemirljiv seks, tako dejanje je lahko tudi malce nevarno.

In rešitev? Na papir napišite vse, kar bi radi počeli s svojim partnerjem in si tako popestrili vajino ljubezen, ki je nekdanj tako plamtela in se iskrenje v očeh in v postelji kar ni ustavilo. Ne izpustite niti tega, kateri je vaš priljubljeni položaj, ko jo zadovoljujete. Ne pozabite niti na to, kaj je vam všeč, ko mu višate telesno temperaturo pri predigrji. Kje bi si jo radi vzeli? Kako, kolikokrat? Kaj mu želite storiti, da bo še dolgo globoko dihal, ko bosta končala? Zamenjajte svinčnik, če ta že slabo piše.

Prekinite monotonost, ki se pojavlja pri večini parov v postelji, in naredite po svoje. Večina spi, malo bere, včasih si privoščijo tudi seks. Se tudi vam zdi nekaj narobes tem besednim redom? Spremenite ga! Prijateljica vam tečnari, kako neustavljivo je včeraj seksala s svojim novim fantom, vi pa ugotavljate, da sta preutrujena, in se čutite prikrajšani. Pa kaj potem! Storite kaj, da bo drugače. Začnite s tem, da svoje misli zaposlite z razmišljanjem o seksi stva-

reh, dejanjih. Seznam, ki ste ga prej spisal, pri tem že zelo pomaga. Vaše misli je usmeril v pravo smer. Počakajte z akcijo, ne tako hitro. Spet se boste prehitro zaleteli in vam bo prekmalu pošla sapa. Vsaj tole preberite do konca.

Torej, vrnimo se k poželjivemu razmisleku. Ta bo sočnejši, če boste vsaj malce bolj sproščeni. Odmislite službo, stres, neprekinjeno tečnarjenje glasnega telefona, vsa e-sporočila, ki ste jih pustili neprebrana, ja, tudi njega odmislite. Naj s svojo bordo srjaco očara drugo in ženska v trgovini naj dobi svoj izdelek, vaše misli bo zdaj popolnoma zaposlil vaš partner. Privoščite si kopel, če je prostora dovolj ali pa tudi ne, si jo privoščita oba. Moški niso za te reči? Preizkusite ga! Nikar potem ne tarnajte, ko ga ne boste mogli dobiti iz dišeče kadi. Ona zaspi med očarljivimi vonjavami dišeče kopeli? Zbudite jo. S poljubom na najmanj pričakovana mesta, z dotikom najbolj skritih koščkov kože, naj ji postane hudo toplo, še preden prideta do postelje.

Potrebujete dodatno poživilo za ljubljenje? Zakaj ne bi poskusili v vajine aktivnosti vnesti nečesa novega, vznemirljivega. Navdušena bosta nad novim položajem, novim prostorom za to. Mogoče je predzno sploh razmišljati o tem, da se skrijeta za vrata spalnice na zabavi najboljšega prijatelja. Toda, ali res? Poroke so lahko tako dolgočasne, a ne, če sta dovolj drzna zapreti za seboj vrata še tako majhnega prostora, za katerega bosta ali pa nikoli ne bosta izvedela, da je shramba. In seveda njena stena meji na glavni prostor dogajanja in je bilo vajino – po nesreči, da se razume – zaletavanje v steno slišati na drugi strani.

Draga bralka, v času kosila ali pa ob koncu delovnika obiščite partnerja na njegovem delovnem mestu. Če ima svojo pisarno, toliko bolje za vas in vaše poredne namige. Verjemite, zadošča, da ga obiščete za pet minut, rečete Živjo in odvihrate iz pisarne, pred tem pa mu za hipec dovolite pogled na svoje tangice. Ne bodite neokusni, razpeta bluza, hlače dol, ne ne, to je samo za hudo predrzne. Če vas je dovolj v hlačah, boste slekli hlačke in jih na videz brezskrbno zalučali na njegovo mizo. Je predal odprt in so zdrsele z mize vanj? Presenečeni boste, kako hitro bo predal zaprl, da le ne bi segli vanj in mu hlačke vzeli. Ko boste odhajali domov, stopite do bližnje trgovine po nove, saj vam teh ne bo vrnil. No, če je pravi džentelmen, vam bo sam prinesel nove.

Vam je kdaj namignila, kakšen položaj si posebno želi, pa si tedaj niste upali, da vas ne bi imela za žival, obsedeno s seksom? Na dan z idejo. Poskusite previdno, počasi, če vam bo odgovorila s še tako sramežljivim nasmehom in bo po možnosti še zardela, ste zmagali. Predigra zanj navadno ni posebno dolga, zato ga poskusite zmotivirati s čim novim. Ne bodite vsiljivi, če mu paše, vam bo jasno dal vedeti, ne prekoračite pa tudi svojih meja. Čeprav tudi z eksperimentiranjem in raziskovanjem mejnih področij ni nič narobe.

In ob vseh poskusih se včasih vendarle ne izide. Seks na hitro? Zakaj pa ne?! Privoščite si ga! Kadarkoli morete in želite! S partnerjem ali brez njega. Pazite, naj ne preide v navado, tak seks naj ne bo opravičilo in izgovor za včeraj, danes in jutri. To je samo dopolnilo, da vam seks ne bi ušel iz spomina.

PASJE POLETJE

TEKST Marko Radmilovič | FOTO Shutterstock

Doma imamo psa. Nemškega ovčarja. Ime mu je Miki. Tudi psa pred njim sta

bila nemška ovčarja. Obema je bilo ime Miki.

Da se dogaja nekaj čudnega, sem opazil, ko so ljudje začeli Mikija tretjega pretirano hvaliti. Ko so se začeli čuditi, kako je ubogljiv, vzgojen, pameten. Lastniku hvaljenje njegovega psa godi, saj je hvaljenje psa poleg hvaljenja žene, avta in hiše eden največjih egotripov sodobnega moškega. Ampak hvala bogu premorem nekaj prirojenega dvoma in sem se vprašal, čemu zdaj takšni hvalospevi mojemu psu.

Saj Miki tretji ni v ničemer drugačen, kot sta bila Miki drugi in Miki prvi. Se pravi, da ni privezan, da se ne pote-pa, da ne grize ljudi okoli sebe, da ne napada drugih psov, da rad hodi na sprehode in teče po palico. Miki je pač pes, kot so psi teh zadnjih nekaj tisočletij, odkar smo si ljudje in psi oblubili zvestobo do groba.

V kotičkih možganov sem se sicer zavedal, da vsi psi niso kot Miki. A da sem se zavedel, kako se pasje veselje oddaljuje od človeškega, se je moralo zgoditi kar nekaj stvari.

Najprej je morala priti tista afera, ki je razkrila in obenem prikri-la ves diskretni šarm ljubljanske buržoazije, nato pa je pomlad prinesla večerna piva s prijatelji. In tam sem prvič zagledal dekleta, matere in žene, ki prihajajo na večerne zmenke z majhnimi psički: ali ljubkimi snežno belimi dlakastimi kepicami, ki so mačke s psevdopasjo dušo, ali pa obritimi stvori, ki delujejo, kot da sta se sparila podgana in konj.

Strokovnjaki za urbano zmešnjavo so uspešno razložili tudi zadnjo modo teh miniaturnih spačkov, ki vsi po vrsti prihajajo iz genskih laboratorijev azijskega srednjega veka. Torej, sodobna ženska si zaradi ambicij, hedonizma in strahu noče več omisliti otroka, ker pa ji hormoni povzročajo paniko v nadledvičnih žlezah, si nabavi psa. Oziroma malega psa, kužka, da ga lahko ljubkuje, mu kuha, ga vodi na sprehode, mu zaupa težave in ga da mami, ko gre na Hvar.

Takšni kužki so seveda zabiti kot noč – približno enako kot bulmastifске pošasti ljubljanske elite.

In potem, za konec uverture v pasje poletje, še trajekt, ki plove po Sredozemlju neke poletne noči. Ob potnikih, ki ležijo, kjerkoli jih na tej nesrečni barki zaloti noč, še njihovi štirinožni prijatelji. Kam hodijo 'lulu' in kam hodijo 'pupu', ve sam bog in mogoče še kapitan ladje, jaz pa slonim na ograji in nostalgичno razmišljam, kako je Odiseja njegov Argus čakal doma,

nadomestek človeka – se bolj spreminja pes ali človek?

Ker človeški rod se je v zadnjih nekaj tisočletjih grozljivo razvil. Tečemo nekajkrat hitreje kot v antiki, živimo dlje, tudi ženske uživajo v spolnosti in prepričani smo, da se je mogoče s televizijo zabavati.

Psi so se razvili primerno manj. Mogoče so se naučili voziti v avtu in jesti brikete ter za človeka iskati drogo in eksploziv ... Ampak pasje bistvo je v nasprotju s človeškim ostalo zadnjih nekaj tisoč let enako.

Tako se je razvijajoči človek začel počasi spraševati o svojem najboljšem prijatelju, ki je ostajal vedno na istem mestu tako na evlucijski kot tudi na socialni lestvici. In ko je začel splet resno groziti, da postane človekov najboljši prijatelj, se je naš rod le zganil. Oziroma so se zganile ženske in psa na socialni lestvici povzdignile do statusa, ki ga je do včeraj užival človeški mladič.

Ampak za tako raboto so potrebovale primerno orodje. Miki tretji bi zagotovo zgolj prezirljivo dvignil ustnici nad sprednjima sekalce-ma, če bi mu poskušali navleči hlačni kostim, zato so ženske potrebovale kužke, ki so vse svoje življenje na razvojni stopnji ščene-ta. Ker vsi vemo, kakšne občutke nam vzbujajo majhne dlakave, tople in mehke kepičice, kot so psi v prvih mesecih življenja. In iz vseh kotov planeta so pasji trgovci nanosili razne bizarne pasme, ki so ščene-ta vse življenje in danes naše ženske držijo 24 ur v stanju predorgazmične vznese-nosti, ko božajo, vlačijo po naročjih, oblačijo in s plastičnim vrečkami pobirajo kakce teh kužkov.

Včasih z Mikijem po Odmevih, ko se mi zagabi planet in njegovi prebivalci, sediva na terasi in vse veselje je nad najinima glavama.

»Ne razumem ljudi,« pravim Mikiju.

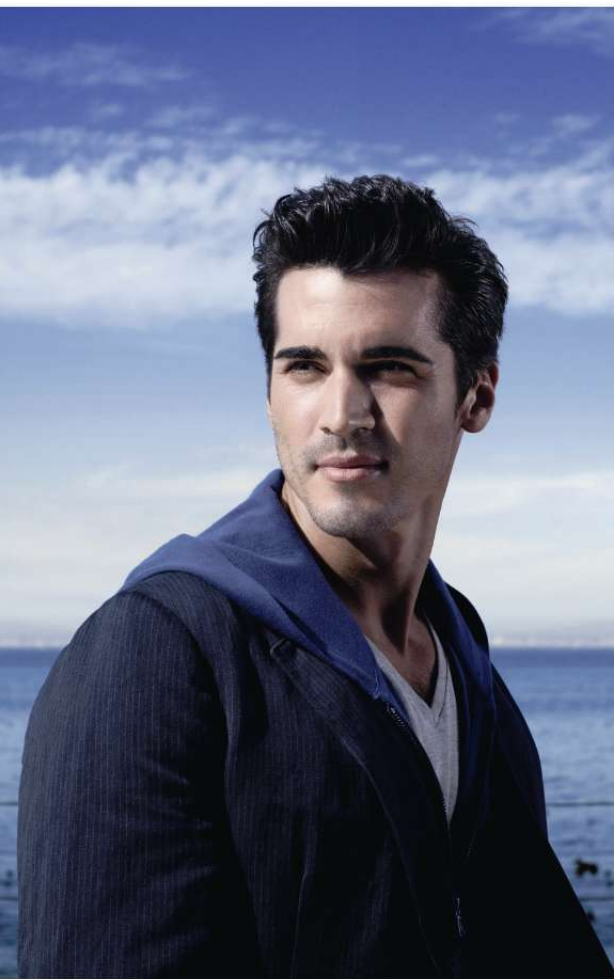
»Jaz tudi ne,« mi odgovori Miki tretji. 🐾

čeprav bi ga lahko gospodar vzel zraven na eno najrazburljivejših jadranj, kar jih pozna zgodovina.

In zdaj osnovno vprašanje? Ko se pri psu začne spreminjati njegova tisočletna vloga, ko postaja seksualni in čustveni

Lepi v črnem

■ Lahko ste vse, kar si želite. Samozavestni. Negovani. Uspešni. Lepi v črnem. Z novo generacijo šamponov proti prhljaju **NIVEA** ste lahko vsak dan, karkoli si želite. V svoji najljubši črni obleki in z lepimi, negovanimi lasmi. Brez prhljaja. Nova inovativna formula **NIVEA liquid clear system** odpravlja glivice, ki so vzrok prhljaja, in blaži pogosto spremljajočo srbečico, hkrati pa aktivno neguje lase, da postanejo lepi, gladki in sijoči. Nivea s to kombinacijo sestavin odpira povsem novo področje pri izdelkih proti prhljaju – šampone proti prhljaju z lepotnim učinkom, ki zagotavljajo bogato nego za individualne potrebe las: izvleček bambusa in limete neguje normalne ter mastne lase, mentol pa blaži srbečico.

Nivejino pomembno izboljšanje kakovosti izdelkov – v nasprotju z vsemi drugimi šamponi proti prhljaju s cinkovim piritionom – je v popolni topnosti aktivne antimikotične sestavine. To pomeni, da na laseh ne ostajajo sledi izdelka, zaradi katerih bi ti postali pusti in brez leska. Sestavine se enakomerno porazdelijo po lasišču in začnejo takoj učinkovati. Nivejini šamponi proti prhljaju delujejo že po prvi uporabi, z redno uporabo pa lasišču povrnejo tudi naravno ravnovesje.

www.nivea.si

Zvok in dizajn z roko v roki

■ Filozofija angleškega podjetja **AUDICA** temelji na izjemnem dizajnu, lahki prostorski umestitvi in zvočni kakovosti, ki presega meje velikosti samih zvočnikov. **Audica CX** so namenjeni predvsem domačemu kinu ali kot zvočna dopolnitev TV-sprejemnika, hkrati pa ne boste imeli pripomb pri predvajanju glasbe. Serijo sestavljajo trije različni sistemi, ki so posebej prilagojeni osebnim potrebam različnih uporabnikov. Vsi po vrsti so namenjeni ojačevalnikom z močjo do 100 vatov pri osmih omih. Posebnost serije je osrednji zvočnik, ki v sebi skriva tako levi in desni zvočnik kot sam centralni zvočnik. www.audica.co.uk

Steklenička s tetovažo

■ Letošnje poletje so na plažah in v mestu kraljevale diskretne in zapeljive tetovaže. Zanimiva poslikava krasi tudi novo stekleničko priljubljene pijače **BANDIDOS**, ki je tako postala še drznejša. Ob reliefnih, s skoraj filigransko natančnostjo izrezljanih viticah je na steklenici tudi vroč tatu v obliki krilatega srca, prebodenega z mečem. www.bandidos.eu, www.zavedno.si

Argentina Za polizat!

■ Brez dvoma – po videzu sodeč – bi Virginia Gallardo na naših prostorih prepričljivo pela o brizgalni brizgi, na južni polobli pa je bolj znana kot televizijska starleta, ki je plesala v Plesu z zvezdami, še bolj pa je znana po tem, da za moške revije z velikim veseljem pozira zgoraj brez. Za argentinski Playboy pa je odvrгла še tangice. Grrrrr.

Madžarska Na pot!

■ Ni vrag, da enkrat v bližnji prihodnosti ne obiščemo Budimpešte, saj nam madžarski kolegi redno postrežejo z izjemno erotičnimi fotografijami spogledljivih lepotic. Sploh pa bi si želeli spoznati lepoticiko s fotografije, poželjivo Orsi Kocsis, ki je bila tudi Playbojevo dekle leta 2005. Čeprav se Orsi gladko sporazumeva v angleščini in nemščini, bi se manj pogovarjali in več ... saj veste.

Poljska Po meri

■ Ogleдалce, ogleдалce na steni povej, katera najbolj seksi v deželi je tej? Že res, da 162 centimetrov poljskega dekleta meseca Monike Kalisz ni prav impresivnih, so pa njeni telesni proporci toliko mikavnejši. Sploh pa štejejo centimetri bujnih oblín, ki se bočijo in vzkipevajo pod spretnimi prsti.

ZDA – posebna izdaja Vroče prijateljice

■ Je lahko kaj lepšega od gole ženske? Itak! Kaj porečete na dve nagici v tesnem klinču? Da bi razumeli, kam so nam pobegnile poredne misli, si oglejte priložene fotografije masirajočih se prijateljic iz ameriške poletne posebne izdaje, ki se tako oooooo rade grabijo za joške, prepletajo telesa in se svaljkajo po postelji ali kopalnici. Tudi mi bi, tudi mi ...

Nemčija Mesena Bernadette

■ Povejte nam, kateri moški, ki si je ogledal film Tomb Raider, si ni zaželel, da bi Angelina Jolie alias bojovnica Lara Croft odvrгла tesne hlačke in športno majčko, da bi njeni kipeči dojki zablesteli v vsej svoji meseni lepoti. No, so pa zato naši dragi nemški kolegi poskrbeli, da je vsaj spletna igrlica Poisonville dobila svojo čisto pravo plejmeitko. Predstavljamo vam nevarno Bernadette Kaspar. In to brez odvečnega nedrčka in hlačk.

Tudi v visenju je užitek

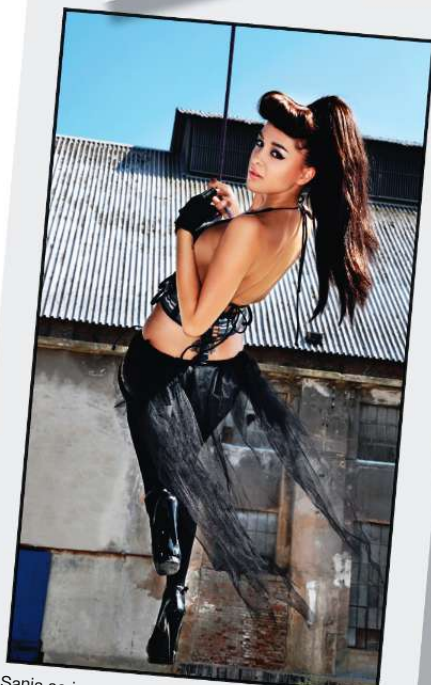
■ V drugi polovici poletja so si naše lepotice, sicer običajno bolj razgaljene kot na tej strani, še vedno iskale svoj prostor pod toplim soncem, ki ga vse po vrsti obožujejo. Še najbolj pridna na sončku je bila Suzana, ki je poprijela za moško delo. Sanja se je spet zakopala v promocijo svoje blagovne znamke Double S Jeans, pa tudi v pripravo novega glasbenega materiala za španski trg. Sabina si je poletje vzela prosto za skok po hrvaški obali, Koresova Maša pa je ponovno v njej priljubljeni Angliji, od koder nam je spet poslala vrsto lepih umetniških fotografij. Nataša je razpeta med Londonom in Ljubljano in še dobro, da njen dragi večkrat pride tudi k nam, sicer bi nam lepotica lahko kaj hitro pobegnila na Otok. Še sreča, da jih lahko na tej strani vsaj malo 'nadzorujemo', da vemo, kod hodijo ...

Nataša je, kot veste, nepogrešljiv del naše ekipe. Fotka je z našega zadnjega uživanja.

Maša K. ima zamisli in pol. Fotka z dvema Mašama in enim čajem. Vrhunsko!

Sanja se je ovekovečila za svoj prihajajoči projekt v Španiji, kjer bo odprla tudi svojo trgovino.

Maša S. je čez teden sklepala resne posle, za konec tedna pa skočila tudi na Obalo.

Sabina rada potuje, obožuje pa hrvaško obalo - Korčula in Dubrovnik sta bila letos njen drugi dom.

Suzana je z veseljem pomagala našemu Gojku pri pripravi njegovega superhitrega katamarana na slovenski obali.

Natašino križarjenje po Jadranu je bilo naravnost sanjsko.

Katja je tokrat za Playboy energy drink delala najboljšo reklamo v Moravskih Toplicah skupaj z mislico Tanjo Trobec.

Sabina Remar rada skoči tudi v kino. Bila je s svojim dragim, ki je ves čas pazil nanjo.

**RE
CON
STRUC
TION**

**“Ne glede kaj
ciniki pravijo,
vstopa
oglaševanje
v svoje zlato
obdobje.”**

Sir John Hegarty

GOLDEN DRUM

17. OGLAŠEVALSKI FESTIVAL IN MEDIA MEETING

PORTOROŽ . 6-9 OKTOBER . 2010

www.goldendrum.com

**THE
CUP**
INTERCONTINENTAL
ADVERTISING
CUP

OMEGA

www.omegawatches.com

GEORGE CLOONEY JE IZBRAL.

URADNI PRODAJALEC:

Prodajalna: Čopova 1, Ljubljana, tel. 01 244 31 30
Slowatch d.o.o., Ljubljana, Gosposvetska 5

OMEGA
Izdelujemo v Švici, od 1848